

2. Katekismusse Öppetusse Selletus üllespandud,
Küssimiste ja Kostmiste Sannadega Jummala Auuks ja
nende heaks, Kes Omma Hinge Öppetusseks ja
Parrandamisseks heal melel püüdwad laiemalt moista, ja
omma mele tulletada, mis meie Katekismusse öppetusse
sees lühhidelt öppetakse. -Tallinn : A. H. Lindfors, 1773. -
(Tallinn : A. H. Lindfors) - [8], 148 lk. ; 8□ 160x100 mm

REB-773/Katekismus (R 14.546)

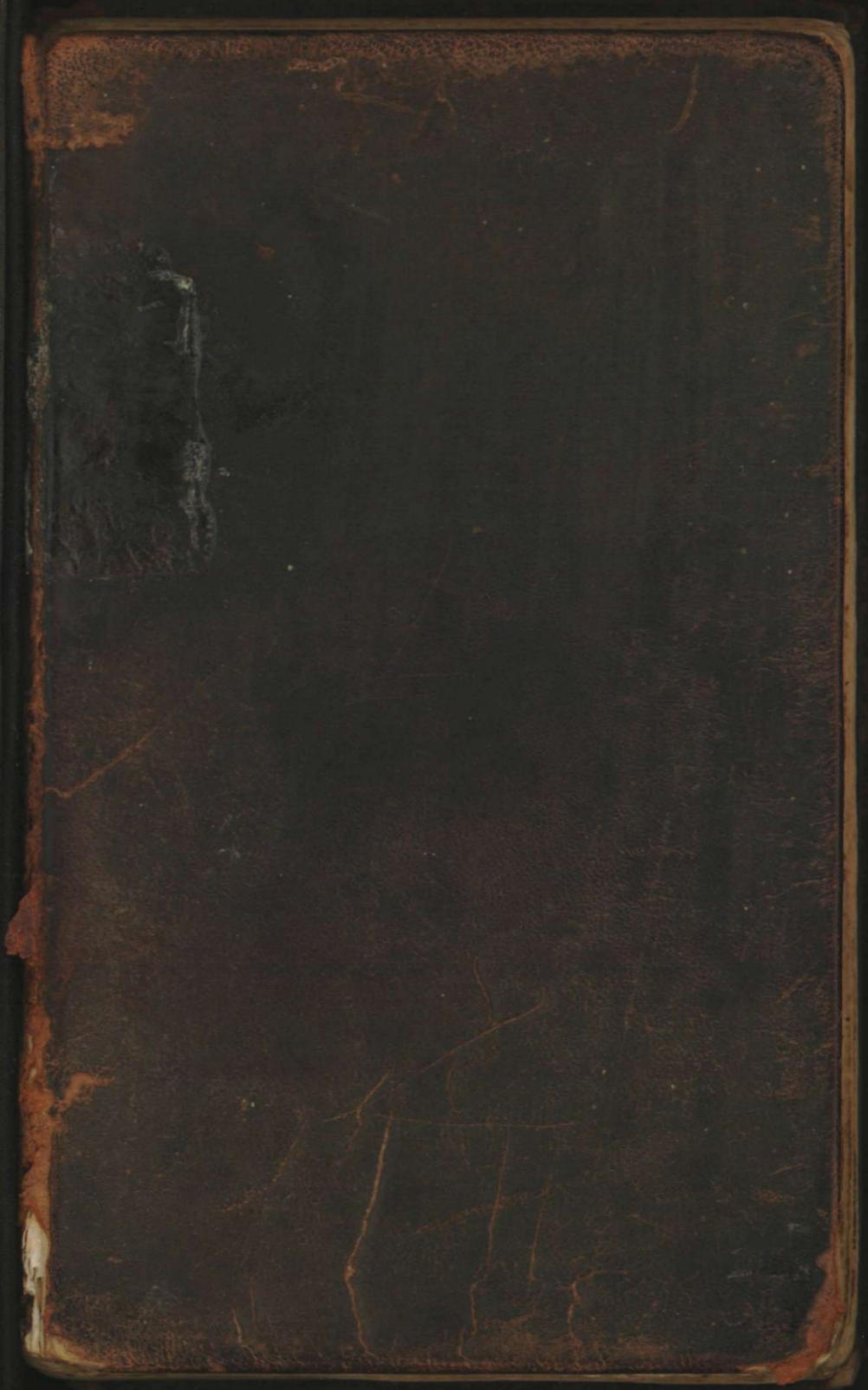
b19673759

EST.MF. 3968

Märkus:

Puuduvad lk.-d: 3-4 ; 9-10

Def-d lk-d: 37-38

Brownfield Fair, Mass.

W. F. F.

Kein's, October, 1863.

Katekismusse
Oppetusse Sellefus
Alle spandud,
Küssimiste ja Kostmiste
Sannadega
TUMMALA Muiks
ja nende heaks,
Kes

Omma hing
Oppetusseks ja Parrandamissels
heal meel püüdjad laiemalt moista, ja
omma mele tulletada, mis meie Katekismusse
oppetusse sees lühhidelt oppetakse.

Rahhelykateistkunnemal korral trükkitud Lindworse
Kirjadega, Tallinnas 1773. Alastal.

MAENITSUS.

Armas Söbber,

SE armolinne Jummal on ma-isma
Salgmissest omma targema nou pârrast om-
ma tahtmisi innimestele teâda annud, et se
waene pattune innimenne omma pohjatuma hing
hâdda piddi öppima sùddamest tundma, ja se jár-
rele noudma, et temma neist armo andist, mis meie
Issand JEsus Kristus omma kannatamisse ning
surma läbbi on saatnud, piddi ossa sama. Et nuûd
keikile ei anta aega, ja keik ei sa keik se pühha kirja
läbbikatsuda, ja nendatao öppida, mis nende hing
önnistusseks tarvis lähhâb; siis on taewane Is-
sa ka murrefesnud, et se, mis loiemalt pühhas kirjas
öppetakse, woids lühhidelt neile teâda sada, kes rum-
malad on. Ning sedda öppetakse meie Rakekis-
musse ramato sees, kuida innimenne omma patto
hâdda peab öppima sùddamest tundma, ja ðige usso
läbbi ommast patto hâddast ärrapeâsma. Et nuûd
se vågga tarvis on, et innimenne omma patto hâd-
da öppib sùddamest tundma, fest et sel ep olle ðige
usko, kes ommas sùddames hirno ja kartust om-
ma patto pârrast ei olle tunnud, sepârrast öppime
meie I. essimesse peatükki sees omma patto hâdda
diete tundma, fest et fâsso läbbi tulleb patto tund-
minne. Rom. III, 20. Agga fest ei sa kûl, kui kegi need
sannad peast öppib, waid senna jure lähhâb tarvis,
et meie omma sùddant kowwaste läbbikatsume,
Jummalala kdest pühha Waimo tarkust sùddamest
pallu-

pallume, ja nenda öppime moistma, et innimenne
läbbi ja läbbi patto läbbi on rikkutud, et pattud
ja pattused himmud hirmsad on Jummalala melest,
ja et meie isse ennast ei woi aidata ommast wâest,
melest ja tarkussest. Kes sedda diete essimessest pea-
tüklist öppib moistma, se tunneb warfi, et ep olle teist
nou, kuid et temma ennast kui üks waene haige JEs-
susse onima hing arsti holeks annab, fest Kristus
on fâsso ots, digusseks iggaühhele, kes tõdeste ussub.
Rom. X, 4. Kui kâst meid saab diete hirmutanud,
siis hakkab JEsus nisuggused, kes koorma al ja
waewatud on, rõmustama ja aitama. Agga meie
rummal meel ja moistus ei moista sedda mitte, se
pârrast on ðige usko tarvis, ja se ðige usk on
Jummalala tõ. Ewes. II, 12. Agga usk ep
olle mitte se tühhine ja paljas mõttte, kui kegi ütleb:
minna ussun: waid se ðige usk mudab meid, ja
sünnitab meid ueste Jummalast, surretab wanna Al-
dam, teeb meid foggone teiseks innimesseks sùdda-
me, mele, ja keige mõttede polest, ja toob sedda
pühha Waimo ennesega. Ja sesinnatse ðige usso
jure peab meid juhhatama

II. Se teine peatük usso öppetussest; seâl sees
öppetakse meid, mis Jummal meile on head teinud,
ja ikka weel ennam teeb, ja mis meie kohhus
on tâhhile panna ja tehha, kui meie tõdeste sure
Jummalala sissemusse ussumine. Agga fest et ðige usk on
Jummalala tõ, et meie ei woi ommast wâest omma
patto hâdda, kuriust ja nuhclust mitte diete tunda,
egga Jummalala sissemusse uskuda, sepârrast öppetakse

III. Kolmandama peatükki sees, et meie kohhus
on Jummalal palluda sùddamest, ei mitte üks spâni-
nis kelega egga aia-witeks. Agga siis wast on pal-
we Jummalala mele pârrast, kui innimenne omma

patto hædda tunneb, ja weel ennam pååw påwalt
püab tunda, kui ta hakka moistma, kui paljo head
Jummal temmale Jesusse Kristusse läbbi on tei-
nud, ja wöttab sepärrast kadduwad asjad alwaks,
ja need kaddumatta taewalikkud ännid sureks pan-
na. Nenda pallub sähhärdune ðige risti-innimenne
suust ja süddamest, et Jummal temmale tahhaks
armo anda, Jummala sanna ja tahtmisi pääw pää-
walt selgeste ja puhtaste öppida ja ka pühhaste
sedda mõda ellada, kui Jummala laste kohhus on,
et temma woiks Jummala tahtmisi armastada,
ja se läbbi kurrati, ma-ilma, ja omma lihha taht-
missee peale woimust sada. Se wasto, kui sinna
lelega ommad palwed lobbised, ja se jures patto
sisse jääd, sedda ei arwa Jummal mitte palweks,
est nenda prugid sinna Jummala nimme kurjaste,
mis Jummal kelab teise kässö sees, ja åhwardab,
et temma ei tahha nuhtlematta jäatta neid, kes tem-
ma nimme kurjaste suhho wötwad. Et nüüd meie
palve nenda Jummala mele pärast woiks olla,
sis öppetakse meid,

IV. Teljandama peatükki sees, kuida Jummal
jubba ristmissee läbbi meiega ühhe seädusse teinud, et
temma tahhaks meie armas Jummal ja önnisteg-
gia olla, ja meie piddime sesamma seädusse pärast
kui waggad lapsed tedda süddamest kartma, ar-
mastama, temma peale lootma ja temma sanna
kuulma. Et nüüd se pärvis-pat ka need waggad
awwatelleb, ja kurrat se läbbi neid, kes pattust
pöörnud, ueste kiusab patto wörgoga kinniwed-
dada, sepärrast öppetakse selgeste, mis ristminne
tähhendab, moista sedda, et se wanna Adam,
kurri südda ehk pärvis-pat peab igrapäwase läb-
hetsemisse ning pattust pöörmissse läbbi sama
ärra-

ärraupputud, ja Jesusse wäre läbbi ärrasurre-
ma keige patto ja kurja himmudega, et se uus
innimenne, ehk uus meel ja südda, mis Jummal
loob, woiks ettetulla, ja ikka Jesusse abbi läbbi
patto peale woimust sada.

Kes nenda omma ristmissee seädusse järrele püab
ellada, se wöttab ka ilma kawwalusseta Jummalala
käest abbi patto wasto palluda, seest taewane Issa
annab heal meel pühha Waimo nelle, kes tedda
palluwad. Luk. XI 13.

Kes nüüd ussin tahhab olla se järrele noudma,
mis nende nelja peatükki sees öppetakse, se tunneb
kül warfi, kuida kurrat, ma-ilm ja tenima kurrei
südda tedda saggedaste hirmutawad, ja püüdwad
tedda arraks tehha ja ärrawässitada, patto wasto
woitlemast, et temma ei peaks otsani kurja wasto
pannema, eggas woimust sama. Agga sepärrast ei
pea üks waimolik föddamees mitte kartma eggas
tagganema, maid temma kohhus on Jummala ja
meie Issanda Jesusse Kristusse ilmaotsata armo
läbbi ennast kinnitada, julge olla, ja tähhele panna,
mis sured heateggemissed Jummal meile on tei-
nud meie Issanda Jesusse Kristusse kannatamisse,
surma ja ülestousmissel läbbi, ja kui suurt murret
meie armas Önnisteggia meie eest on piddanud,
et temma ühhe armosöma-aia on seädrud omma
waggadele, kes tödeste uskwad ning temma sanna
kuulwad, et nemmad se jures omma Jesusse suurt
waewa, surma, ja immelikko rohket armo omma
mele piddid tulletama, ja se läbbi julgust wötmia
kurrati, patto ja kurjade innimeste awwatellemis-
se wasto panna, ja kannatlikkud olla keige ihho
ja hingelilletsusse sees, Rom. VIII. 18. Ja
sedda peab meid öppetama

V. Se wies peatük pühast öhto - sōma - aiast.
 Kui sa sedda, mis lühhidelt on ööldud, diete tähhele
 panned, siis nääd sa warsti, et sest ei sa kül, ja et se ei
 kolba warsti. Jesusse lauale, kes ükspäin is katekis-
 musse sannad peast öppib, ja ei moista, egga kiusa
 omma ello aiada sedda mōda, mis temma on öppi-
 nud: waid et senna jure vågga tarvis lähhäb, et
 sinna Jummala tahtmisest diete moistad, ussud, ja
 süddamest murret sed omma ello aiada sedda mōda,
 kui need esfinnes sed nelli peatükkiid sind öppetawad,
 ja siis woid sinna kui üks ðige woðras sinno Is-
 sanda Jesusse laua jure tulla.

Needsfinnates katekismusse öppetusse selletussed
 ei te sind ka mitte kolbawaks, kui sinna need sannad
 ükspäin is peast öppid, sest se ep olle ühtegi nou: waid
 need selletussed on nende himmo ja palve pārrast
 ülespandud, kes heal melel se läbbi püüdwad meles
 piddada, mis nemmad Jummala sannast laiemalt
 on kuuulud ja öppinud. Kui nüüd nisuggused inni-
 messed ðiget kasso neist selletussist tahtwad sada,
 sits pearwad nemmad keige ennamiste Jummala
 kāest armo ja tarkust palluma, et Jummala omma
 sure armo pārrast neid wōttaks tde tele juhhata da.
 Arra mōtle, et se on uus öppetus, sest kes nenda mōt-
 leb, se tunnistab sega üles omma suurt rummalust
 ehk tiggedust. Sest et meie waene tallopoia suggu
 ei tahha heal melel Jummala sanna selgeste öppi-
 da ja moista, sepārrast ellab temma keige-ennamis-
 te ni sure hirmsa soggdedusse sees. Kui üks perremees
 himmustab head wilja, siis on kül temma kohhus
 Jummala kāest siggidust palluda ja odata, agga se
 jures peab temma omma poldo hästi harrima ja
 head semet välia külvama; nenda on ka se luggu
 innimesse süddame polloga, sedda pead sinna hästi

Jum-

Jummala sannaga harrima, ja Jummala sannast
 öppima, mis hea ehk mis kurri on; kurja pead sinna
 mahhajäätma, ja se járrele noudma, mis hea ning
 Jummala tahtmisest pārrast on, siis annab Jummal
 finnule tdeste omma siggidust, et sinna diete tar-
 gaks ja wimaks önsaks woid sada. Agga kuis woib
 se innimenne Jummala tarkust ennesele sada, kelle
 südda on ja jaää rummaluse läbbi ühhe sōta-ma
 sarnatseks, kes laisf ja holeto on, kes kardab Jum-
 mala sanna diete öppides, ja arwab sedda koor-
 maks, kui tedda ðige tele juhhata se? Neist ütleb
 Jesus Matt. XIII, 12. Agga kennel ep olle, selle
 kāest peab ka ðrrawoetama mis temmal on. Se
 pārrast ärka üles omma rummalussest, kes sa
 maggad patto unne sees, ja touse üles surnuist,
 ehk pattusest ellust, siis wōttab Kristus sind wal-
 gustada, se on: temma teeb sind targaks. Ewes. V,
 14. Olle tru ja ussin esmalt våhhema öppetusse
 sees, siis annab Jummal sulle ikka suremat armo ja
 tarkust. Matt. XIII, 12. Sest kennel ial on, sellele
 peab antama, ja temmal peab kül ollema. Meie
 Issanda Jesusse Kristusse Jummal, se on Issa
 wōtko teile anda iggaühhele, kes süddamest om-
 ma hing eest murret kannab, tarkusse ja ilmuta-
 misse Waimo, temma tundmis ses; ja teie mois-
 tusse walgustud silmad, et temma woiks teäda,
 mis temma kutsisse lotus, ja mis temma au
 pārrandusse rikkus on pühha innimese sees; ja
 mis temma üpris v ägga suur våggi on meie
 sees, kes meie ussumine temma suurt våggewat
 teggemist mōda meie sees,

Ewes. I, 17, 18, 19.

Se tde Waim juhhata go meid keige tde sisse.

U M E N.

A 4

Aes

• 10 •

Ües Palve!

Kui sinna hakkad Jumala sanna öppima.

Oh! armas taewane Issa! anna minne
mille omma pühha Waino/ ja wäsgusta
mind/ et minna sinno sanna nenda
troiksm täbhele panna/ et minno südda se
läbbi woiks parrandatud ja ueste lodud
sada; peästa mind sinno kallt sanna läbbi
leigest rummalussest/ ja anna mulle ülle-
welt sedda taewalikko tarkust omnia Voia
Jesust diete tunda ja Emma läbbi patto/
kurrati ja leitide kurja inimeste nou peä-
le woinust sada. Omista nendatao min-
no wäese hingे önnistusseks sinno pühha
sanna/ sesamma sinno armsa Pota JE-
susse Kristusse/ minno kallt önnis-
teggia párrast. Amen!

N.B. Ein Sternchen * deutet in der Erklä-
rung des Catechismi an diejenigen Fragen, wel-
che im Handbuch gestanden.

Metie

Teie olete luggejad ehk egi lapsed. —
Li pürdiminnu ei te teid mitte riisti ni misjeks.
Li paljas riost mizue ei te teid mitte riisti ring,
Waid öppetus on haewis! — Öppetusest párrast
olete siin. —
Teie peate uskuna Jumala jõose Del. Dr. läbli:
Ees Leik innimesed ei usfa seddaröifi? —
Mis spärrast ei tunne Leik innimesed sedra õjetl.
Sest et naad sedda töt mis A. nile on teada onud,
je mis Jumal nende suude noye on parnus, ülekotlo
sev kinnipidawad patto läbli; ja mis Jumal
nile uebte en räkenud, on nemad oma wale läbli,
öralegyanud. —
Toldeus ja rumalas tuleb sest pattoft; — kesi; Telle
Jumalat tunda, se jääb rummal.
Oga Jumal ei tahnuud innimesit mitte jäätta tunde
patto ja rumalusse jõufe?...
Adon, kus soled? — Jumal otsib innimest. —
Jumal on Adamaga räkinud ja Wäenmattega;
Jumal on sis Abracmit ja tema suggu ärvavallikas;
Jumal on sis Läisko onud ja oma armo au,
ene kultutanud. — Moses j. Prohvetid! — Walnu tund
Jumal on J. J. Jees für Le Tulaud ja Leik kor-
jaatnud, mis innimesele lärvis läks neli
önsaks ja misjeks. —

J Mis on ja d. Janna, mis meile selget tie tunnustust
onab? — Ja Janna, mis Töö Waino läbbi on üles-
pundud P. Kiyas; Leik se pälle Kirri W. ja Külli. —
Seil öppetusest meile seddu seadust olete tundma, mis
Jumal algmisest on teuan iti inetüja ja párrast
koste kirnud ja tuiste vordas ferat nud. —
Mis spärrast meie uskume, et se on Töö Janna,
mis läbli ja matus üluvel on? —
Sest et Jumal algmisest oma tunnustust inetüg
läbbi ja enetulata miste läbbi Kirjanenud; ja
ka P. W. tundit läbbi iguühe seddone. —
Kes tahab Jumala tahnist tolle, se tunne.
Et Leik püttu Kirri Jumalast on astuv. —

2.) Kuida jõõige Jumala Cartas noib meie
 leed maad wüttla? —
 3.) Mis on wallenwande? —
 3.) Mis tulles riigupäest innimesest mõtteld,
 kõe kõrge melega ja kõosinatta ja igauütte
 tiidja aja jures manub? —
 4.) Nikopet rest tollil Kohus wande meite
 kaeft rouda? —
 5.) Kuida peab riistiinimenne enast vore-
 miotama, kui tedda piirataks waduma? —
 ad. I. Minna olen si õssad, Sinne Jummal! —
 Jumma. — Sinna. — Jummal pakkub kõlle enne arno, en-
 tui ta kõrde annab. —

ad. II. asjato = palgi kombe pärast nagoi põle
 tühje sonna; — kui selle ei mõlo selle pealo, kõd-
 su nimmetab. —
oma õssendaa. — Kõe õssenda suust heldust, ja
 arno karti, talle pannet, Je ei woi. Jidda
 kõne asjato sulho wüttla. — Et in imesed ri wazza selle pealo kordas, kõn-
 kuasest, tegid. — Si, Jäfft need, ker-Reige arnu
 minne durele sõ Jeesuse pealo mõtlemas, peruk;
 wod Reige saggeda miseritamala kõne asjato.

Meie Risti-Oppetusse wits Peatülli

Essimenne Peatükk.
Jummala künnest Kässust.

Essimenne Käst.
Hil ei pea mitte teisi Jummalaid ol-
lema minno körwas.

Mis se on?
Meie peame Jummalat ülle keige asjade Kart-
ma, armastamia ja temma peale lootma.

Teine Käst.
Sinna ei pea mitte Jummala omma
Issanda nimme ilma asjata subho wöt-
ma; seit Issand ei jättta tedda muhtlemat-
ta, kes temma nimme kurjaste prugib.

Mis se on?
Meie peame Jummalat Kartma ja armasta-
ma, et meie temma nimme jures mitte ei nea, ei

wañnu, ei lausu, ei walleta eggia petta; waid et
meie sedda keige hådda sees appi húame, pallume,
fidame ja tanname.

Holmas Råst.

Sinna pead pühhapäwa pühhitsema.

Mis se on?

Meie peame Jummalat Kartma ja armasta-
ma, et meie jutlust ja temma fanna ei põlga;
waid et meie sedda pühhals peame, heal melel kú-
leme ja öppime.

Neljas Råst.

**Sinna pead omma issa ja omma em-
ma auustama, et sinno kasssi hästi käib,**
ning sinna kaua ellad Ma peäl.

Mis se on?

Meie peame Jummalat Kartma ja armasta-
ma, et meie ommad wannemid ja issandid ei põlga
egga iihhasia; waid et meie neid auustame, te-
nime, nende fanna kuleme, ja neid armsaste ja
falliste peame.

Wies Råst.

Sinna ei pea mitte tapma.

Mis se on?

Meie peame Jummalat Kartma ja armasta-
ma, et meie omma liggimesse ihhule ühtegi kahjo
ehk kurja ei te; waid et meie tedda aitame, ja
temmale head teme keige iho hådda sees.

Kues Råst.

**Sinna ei pea mitte abbiello årrarik-
fuma.**

Mis

Nende Kolme oppetar keeas on lükkidet
keig^e põegopänta, mis üts ristlaimade orus
uspus tunnistab. — Agga mitte üospäniis luja
Tuleb tunnistada, kuid teaga ja ellaga. —

Kolmains laumala peale oleed ja ristlik,
agga nüüd ristlaimine peab ka teadma;
mis te nügt salmet nimelt arsus. —

Weel hoial = Izthal brial ota lomiff üle
featad wigi järre; ja Tema avrama istrette ~~terkuse~~
järrele on ja jeadas algmisest jõus tassim; Pe-
turated ja pellufid hoial ta weel nende leed
wigi parvel. — Agga selles põrrast teeb Tere-
la innee s.o te teeb valleest neaba, et mis
ei maista mitte sedda featad wigi; mis
järrele se hindib. Oma terkust modi teel ta
innee, heida keia ta talkab. — Se keigepe-
imellega on, et ta pellufid õxjas teeb. —

Kui, mis hindib, hindib Jumala taaktmisje jätk,
agga ei mitte keik teud ep olle Jumala taaktmisje
järrele. — Järimosel ep olle o mäst waes tte
meevala üheks, Kui Ju nægi tekkaks
sedda Temale jätta. — Oh keik imimesed ja
Kurutud sedda woiksid tekkha, mis naad
tallava

Teine Peatük.

Pühast Nisti-Ussust.

Esimene Õppetus:

Lomissest

Minna ussun Jummal sa Issa, keige-
waggewama taewa ning Ma Poja sisse.

Mis se on?

Minna ussun, et Jummal mind ja keik lo-
mad on lomud, ihho ja hing, silmad, kõrvad,
ja keik liikmed, moistust ja keik meled on an-
nud, ja weel hoial; ja pealegi rided, kingad,
sõmisse ja somisse, kõddja ja maia naese
ja lapse, põlo, veiksid, ja keik wilja, keik ih-
ho ja ello tarwidust ja toidust rohkesti ja igga-
pääw ka annab, ja keige hädda ja kurja eest hoia-
b ja kaitseb; ja se keik teeb temma issalikkust
jummalikkust armust ja heldusfest, ja ei mitte se-
pärrast, et minna sedda väär ehk tenimud ollen;
se eest on minno kohhus sedda kita, tannada, te-
nida, ja temma sanna kuulda; se on tödeste tössi.

Teine Õppetus.

Arralunnastamisest.

Minna ussun Jesusse Kristusse Jum-
mal aino Poja meie Issanda sisse, kes on
sadud pühast Waimust, ilmale todud
neitsist Mariast, kannatanud Pontsiusse
Pilatusse al, risti peale podud, surnud
ning mahhamaetud, allalainud põrgo-
hau-

hauda, kolntandamal pával jálle üles-tousmud surnust, üleslaimud taewa, is-tub Jummal omma keigewåggewama Issa parramal fæl, sealt temma tulleb kohut moistma ellawatte ja surnutte peale.

Mis se on?

Minna ussun et Jesus Kristus tössine Jum-mal, kes ommast Issast iggawest sündinud, ning ka tössine innimenne, kes neitsist Mariast ilmale todud, minno Issand on, kes mind árrakaddu-nud ja hukkamoistetud innimest on peätnud ja lunnastanud keikist pattust, surmasti, ja kurra-ti wäest, ei mitte kulla ehk hobbbedaga, waid omma pühha lalli werrega, ning omma ilmasüta kannatamisse ja surmaga, sepärrast et minna temma omma piddin ollema, ja temma rikis temma al ellama, ning tedda temma iggawesse õigusse, wag-gadusse ja önnistusse sees, nenda kui temma on ülestousnud surnust, ellab ning walluseb igga-weste, se on tödeste tössi.

Kolmas Öppetus: Püh hitsemisest.

Minna ussun pühha Waimo sisse, üht pühha risti-koggodust, pühhade össasa-mist, pattude andeks-andmist, lihha üles-tousmist ja iggawest ello, Amen.

Mis se on?

Minna ussun, et minna ommast melest ja wäest mitte ei woi Jesusse Kristusse omma Issanda sis-se

Jeluge öppetus, teud ja ello = Prohvet, anet Ta öppetab jelgeste meid Jumala talkmift kundma; ta ngito mille fedda õigust, eni Jumal les kõlbab; ta öppetas siis felgute, et Jomo riid sete piddi olema, kelle läbbi meie usso sees Peame önsaks la ma.—

1) Ta räckib ja öppetab Jumala nimme!

2) Ta tulutab tulenevad asjad enne

Ta öppetab: Tooted taevamise on riuid ka; Minas ollenfe, kes fedda on geändrus; ükspäris minas läbbi wärte ööristast leida; kes mo jure tulub ja mo nimele palub, peab ar muist keik kütte fama

Tulge, usuge, paleuge, wöthe,

Ath. II, 28 - 30.

Temma ello öppetab meid mie patho-örite tundamisto — Wata misjagans inni-menne! — Oh Jumal halastage meito peäle! Temma fara ja teud taotlavad arnd. — Temma on Je fara, Je walgu, Je te, Je oppetaja, Je Karjane, Je ees küüa

Ooga — Oppetus etc. epoleksi meid ütlegi aktiad; — Je fara ei aita, waid je Waim peab ellawaks liggyne. Ei need, kes sedda kuulsid, ei jaan v se läbbi uks i ñmesjeko, ega nei se Waim rende sündorusi hakkus etc. Petavuse juttus, — Kärtuse juttus on jaages siis ennam, kui Tema meister?

Kt. Jes. on meid keigutaniste oma Lonna tamise ja ona ilmasüto surma läbbi la nnastanud! —

H. kannat. ja purm = Üllemma Preest;
Se on oüete nago se püddakohk Reige
oppeta se ges.

Tema kannata minne hukkes kohk, kui
ta jo pündis Ma peäl. — Se oüige püttu püttatute
selges ja — agg a purna läbbi; on ta kannata-
miane taises janud. — Kannatmin illo ja hõje
Tema kannatastus püttu üle; tema enne taimi
mis mailng purja ja polest ja peale piidi i
Juhemaa; kannatastus ja wõriseminne
ja akkastus viinsel kannatamise ajal;
Tema weore örenama leumine. —
Leigest fest kannatas ja purmasti kanis-
tewad Leib apostolid, et ja läbbi; on ne
äraleppitamine ja äraaluunastamine
taies lainud.

Dont. Pilat. feluga kannatas, et Ta ühe
kottonaistja läbbi; on purma ruhkuasjal,
moistetud ja et ja keicide teades taiste täg.
on; — ja ka, milleal se on sundimud.
Jepsi kuidas ennast felic kotto alla, fest ja
se kuni vetteks ole õhumala hattmisep järvel.
Eks ja piidud Leib nenda sundimud. — Ja ob-
ta posu ja tema ona takkinaine; e: mudasik
epalleks voinud teda ärratappa.

Jepsi weori alli üks püppha weori.
Wat. Nat ad xiv.

Jesus sai ohoiroko meite eest. — Talleke.
Ja isj: ohuendao en nast. — Üllem Preester,
ja nenda palus ta mie eest ikka, ja temahü-
matksel mie eest ikka õhumala jõuseo. —
Mie ollene õhumala ges äraleppitust,
Kohtus on miele tektud Oiquus fers.
Ohu — eest palluminne — on tamine

se ustuda, egga temma jure sada; waid pühha
Waim on mind Ewangeliummi läbbi kutsnud,
omma annetega walgustanud, ja õige usso sees
pühhitsenud ja hoindud, nenda kui temma keige
pühha risti-koggodusse Ma peäl kutsub, koggub,
walgustab, pühhitsib, ning Jeesusse Kristusse
jures õige ja aino usso sees hoib, sesamna ris-
ti-koggodusse sees temma minnule ja keikile usklik.
Kudele iggapääw keik pattud rohkeste andeks an-
nab, ja viimset pärval mind ja keik surnud üles-
ärratab, ja minnule keige usklikudega Kristus-
se sees iggawest ello annab, se on tödeste töösi.

Kolmas Peatük.

Pühhast Issa meie Palwest.

Issa meie, kes sa olled taewas, püh-
hitsetud sago finno nimmi, tulgo meile
finno riik, finno tahtminne sundko kui
taewas, nenda ka Ma peäl, meie iggapää-
wast leiba anna meile tannapääw, ja an-
na meile andeks meie wöllad, kui meie
andeks anname omma wölglastele, ning
ärra sada meid mitte kiusatuisse sisse,
waid peästa meid ärra fest kurjast; fest
finno päralt on se riik, ning se wäggi,
ning se au iggawest, Amen.

Issa

Issa meie, kes sa olled taewas.

Mis se on?

Jummal tahhab meid se läbbi armolikult kutsuda, et meie peame uskma, tedda meie dige Issa ja meid temma diged lapsed ollewad, et meie jõgeste ja kindla lotussega tedda peame palluma, nenda kui armad lapsed omma armisa issa palluwad.

Essimenne Palwe.

Pühhitsetud sago finno nimmi.

Mis se on?

Jummala nimmi on kül isse-enneses pühha; agga meie pallume sesinnatse palwe sees, et se ka meie jures saaks pühhitsetud.

Kuidas sünib se?

Kui Jummala sanna selgestenig puhtaste öppetakse, ja meie ka pühhaste kui Jummala lapsed sedda mõda ellame, sedda oita meid, armas taewane Issa. Agga kes teist wisi öppetab, ja ellab, kui Jummala sanna öppetab, se ei pühhitse mitte meie seas Jummala nimme; se eest hoia meid, armas taewane Issa.

Teine Palwe.

Tulgo meile finno riik.

Mis se on?

Jummala riik tulleb kül ilma mele palweta isse-ennest; agga meie pallume sesinnatse palwe sees, et se ka meie jure tullekts.

Kuidas sünib se?

Kui se taewane Issa omma pühha Vaimo melle annab, et meie temma pühha sanna temma armo

Roidluoje mat minne fündis. 1) toc tauriostu fers, et tu kuuste suraud olli; 2) et drohod, ennekulaten piddi toetas minnenu.

Ei muid ei saad ned, keda visti läti, mitti muudu.

põrgo hand = purnutte läbbi, enneq so naad ülestouowad. - Se aluro puro ilnu purnutte feltpis. - Monne pääsild riidur Kothe Tema väes, monned uo tqis riidur veel jõdeda et mo veoto.

Niile kes uodus oleid maggama läinud, sai tebusse surma läbbi; Paradiis lasti telt, Niile kes uoremettu oleid jäaid, sai muid uue le lüangelium kubutud.

Kurralde ja Tema vaimude sai auvareinkuks, et rendi melenatu olei murtud.

Kristuse ülestouomise läbbi on tems Woinu Kuratu ja surma ülle Kuuvarte Kiriitud.

Iis. Kristust. Melenatal, mis tal pruege on ja Tema tulleminne Kohtamisest Meeseks = Kienninga amet.

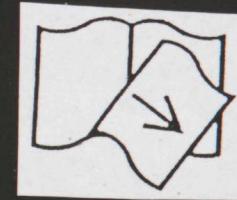
Ta on oma õunala au fes.

Nüüd ta on näggematta, agga ta on ja, kes malleitset kast omu lõuenlaste jures; mets parkub ta armas ja kano tab uudega; - agga ta tullet, to tulles! Mihal? - ja on teadmatta. - Uskmatk, õnnesjale kaled, ta rago wargas ösel!

Uuimne Kohtus. - Taids rõõm usklikud, igawenae kurraldu, kurralde, armas jaal au rigi, et rada-kuud. Ke. Kristi Kurjatyst! Opet me ja, kui poleks kud oleksin et oon kõne Tema ornaad.

Mitael olemme deposite ommad? — Kui meie Teed
Kummardane kui oma Isfondet ja Iemalat;
ja ei mitte üks pâni: Granadega ja vägjas pâsi
Kombe parast, vaid vinda lõdde must, et
tema nimet aspi huumne u koo, armastusse
ja lastusse, vende Leikide Jõtis; Kesi tem
pühad, Tema oma rahvus on, kui Tema
arvalusnast mistest taaste on osalatu;
Kristusse oma juud on juvalast oppetis;
nii on ja väggi ja s'joud ja se te kus, et nim
ka teisi maaeittuvad ja oppetuvad — Preestri
peegu; — naad tantsituvad oma Isfondi
nimine La Muilma Kuidas ja räpivad jõluk
Tema astust; — Li Meidmee pole kõinust
vende üle; vende ellammine on ja naga
Taewas; naad teaduvad, et vande Reiger
väggetuvan Kuningas; kui kui veeb kõigile
metsa, Leematagi vende jures on; — naad
onduvad vaimolikud õhuvõid lemmale
ja onduvad isfiennalt Tema hõlets; —
naad paluvad ka teiste eest ja önia
tuvad Leiki inimesi; —
Patto üle, Muilma lai jõose üle, Kurjet;
välitpuud nemad riidjo deprosegat, ja
üpsõõd jaab vende eelkinni üle vironi
Liikus si igaveste. —

Se on siis sellise õppetu järvise ülem asja,
et melle südneni turistide: Minna ujut
et püs. vt. minne Isfondon, kesi minn etc.
ei mitte joss, et na riid peab alles patto pâsi
jâma, vaid minne Tema oma peanoleku
ja Tema riid riid etas, kesi arvo
viles, seal ausikis igaveste. —

Mis se on?

Meie pallume sesinnatse palwe sees Eui ühhel
hobil, et se taewane Issa meid tahhaks peästa fei-
gesuggusest ihho-ja hing- , warrandusse- ja au-
kahjust, ja wimaks, Eui meie surima tunnike tul-
leb, õnsa otsa meile anda, ja armoga sesinnat-
sest hådda orrust ennese jure taewa wotta, Amen.

Mis on Amen?

Se on, et minna pean kindlaste uskma, et se
taewane Issa meie palwed heldeste on wastowot-
nud ja kuulnud; fest et temma isse on meid kâsk-
nud nenda palluda, ja tootanud, et temma meid
tahhab kuulda. Amen, Amen, se on: jah, jah,
se peab tödeste nenda sündima.

Neljas Peatük.

Pühast Ristmisest.

Mis on Ristminne?

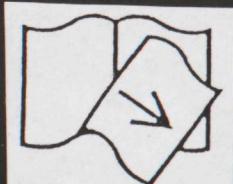
Ristminne ep olle mitte paljas wessi, waid üks
nisuggune wessi, mis Jummala kâskus on
seätud, ja Jummala sannaga ühtepandud.

Mis Jummala sanna se on?

Eui meie Issand Jesus Kristus ütleb Mat-
teusse ramato wîmises peatükkis: (28, 19.)
Minge ja öppetage keik rahwast, ja ristige
neid Jummala se Issa, ja se Poia, ja se pühhe
Waimo nimmel.

Mis annab ehl sadab ristminne?

Temma sadab pattude andeks-andmisi, peäss-
tab ärra surmast ja kurratist, ja annab iggawesse
önnistusse keikile, kes sedda ussuwad, mis Jum-
mala sanna ja tootussed fulutawad.

Missugguseid on need Jummala sannad ja tootussed?

Kui meie Issand JESUS Kristus ütleb Marusse ramato wiimses peatükkis: (16, 16.) Res ussub, ja sedda ristitakse, se peab õnsaks sama, agga käs ei ussu, sedda peab hukka moisterama.

A Kuidas wob wessi ni sured asjad tehhia?

Wessi ei te sedda tödeste mitte, waid Jummala sanna, mis weega ja wee jures on, ja usk, mis seddasamma Jummala sanna wee sees ussub; sest ilma Jummala sannata on wessi paljas wessi, ja ei mitte ristminne; agga Jummala sannaga on se üks ristminne, se on üks ello wessi täis armo, ja uesündimisse pesseminne pühha Waimo läbbi, kui pühha Paulus ütleb Titusse ramato kolmandamas peatükkis: Jummal on meid õnsaks teinud uesündimisse pessemisse, ja pühha Waimo uendamisse läbbi, sedda temma on wäljawallanud meie peale rohkesti JESUSSE Kristusse meie Onnistegiga läbbi, et meie temma armo läbbi õigeks tehitud iggapesse ello pärriaks piddime sama locusse járrel; se on üks tössine sanna.

B Mis tähhendab nisuggune wee ristminne?

Se tähhendab, et wanna Adam (se on mele pattune südda) peab iggapäwase kahhetsemisse ja pattustpöörmisse läbbi meie sees ärra uppitud sanna, ja surrema keige patto ja kurja himmidega, ja iggapäaw jälle ettetullema ja ülestousma se uus inimenne, kes digusse ja puhastusse sees Jummala ees peab iggapweste ellama.

Rus

Küeda meie tollkine füir nisugguse usolees oma sojanda peale lota?

Jel otsa yetoat d' pube dai Tüxon kättevast lütnostusinf d' Ragan ei das koolta, d' ebaib drups, evanum dri Abbat dri Kärt. D' drangs davin, upola Nn. — No küninne epole mitte tüljalotus!

Kos inimene wob riid is piinusele sedda elavat voto pesusti põfendo?

Ei mitte! Ei sedda ei wai meie mitte. — Meie uoime veel tundtada sedda mõda kui õlene oppid: se on töotle töofi, agga et se uel meile sees ni elavuaks lattib et le mid ka wäggise ajab, iggapäävo sedda mõda elama, ja se meil kiriklaks olevat olku si formafles, sedda ei wai meie mitte ornast melef ja wäeff, waid jek. peab P. W. mid kultuna, walquistuna, aora tama ja pühkitema.

Tie, m.a. late riid, mis juus püütta farru poon: "Mida wögan" etc. — Tie üttete liip ornes püddaneg: ja mis wögne, ja kui teid leripp lattie to fciis wöttate ka töstada: meie tahtene po uster elada!"

Ogza-tie ei vo si sedda mitte ornast wäeff.

Et koi. töotle riid valitpus, se on töotle töofi, agga renda kui meie töofi ei voi üheksa taeva minna, renda ei wai meie töö valla laevates mitte oneks wassato wotho wööd lükk; kui Tema ei tulles makha, meid enes pole formorne. — Agga waatle sedda taeb? — Ome pvt. W. leble, tulles ta riid uhteputte mather etc. Part. 3.

Jumala körk - Jumala á hvor domine
ogga mis grame nūn Jeft Jumaleft usma,
Jeft et ta sedda á hvor domist fræt a tind.
Risti us.

Risti uok.

ad nos Jr. AM i Sacr. - ~~convenit~~ ^a - Noratus daffed.
— ch.

17 Jan 1963 - Es ist W1 vorliegen wird es mit f; in AM folgt
es ist - Es ist W1 es dass Es ist Es ist

3) Es ist kein Widerspruch, wenn man sagt, daß die Welt am Ende ihrer Entwicklung in einer Form erscheint, die sie nicht mehr verträgt.

Consecration - apst; tractat

vor am jenseit der Käse - Gabriele - Neff -
nicht mehr - Rente RM 600,-

mis-^t sl. & El.- abanso WM 6 a ve.

It's aufer auf jüngst 5 da's & wird aufer = zu
wir gel. It packt's & auf " dort steht

15. W 1866
d. 25. Februar 1866
Geb. 1866
gezahlt: Brod u. Wl qf 96
Kontrolle - teloir - last P. - Laubonot.

Wies Peatüll:

三

Kus se on kirjotud?

Pühha Paulus ütleb ommas ramatus Roma-
rahvale kirjotud, kuendamas peatükkis: Meie
olleme Kristusega mahhamaeitud ristmissee
läbbi surma sisse, et otsego Kristus on üles-
ärratud surnust Issa au läbbi, meie ka nen-
da peame udes ellus käima.

Wies Peatūf.

Pühast Altari Safra-
mentist.

I Mis on Altari Sakrament?
I. **S**on meie Jõsanda JEsusse Kristusse tössine
ihho ja werri, leima ja wina al'meile risti-
rahwale súa ja jua, Kristusfest ennesest seátud.
Enkele an Priatud?

Nenda kirjotatavad need pühhad Ewangelistid: Matteus, Markus, Lukas ja se pühha Paulus:

Meie Issand JEsus Kristus sel õsel,
mil tedda årra-anti, wottis leiba, tånnas,
murdis ja andis omma Jüngrittele,
ja ütles: wotke, sõge, se on minno iho,
mis teie eest antakse, sedda tehke minno
mällestusseks.

Selsammal kombel wottis temma ka
karrika vårrast dhto sôma aega, tånnas
ja andis omma lüngrittele ja útles: joge
keik seált seest, sesinnane karrikas on se
mis seádus minno werre sees, mis teie

23

14

ja mitme eest årrawallataksse pattude andeks-andmis sekss; sedda tehke ni mitto kord, kui teie fest jote, minno mälestus sekss.

I Mis lasso on meil festnugusest sõmissest ning jomissest?

Sedda näitwad meile needsinnatsed sannad: mis teie eest årra-antakse ja årrawallataksse pattude andeks-andmis sekss; se on, et meile sakramenti sees pattude andeks-andmist, ello ja õnnistust nende sannade läbbi antakse; fest kus pattude andeks-andminne on, seal on ka ello ja õnnistus.

II Kuidas vob ihholik sõminne ning jominne nisugguseb sured asjad tehha?

Sõminne ja jominne ei te sedda tödeste mitte, vaid need sannad: mis teie eest årra-antakse ja årrawallataksse pattude andeks-andmis sekss; need sannad on ihholikko sõmisse ja jomisse jures, kui üllemi assi sakramenti sees, ja kes needsammad sannad ussub, sel on, mis nemad tunnistavad, pattude andeks-andminne.

III Kes wottab ausaste sesinnatse sakramenti vastu?

Vaastma ja ihho polest ennast walmistama, on üks kaunis wâljaspiddine kombe; agga se on viete ja hâsti walmistud, kellel usf on nendesin-naste sannade peâle: mis teie eest årra-antakse ja årrawallataksse pattude andeks-andmis sekss; agga kes neid sinnasid sanno ei ussu, ehk faktipiddi mõtleb, se ep olle mitte wâart, egga hâsti walmistud, fest se sanna: teie eest, tahhab selged usflikud suddamed.

Hom:

ad. II

1) Jürgen H. N.

2) Luban

3) Saligpt. Toto 8, 54: kcs mino leha 2006 etc.

wie oft.

ad. III. 1) Eelkels del M; yo di Endeizg; 2) gafzel fungf. - 3) Neeglaub. 3) Garuiff; walups?

IV. Eelkels fäkt i qul ele

5) Kolpo äwof. Doraitz - u yo Prüf, ob

1) Si Lüppa prüf, ob

4) ob dr Gebi züoropiffl

3) ob H. Matzold van foforfreib arcfu ff;

5) o f. h. P. Roff, 5) f. D. Kraft of Sacrae. oarlong etc.

Hommiko-Palve.

Onnistago mind Jummal Issa, Poeg ja
pühha Waim, Amen.

Sinna tānnan sind / minno armas
taewane Issa / Jesusse Kristusse
sinno armsa Poia meie Issanda läbbi /
et sinna mind minnewal õsel olled armo-
lakkust hoidnud ja kaitsnud keige ihho ja
hinge kabjo eest. Minna pallun sind / an-
na mulle armo / et minna woiksin ommad
pattud süddamest tunda / kabhet seda ja
mahhajätta / ja anna mulle andeks keik
minno pattud ja ekstitussed / misga min-
na sind ollen wihaastanud; kaitse ja hoia
mind selsinnatsel pāwal armolakkust keige
patto / kurja ning kabjo eest / et keik minno
mötte / sanna / teggo ja ello woiks sinno
mele vārrast olla. Sest minna annan
omma ihho ja hinge / meie üllema wallit-
seja / ja keik mund üllemad / meie wanne-
mad / stuggulased / waenlased / keik risti-
rahwast / ja keik / mis mul on / sinno ho-
leks; sinno pühha Waim wallitsego mind /
sinno pühha Ingel olgo minno jures / et
se kurri waenlane ühtegi melewalda min-
no peale ei sa / Amen.

Palwed enne Sôma-aega.

Keikide filmad lootwad, JSSand, sinno peâle, ja sinna annad neile nende roga ommal aial. Sinna teed lahti ommad helded ja rohked käed, ja täidat feik, mis ellab, hea melega.

Au olgo Jummalale Issale, Poiale, ja pühale Waimule, Amen.

Issa meie, kes sa olled taewas. n. t. s.

JSSand Jummal, taewane Issa, on õnista meid ja need sinnat sed sinno annid, mis meie sinno rohkest armust was towottame JEsusse Kristusse meie JSSanda läbbi, Amen.

Kristus ütlev: Innimenne ei ella ükspâin is leiwast, waid igga liihhest sannast, mis Jummal su läbbi käib, Amen.

Palwed pârrast Sôma-aega.

Tannage Issandat, seit temma on helle, ning temma heldus festab iggawest, kes keige liihale roga annab, neile weistele nende sõmist annab, neile nore kaarnaile, kes tedda appi hüüdwad. Temmal ev olle römo hobbose wäest, eggas melehead ühhegi luist; sel JSSandal on melehea

Oppetus pühast Sübli-ramatu

Wanna Testamenti kirjadest.

a. Kriigesite es oppetuse meid, mis meie Mailma lomisest peame uokama. Kuidas inimesed palto pisteon langend ja kuidas nende öanis põli sai riivutud. Süs oppetause meid, mis Jummal on teinud ja seidus ja valmis tenuud, et ta pakkus veel jaoks aitma - Kristuse suurimist sedis; ja mis pugused need inimesed ju Zraeli jenni. De male wasto on olaud.

b. Si suur mee-oppetus, mis Jumala viib ka mängits ja kõtomaistriks ilmus üleskohtude üle, et kui oige aggu (Noah) ona puggeti siq a. Peafir. - Abraam ja Temu jaarrele tuloks pugutati väljatud, et nende jures Kristuse tullemise pidi valmistuda jama, ja ot nende läbbi, punel laste hulk pidi kätvama. - Nende ellu kavandat. Egiptuse mäl, körbes. - Jumal olei nende uleitiga ülemaistres Tae, kõtomaistjatte ja Kuningatte läbbi ja drohiet te laebbi. - Naed taganesid ikka; Jumal nutlikku nii, et aga Temma keleustas ikka jälk. -

Zraeli rakus jures wölli, Jumal sedde ta ehind mist ülespidata, kui keik puggeva orukar on nad teid laegid eksi tuose ja ramalevi seos. - Keik mis Zraeli rakus tundis on sindini õ, on neile mängits ja oppetuse es sindinud. - Pägari soov, kui minne on tunnis tae teks. Kullo inimesed saab, kui naad õnmalat kõrvale jätwad.

(i) Jumala sanna örasellecta nisfed, öppetuose sanad,
palived, laulud, mis Jumala Waim on oppetunud.
Raenitlused, taotused ja eanekulutusid
Prohvetide läbbi. — Kesk Kr. Jes. peale läbbo.
d.) Apokriivit. —

Ele T. kirjadest.

W.T. on vägga tarvis, kui U.T. Kirjaid aieto
tahkme öramisista. —
a.) Se römus ja tössine Jannume Jes. Kr.
selt Jumala pojast, kes on inimesele sünd;
Temma fündimisest, eleust, tegudest, Kanata-
mälest, surmest, üles tõvamisest, tõlvamisest
4 Engels. — Kes oma sõlm ei on näinud, eti-
nende käes, kes nüggid, läisti on järde halikku
P.W. julistamise al. —
b.) Apolots. teud, mis nemad pärast seda
kui P.W. nende peale mukka tulid, Ma peää
on teinud Jumala sana kultades ja Kristuse
Roggodust Roggedes. — Paetrus. Paulus. —
Derusalemas ja Roma linnas. —
c.) Need Epioddid. —

d.) Jaanese ilmutamisi ramat. —
Krist. rigi ja Roggoduse vaidlamine ja Wimme
Lodiner charvaid. — „Ma teen Leid uesi!“
Li meie ei mästä Leid, sest et meie ei olnud
nii tuuid nullaid Kirjaid veel läisti õppis

Käsk ja Ewangelium

hea neist, kes tedda kartwad ja temma
armo peale lootwad.

Au olgo Jummalale Issale, Poiale,
ja pühale Waimule. Amen.

Issa meie, kes sa olled taewas. n. t. s.

Mie tänname find, Issand Jummal
taewane Issa, Jesusse Kristusse
meie Issanda läbbi, keige sinno ande ning
heateggemisse eest, kes finna ellad ning
wallitsed iggaweste, Amen.

Jummal olgo fidetud ja tänнатud sõ-
misest ja jomisse ja temma kalli sanna
eest, temma andko meile eddespiddi meie
iggapäwast leiba, ja õnnistago meid ka
hinge polest Jesusse Kristusse meie Is-
sanda läbbi, Amen.

Issand, sinno suur nimini olgo fidetud
münd ja iggaweste, Amen.

Öhto-Palve.

Õnnistago mind Jummal Issa, Poeg ja
Pühha Waim, Amen.

MInna tänna find, minno armas
taewane Issa, Jesusse Kristusse
sinno armisa Poia meie Issanda läbbi, et
sinna mind minnewal päval olled ar-
molikult hoidnud ja kaitsnud keige ihho

ja hing eahjo eest. Minna pallun sind/
 anna mille armo / et minna woiksin om-
 mad pattud süddamest tunda / Eahhet seda
 ja mahhajätta / ja anna mille andeks
 keik minno pattud ja eksitussed / misga
 minna sind ollen vihhastanud ; kaitse
 ja hoia mind selsinnatsel ösel armolikult
 keige patto / kurja ning eahjo eest / et keik
 minno mõtte / sanna / teggo ja ello woiks
 sinno mele pärast olla. **Sest** minna an-
 nan omma ihho ja hing / meie üllemäa
 wallitseja / ja keik mund üllemad / mete
 wannemad / suggulased / waenlased keik
 risti - rahvast / ja keik / mis mul on / sin-
 no holeks ; sinno pühha Waim wallitsego
 mind / sinno pühha Ingel olgo minno
 jures / et se kurri waenlane ühtegi mele-
 walda minno peale ei sa / Amen.

Öppetus

Melewallast pattud andeks anda ja kinnitada.

Mis on pattude andeks-andmisse ja kinnitamisse
 Melewald ?

Pattude andeks-andmisse ja kinnitamisse me-
 lewald on se woinus, mis meie Issand
 Jesus Kristus Ma peál armo - öppetusse kulu-
 misse sees on seadnud, neile pattustele, kes pat-
 tust poörvad, pattud andeks anda ; agga neile, kes
 pattust

No 6 Hans Raasto wallet Marre & Ruiv, in Örgo

Kätnama. № 12.

Andrus Karkus Ried. Tso. qle 60² & in Euf.

Mihkile Maanapso t. Liso in Jauet.

№ 13. Peter Maanapso W. Preest aruvaas way
Jugel.

№ 14. Marre Sopps. a Ried, in Ahtri

№ 16. Ago Raar. t. Liso. ? & in Euf. 2.

Peter Metzwalt (W18) papa gut. —

Hauso Juhhan Freymann W. Lijo - Juuz way / glast Laj.

№ 19. Peter Kauri's Ried in Raval.

№ 21. Jukkau Peipely-Lipniz / glas gut.

№ 22. Tõnis Oago in Jause —

№ 23. Mihkel Oago 1 Euf.

29. - Tomas Alatje / Ratajärvi.

Nähtu:№ 24 Tomas Andrus Tompa leid / glashti y / juuz
Eind Peter, epp gal leidt.

№ 25. Maria Viiktor. - lwd psp vt

№ 26 Lena Roasto Krouth.

pattust ei põra, pattud kinnitada, nenda kui Kristus selle sannad tunnistarvad.

Kuidas siis Issand Kristus ütleb?

Tamma ütleb nenda Joannesse rannatus: 20, 21-23. Nenda kui se Issa mind on läkkitanud, nenda läkkitan minna teid ka. Worke pühha Waimo: kellele teie ial pattud andeks annate, neile on need andeks antud, kellele teie ial pattud kinnitate, neile on need kinnitud.

Mis kass soobab se Melewald?

Sedda tunnistarvad meile need sannad: Kellele teie pattud andeks annate, neile on need andeks antud; se on, et pattud andeks antakse neile usklikkudele Jesusse Kristusse nimmel, kes sedda omma surma ja werre läbbi on saatnud, et usk kinnitakse ja südda julgust ja rahho tunneb. Sest kui pattud on andeks antud, siis südda uss läbbi rahho tunneb.

Kuidas woi Innimenne pattud andeks anda?

Innimenne ei woi pattud andeks anda issinenesest ehk ommast loast, waid ammeti polest ja Issanda Jesusse Kristusse käskimisse peal, nenda kui need sannad tunnistarvad: Kellele teie pattud andeks annate, neile on need andeks antud: worke pühha Waimo. Sest osego Innimesse Poial Ma peal melewalda on pattud andeks anda, nenda on temma sedda melewalda Ewangeliumi ehk armo-oppetusse kulu tamisse ammetile annud, kui temma ütleb: Kui se Issa mind on läkkitanud, nenda läkkitan minna teid ka. Joan. 20, 21. ja Luk. 10, 16. Res teid kuleb, se kuleb mind.

Kellele

Kellele peab pattud andeks antama?

Neile, kes omma patto hådda tödeste tundwad, kahhetsewad, ja allandikko ja uslikko süddamega ülestunnistawad, ja JEsusse Kristusse pärast armo ja römustamist ihhaldawad; sest nenda ütleb Issand JEsus selle alwatud wasto: Olle rahul, minno poeg, sinno patruud on sulle andeks antud. Matt. 9, 2; ja patto kahhetsewa naese wasto: Sinno pattud on sulle andeks antud, sinno ust on sind aitnud, minne rahhoga. Luk. 8, 48. 7. p. 48. f.

Kellele peab pattud linnikama?

Keikile innimestele, kes pattust ei põra, ja et ussu, kes melel patto sees jäwad ellama ja keik head maenistust põlgivad, nenda kui meie Issand Jesus Kristus öppetab Matt. 18, 15: Kui sinno wend sinno wasto eksib, siis minne, ja nomi tedda sinno ja temma keskes ükspäin; kui temma sind kuleb, siis ollud sinna omma wanna kassiks sanud. Agga kui temma sind ei kule, siis wotta weel üks ehk kaks ennesega, et keik assi kahhe ellik kolme tunnistaja suus seisaks; agga kui temma neid ei kule, siis anna koggodussele teada; agga kui temma koggodust ei kule, siis olgo ta sinno melest kui üks paggan ja tõlner.

Mis suggused pattud peab ülestunnistama?

Jumala ees peab innimenne ennast keikipiddi pattuseks tunnistama, ka nende pattude polest, mis temma ei tea eggia tunne, nenda kui meie Issa meie palves teme; agga öppetaja ees tullevad need pattud ülestunnistada, mis meie teame ja omams süddames turmeme.

Misuggused pattud need on?

Sün pead sinna omma ello läbbikatsuma Jum-
mala kümne kässö järrele, kas sa oled issa, emma,
poeg, tüttar, issand, emmard, perremees, perre-
naene, sullane, tüdrük; kas sa oled olnud sanna-
kuulmatta, kas sa kellelegi oled kurja teinud sanna
ehk tõga, kas sa oled warrastanud, holeta ja
wihhane olnud, eba-usko piddanud, roppus ellus
ellanud ja walletanud, ja kahjo teinud.

Patto Tunnistusse Sannad.

Armas öppetaja, minna pallun sind, et sa
minno patto tunnistust kuled, ja Jummala
polest pattude andeks-andmisi kulutad:

Minna waene pattune innimenne tunnistan-
Jummala ja sinno ees, et ma posle ükspäi-
nis patto sees sindinud ja ilmale tulnud, waid
et ma ka Jummala kümne kässö wasto saggedas-
te eksinud, Jummalat ja omma liggi mest wih-
hastanud, ja ollen sega Jummalala wihha ja ig-
gawest nuhtlust ennese peale saatnud. Agga min-
na kahhetseen ommad pattud keigest süddamest,
ja ussun Jeesusse Kristusse läbbi õnsaks sada.
Sepärrast tullen minna armo aial, ja pallun sind
Issanda Jeesusse sullast, et sa mulle pattude an-
deks-andmisi kulutad, ja minno nõdra usso tün-
nitussets mind Issanda Jeesusse Kristusse ihho
ja werrega sõdad ja jodad. Minna tahhan
Jummala armo ja pühha Waimo abbi läbbi
omma

omma pattuse ello parrandada, pattude eest ennast hoida, ning nenda ellada, kui wagga risti innimesse kohhus on.

Roddo-Õppetus.

Ehk monningad pühha kirja tunnistussed keigesugguste innimeste maenitsusseks ülespandud, kuid a nemmad pearvad omma ammeti ülespiiddama, ja mis nende kohhus on tehha.

Piiskopide ehk üllewatajatte ja Õppetajatte kohhus.

Üks koggodusse üllewaatja peab olema laitmatta, ühhe naese mees, kassin, moistlik, puhtaste ehbitud, voodraste vasto võtja, kes kõlab õppetama, ei mitte jodik, ei mitte taplik, ei mitte roppo kassu püüdja, waid kes járrele annab, ei mitte riakas, ei mitte rahha peâle ahne, kes omma maia-rahwa ülle hästi watab, kes ommad lapsed peab sannakuulmisses keige tössise wiisiga: (sest kui kegi omma ennese maia-rahwa ülle ei märka üllewaatia olla, kuida woib tema Jummala koggodusse eest hoolt kanda?) ei mitte sesuggune, kes usko hilja wastowõtnud.

Kes kinnipeab sest ustavasti sannast minno õppetusse járrele, et ta woiks väggew olla ni hästi maenitsema terve õppetusse läbbi, kui ka neid, kes wastoräkiad on, nomima. 1 Tim. 3, 2-6. Tit. 1, 7-9.

Kuuljatte kohhus omma Õppetajatte vasto.

Nenda on ka Jõsand seâdnud nesse, kes armo-
õppe-

Óppetust fulutawad, et nemmad armo. Óppetussest
peawad ellama. I Korint. 9, 14.

Kedda óppetafse sannaga, se jaggago leik head
sellele, kes tedda óppetab. Urge eksige mitte, Jum-
mal ei annast mitte pilkada. Kalat. 6, 6. 7.

Neid wannemid, kes omma ammeti hásti
úllespiddawad, peab kahhemórra auustusse
wåårt petama, feigennamiste neid, kes tööd
tewad sannas ja óppetusses. Sest kirri útleb: Sin-
na ei pea mitte härja suud kinnisidduma, kes pah-
masti tallab, ja : üks tðeggia on omma palga
wåårt. I Tim. 5, 17. 18. Luk. 10, 7.

Meie pallume teid, et teie wöttate nisuggusiks,
kui nemmad on, neid piddada, kes teie seas tööd
teggewad, ja teie üllewatajad on ÍSanda sees, ja
teid maenitsewad; ja et teie wöttate neid üpris
wågga armsaste piddada nende tð párrast. Vid-
vage rahho issekeskis. I Tessal. 5, 12. 13.

Kuulge ommad juhhatajad ja wötké nende san-
na, fest nemmad walwawad teie hingede eesti, nen-
da kui need, kes wastust peawad andma, et nem-
mad sedda römoga tewad, ja ei mitte ðökades: fest
teil polle fest mitte kasso. Ebr. 13, 17.

Ímlalikko üllematte kohhus.

Igga hing heitko ennast üllematte alla, kellel
feigeülem melewald on; fest üllemad ep olle mu-
ido kui Jummala: agga kes üllemad on, need on
Jummala seátud. Kes náud üllematte wasto
panneb, se panneb Jummala seádmisse wasto:
agga kes wastopannewad, need saatwad isse-en-
neste peále nuhflust. Sest ta ei káina modka mitte
Uma-asjata; fest temma on Jummala tener,
ká-

Pätemaksja nuhhelda sedda, kes kurja teeb. Rom.
13, 1. 2. 4.

Allaniatte kohhus üllematte vasto.

Andke Keisrile, mis Keisri kohhus, ja Jummalale, mis Jummala kohhus on. Matt.
22, 21.

Sepärrast on tarvis, et teie ennast allahoidete, ei mitte ükspäinis nuhtlusse, waid ka süddame-tunnistusse pärast. Sest sepärrast maksle ja makso, sest nemmad on Jummala sülased, kes otse se eest murret kandwad. Siis tassuge nüüd keikile mis teiekohhus on; makso, kellele makso, tollivahha, kellele tollivahha, kartust, kellele kartust, au, kellele au tulleb anda. Rom. 13, 5. 6. 7.

Sepärrasti maenitsen minna keige-essite, et peab tehtama pallumissi, palvesid, pallumissi teiste eest, ja tännamissi keikide innimeste eest, kunningat-te ja keikide eest, kellel keigeülem melewald on, et meie rahholist ja tassast ello woiksime ellada keige Jummalaartusse ja ausa ello sees; sest se on hea ja arwas Jummala meie õnnisteggia melest. I Tim. 2, 1. 2. 3.

Tuleta nende mele, et nemmad würstide ja üllematte vasto allandikkud on, nende sanna wdtwad, ja keige hea teule walmis on. Tit. 3, 1.

Heitke ennast keige innimeste sedamisse alla, Jäändapärast, olgo kunninga kui ülema alla, ellik pealikutte, kui nende alla, kes temmasti on läkkitud, kurjateggiattele kül nuhtlusseks, agga heateeggi attele fitussels. I Peetr. 2, 13. 14.

Abbi

Abbiello-rahiva kohhus.

Teie melched, ellage omma naestega targaste,
ja tehke selle naeste-rahwale kui nödramale astjale
au, nenda kui neile, kes ka armo ello pärriad on,
et teie palwesid ärra ei keelta. I Petr. 3, 7.

Mehhed, armastage ommad naesed, ja ärge
sage wihhaseks nende wasto. Kolos. 3, 19.

Naesed, kuulge omma meeste sanna kui Jä-
sanda sanna, nenda kui Sara Abraami sanna
wöttis kuulda, ja hüdis tedda issandaks, kelle
lapsiks teie ollete sanud, kui teie head tete ja ühtegi
hirmo ei karda. Ewes. 5, 22. I Petr. 3, 1. 6.

Wannematte kohhus.

Teie issad, ärge ärritage omma lapsi wih-
hale, et nemmad meelt ärra ei heida, waid
kaswatage neid karristamisses ja Jänsanda mae-
nitsemisses. Ewes. 6, 4. Kolos. 3, 21.

Laste kohhus.

Lapsed, kuulge omma wannematte sanna Jä-
sanda sees, seest se-on ðige. Alustat omma issa ja
emma: (se on essimenne käss-samnt ühhe töötus-
sega:) et sinno kässi woiks hästi käia, ja sinna
woiksid kaua ellada Ma peäl. Ewes. 6, 1. 2. 3.

Verre-wannematte kohhus.

Jässandad, tehke sedda sullastele, mis ðige
ja kohhus on, ja jätke ähwaramist mahha,
ja

ja teādke, et ēa teil ennestel Issand taewas on,
ja temma ei pea ennam luggu ühhest kui teisest.
Ewes. 6, 9. Kolos. 4, 1.

**Gullaste, ümmardajatte, Päiliste
ja Teoliste kohhus.**

Teie sullased, kuulge nendesanna, kes, wie is-
sandad vñ lihha pole, Kartusse ja wärristussega
omma süddanse waggadusses, nenda kui Kris-
tusse sanna; ei mitte filmakirjaks tenides, kui need,
kes innimeste mele pärast püudwad olla, waid
kui Kristusse sullased, kes Jummalala tahtmist
süddamest tewad, kes heal melel Issandat teni-
wad, ja mitte innimesi, ja teādke, et, mis head
legi ial saab teinud, temma sedda saab Issanda
läest, olgo sullane ehk wabbat innimenne. Ewes.
6, 5. 6. 7. 8. Kolos. 3, 22.

Nore Rahwa kohhus.

Tele nored, olge wannematte wasto allandik-
kud, agga keik olge teine teise wasto allandikkud,
ja ehhitate ennast seestpiddiallandikko melega; fest
Jummal panneb sureliste wasto, agga allandik-
kuile annab temma omma armo. Siis allan-
dage ennast nüüd Jummalala wäggewa kae alla,
et temma teid woiks üllendada õigel aial.

¶ Petr. 5, 5. 6.

Leskede : Naeste kohhus.

Kes tödeste lefkaene on, ja üksi järrele jänud, se
lodab Jummalala peale, ja jaab kindlaste pallumis-
te ja palwette sisse död ja pätwad: agga kes lih-
ha himmus ellab, se on ellawalt surnud. ¶ Tim.
5, 5. 6.

Igga-

Jäggaühhe Risti-innimesse kohhus.

Sinna pead omma liggimest armastama kui
isse-ennast. Sellesinna sanna sisse on keik
kässud ühtepandud. Rom. 13, 9.

Tehke pallumissi keikide innimeste eest.
I Tim. 2, 1.

Kui iggaüks teeb omma tööd,
Siis on keik asjad majas hääd.

Önsa Lutterusse Küssimiste ja Kosmiste sannad.

1. Kas sa ussid, et sa patture oled ?
Jah minna ussun, ma ollen pattune.

2. Kust sinna sedda keab ?
Jummala kümnest kässust, neid ei olle minna
mitte piddanud.

3. Kas sinna kahhetset ommad pottud ?
Jah minna kahhetsen, ja se teeb mulle wäggä
haiget, et minna Jummala vasto ollen efsinud.

4. Mis oled sinna omma pattudega teninud ?
Jummala wiilha, aialikko surma, ja igga-
west hukkatus.

5. Kas sa ussid õnsaks sada?

Jah minna ussun sedda kindlaste.

6. Kelle peale pead sinna lootma?

Minno armsa Issanda Jeesusse Kristusse peale.

7. Kes on Kristus?

Jumala Poeg, tõssine Jummal ja tõssine Innimene.

8. Ons ennam kui üks Jummal?

Üks ainus Jummal on, agga kolm temma alno ollemisse sees, Issa, Poeg ja pühha Waim, ja need kolm on üks. I Joan. 5,7.

9. Mis on Kristus sinno eest teinud / et sa temma peale loda?

Temma on minno eest surnud, ja on omma werre risti sambas minno eest ärrawallanud patude andeks-andmissekts.

10. Ons Issa ka sinno eest surnud?

Ei olle, seest Issa on Jummal ja pühha Waim ka; agga Poeg on tõssine Jummal ja tõssine Innimene, kes minno eest on surnud, ja omma werre minno eest ärrawallanud.

11. Kust sa sedda tead?

Pühast armo - öppetussest ja neist sakramendi sannadest, ja temma ihuus ja werrest, mis mulle sakramentis on pandiks antud.

12. Ütle mulle need sannad?

Meie Issand Jesus Kristus selösel n.t.s.

13. Kas sinna sis ussud, et sakramentis Kristusse
tössine ihho ja werri on?

Jah minna ussun sedda.

14. Mikspärrast ussud sa sedda?

Kristusse sannade pärast: Mõtke, sõge,
se on minno ihho; joge keik sealt seest, se on
minno werri.

15. Mis peame meie feggema, kui meie temma ihho sõme,
ja temma werre jõme, ja nenda sedda pauti
wottame?

Meie peame temma surma ja werre - õrra-
wallamist kulumata ja se peâle mõtlema, kuid
temma meid on õppetanud: Sedda tehke, ni
mitokord, kui teie sedda tete, minno mälles-
tusseks.

16. Mikspärrast peame meie temma surma mäletama
ja sedda kulumata?

Et meie õppime uskma, et ükski loom ei olle
woinud meie pattud leppitada, kuid ükspäinis
Jesus Kristus tössine Jummal ja innumenne,
ja et meie õige hirmo tunnemine omma pattude
pärast, ja neid raskels arvame, ja ükspäinis
Kristussest ennast rõmustame, ja nenda sesam-
ma usso läbbi õnsaks same..

17. Mis fundis Kristust sinno pakkude eest surrema
ja neid leppitama?

Temma suur armastus omma Issa, minno,
ja keikide pattuste vasto, nenda kui kirjotud
on Joan. 14, 31. Rom. 5, 6-8; Kalat. 2, 20;
Ewes. 5, 25.

18. Mikspärrast tahhad sinna Jummalalaua jure minna?

Et minna öppin uskma, et Kristus surest ar-
must minno pättude pärrast on surnud, kui döldud
on, ja et minna temmata ka öppin Jummalat
ja omma ligginest armastama.

19. Mis peab risti, innimess sundima saggedaste Altari
Sakramenti wötma?

Jummalal polest peab tedda sundima Kristusse
läst ja teotus, pärrast ka temma omma häddä,
mis tedda waewab, mis pärrast nisuggune läst-
minne, kutsminne ja tootaminne sünib.

20. Mis peab innimenne tegema, kui temma nisuggust
häddä ei tunne, egga iggatse se Sakramenti
järrele?

Sel el olle parremat nou, kui et temma (1)
omma sündant läbbikatsub, welaks temmal pat-
tust lihha ja werd on, ja ussub, mis pühha kirri
kultutab Kalat. 5, 16. 17. Rom. 7, 18.

(2) Et temma tähhele panneb, welaks temma
sin ilma sees on, ja mõtleb, et temmal pätto
ja häddä ei pudu, nenda kui se kirri ütleb Ioan.
15, 18-20. 16, 8-20. 1 Ioan. 2, 15. 16.
5, 4. 5.

(3) Siis leiab temma ka kurrasit ennese ümbert,
kes walle ja tapmisega vod ja pāwad seest ja
wäljaspidi tedda rahhule ei jäta, nenda kui
se kirri tunnistab Ioan. 8, 44.

1 Petr. 5, 8.

Jesus-

Innimenne on Jummalal loodus, et ta peab
ongats fäma. - Lubba sün Ma peal piddi
onnistus ollema, agga ja on rikkudus pätto
lõbbi; sepärsest talhal sün riidur suur Reiki-
dele, agga pärrast suurma on teine ellojärg-
ees. —

Innimene, sa tead, et ja surrematta loom
oleb oma waimo polest; ja kui so ikko ka siis
ellus innimeste näkked mulkaks jaab, siis sa
Rummatagi sedde tead, et Waim peab ella-
ma ja awvali kuts fäma Dumala ees!

Kui so Waim on öppind pätto mitte ma ja
likha ülle walletsema, siis antakse teisipäeval
ka uut ikko so Waimale, et ja peab täieste
önnis ollema oma Dumala jures; agga
kui so pättsel lühil Peik woinus jääl, et
likha oma himmudega walletsel waimouüle,
siis Waimul on ka waeva ja häddä, wallo
ja alhestas suurma sees, ja sedda nime tasse
herkatesees, - põrguvalluses, - iga-
westes suurmas. —

Rom. 8, 6. 7. 8. Keo lühia järrele on ellomas, neil
on likha meel; agga keo Waimo järrele ellomas,
neil on Waimo meel. —

Likhä meel on surm, agga Waimo meel
on ellu ja vahko; sepärsest et likha meel
on waen Dumala waado, sest temma ei
heidu enast Dumala väsjo allia, sest ei
tema voigi hieku. Ja see lühia keo
on, ei woi Dumala mele pärrest tolla.

Keik inimesed on sündinud ja polest
üllatustuse põlme alla heidetud, et nagi
lilla järrele kāivad ja sedda tegusad, mis
ei kölla. — Edama lapsed.

Agga Jumala vilja ilmutatki Taevalt kei,
se inimeste Jummalast mattha ello ja üleskotu
peale, kes tot üleskotu sees kinnipidlaus. Lm. 1/8.
Pat lahkutab meid Jummalast ja sedda emaj.
meie patto sees, sedda enam olle ne Jumal
lahtlahkutud, agga keik ello ilma Jummalata
on üks õnneto ello, mis ei sõrniks kih enam
elluso nimetada, waid purunato. —

Pat läritab Jumna! — Agga Kuidas meie
pattusel siis osheti weed ellame ja pealgi
igawest õniistust loda me? —

Pet 3/2. Joseph Damal on pitka maleda nicte vast
ja ei tabba mitte, et morned peavad hukka-
mikema, waid, et keik peavad mela parran-
domist kätte Jäma. —

Hebr. 9/12. Jummal tähkab oonoline olla nende
mitme üleskotu ja nende pattude märgi, ja nende
üleskotu tegude peale ei tabba nii mitte ennam
mõtteldaa. —

Tim 2/4. Jummas tähk, et keik peavad on jek-
soma, ja töö fundnis jõle tullemas. —

Hebr. 5/9. Jumal ei ole meid seadud vitha olla,
waid, et meie õnnetusd peame kätte Jäma.
Josephus Kt. läbbi. —

Nenda on siis Jumala armonou, meid pattusjo-
vul õnjas teha, — Edama laste lettist erinev
lapsi õrravaleitfede. — Siin ka peal on
 veel üks Jummale sün = Armo riib, ja
meie ello aeg on üks Armo aeg. —

Tärrast Jumna saab annualiteenus, ker-
legi on salpinat sel armoajal Maimo järvel

Jesusse Nimmel ning auuks.

I. Küssiminne.

Mis peab meie keige surem murre ollema
ni kaua kui meie ellame?

Kostminne.
E meie woiksimme Jummalat diete tunda
ja tenida. Luk. 1, 74. 75.

II. Kuida woime meie Jummalat diete
tunda ja tenida?

Digeusso läbbi, pühha ja jummalakartlikko
ello sees.

III. Kas neil, kes Jummalat tahtwad
tunda ja tenida, lubba on nenda ella-
da, kui nende kurri lihha ja werri
tahhab?

Ei osse mitte, waid nemmad peavad ellama
nenda kui Jummal tahhab. I Petr. 4, 1. 2.

IV. Kust oppime meie Jummalat ja
temma pühha tahtmis tundma?
Jumala sannast ehe pühast kirjast.

V. Kenne läbbi on Jummal omma
sanna annud?

Pühha Prohvetide ja Apostlide läbbi, seit
E 4 need

need sinnat sed pühhad Jummala mehhed on räki-
nud, aetud pühhaast Waimust. 2 Peet. 1, 2.

VI. Kes peab Jummala sanna kuulma ja õppima?

Keit need innimesed, kes püüdavad õnsakasada.

VII. Kas meie wointe Jummala sannast Keit õppida, mis meie õnnistusseks tarvis lähhäb?

Jah woime. 2 Tim. 3, 15. Et sinna lapsest
sadik pühhad kirjad tunned: need woivad
hind targaks tehha õnnistusseks usso läbbi,
mis Kristuse Jeesus sees on; ning 17. salm.
Joan. 5, 39.

VIII. Kuidas peame meie Jummala sanna kuulma ja õppima, et meie fest woi- sime kassofada?

(1) Peame meie Jummala käest pühha Wai-
mo abbi palluma, fest et meie ilma temmata üh-
tegi õtete ei moista. Luk. 11, 13. 2 Kor. 1, 22.
Ewes. 1, 17. 18.

(2) Peame meie Jummala sanna hästi tähhele
pannema ja meles püddama. Apost. tegu. 16,
13. Luk. 8, 15.

(3) Peab meil se kindel nou ollema, et meie
keigest väest tahhamie Jummala tahmist õppida,
ja selle järrele ellada. Joan. 7, 17. 14. p. 21. f.
Jak. 1, 22.

(4) Peame meie Jummala sanna nenda kuul-
ma ja luggema, kui olleks se ükspäinis meile an-
tud ja kästud. Rom. 15, 4. 1 Kor. 10, 6. 11.

kuulud, voi lilla järel, kas jumala pu-
pääruud voi kurgade seltis pöötmatla jää-
Gals. 2. Kes onne lilla peale Külvab, se leikab
lühkast hukkatussi; agga kes Waino pealeku-
wab, se leikab Wainust igaauwestel o! —
Röm. 1, 4. Kes Jummala helduse ja kannatusse
ja pikkmele riikust pilgab, se kõigab isese-
ennele o na kongutse ja püttust pöötmatla
jüdamega nibbi. Otskeis loorcas duft
võtke ja Jumala õige sohtamustas ja
päeval. — 6. 7. 8. Kes igaauhle maksa te-
teggude järrele; Kül neile igaauestallo, Ke-
reat tekke kannatusiga au ja lütuff ja
püttka mis nimetta õne otsivad, agga Kongel
nimis ja vilja nicle, kes viatud on, ja
töö sanna ei kule, agga töötuvad üllekokk
sanna kuulda. —

14. Vilketus ja albastar tulleb igaauhle
innimese hinge peale, kes kutsja teeb. —

Nende on siis meie keiside es. Elloja
Önnistus — nii petm ja hukkatus.

Mis peab siis meie keisiprem mit
ollema ni kaua kui meie elle me? —

Thig. 2, 12. Noudake eniste önnistustat
kostustuse ja vääriktusega! —

15. Agga Jumal on, kes teie sees teeb, et
teie tähkate ja voite tetta temu hea m
pärrast. —

Sedda heet telt milt pünnital Jumal
meite sees onne P. W. Janna Lebbi, et
ta meie siimod lahti peatlab, et meie

u patto wicca, mis läbbi hukka fame, oit
anne ja le armo järel, mis To meie
on pakkideus ja tastaus, iga torme. —
Ja sedda heat, tegemist onal Jumal
ostra? W. mä läbbi, et meie suudanu
üks uor tõuseb, mis Meilma örauoidab,
mis meie ajalo öraalgama keis Pikk
himmu, ja kätte vätme sedda oigust,
mis Jumala ees kõllab. —

Kuidre muonetjib nüüd innimene kige,
harrominne oma hingest? —
Kui tema Jumala pühha sanna fest oöte
sedda teed oppib tundma, mis peal ka
Jumala tahtmisse järelc. Keigut püttust
voib lakti fuda ja önnistust pärnida!
Kui ta Kuleb Jumala sanna peale, ja
valvades ja palludes ja sanna järelc
ka püab elada! —

Vid. VI. — VII. — VIII. —

B
T

Kus leiamme meie sedda Jumala sanna
üleval ollemast? —
Pühas Kirjas! — Mis waphe on selle
Kirja ja mu Kirjade waphe? —
Pühas Kirja saanad on nisu, quatu inimeto
ablei üheoperad, res oleid usiornas ei jutta-
taid ja aetav P. Wimust. — V. ja IX.
Joh. XII, 17. Kui tegi tähbas Jumala taht-
mist tehta, ja tõenole kas ja öppetav Jumala
last on. —
Rom XV, 4. Silt mis on on eene kirjotud,
et on meie öppetusfõs enekirjotud, et

IX. Kuidat hütakse siis pühha kirri ehet
Jummal sanna ühhe sannaga?
Püblit ramatuks.

X. Mitto tükki on Püblit Raahato sees?
Raabs tükki, teine on wanna Testament ehet
wanna seadusse sanna; teine on uus Testament
ehet ue seadusse sanna.

XI. Mis öppetab pühha wanna seadusse
sanna?

Se öppetab need kässud, mis Jummal Is-
raeli rahwale on annud, ja tulutab enne, et
Kristus piddi tullema, ja mis önnistust ja head,
ustlikkud siis pidid sama.

XII. Mis öppetab pühha ue seadusse sanna?

Se öppetab, et Kristus Jumala Põdeg meie
önnisteggia jo on tulnud seie ilma sisse, ja et
meie temma sisse peame uskma ja ello samia tem-
ma nimme sees. Joan: 20, 31.

*XIII. Kust meie leiamme sedda lühhidest,
mis pühha kirja sees laiemalt öppetakse?
Katekismusse öppetussesse peatükide seest.

XIV. Mis on üks peatük?

Se on üks pea-öppetus, mis melle meie hingest
önnistusseks wägga tarvis lähhäb moista ja
uskuda.

*XV. Mitto peatükki on meie katekis-
musse ramato sees?

Viis, (1) Jummal künime käsko, (2) Püh-
ha usso öppetus, (3) Issa meie palve, (4) Püh-
ha ristminne, (5) Pühha altari saakrament.

C 5

Esse

Essimenne Peatük,

ehk

Oppetus Jummalta künnest lässust.

I. Küssiminne.

*Kes on need kümme käsko annud?

Kostm.

SE kolm-ainus Jummal, kes keik asjad on lomud, kes keitide Jäsand on, kellega dige melevald ja õigus on kässud anda.

*II. Kelle läbbi on temma neid annud?
Mosesse läbbi. Joan. I, 17.

*III. Kes olli Moses?

Se olli üks wagga Prohvet ja Israeli rahwa ülem pealik.

*IV. Mil aial andis Jummal need kässuid?
Sel aial, kui Jummal Israeli rahwast sai vägengwal kõmbel Egiptusse-maalt peastnud ja ärrawinud, ja se olli Nellipühhi essimessel pärval.

*V. Kus vaikas andis Jummal need?
Körbes Sinai mäe peäl. Wata 2 Mos. 19.

VI. Mil Wisil andis Jummal need?

Koue mürristamisse, valgoldmissse, ja tullegega; vaks suits tousis Sinai mäe peält otsego ahjust, ja keik se mäggi vårrises.

VII. Miksvärrast andis Jummal need kümme käsko ni hirmsaste?

Sepärrast, et innimessed Jummalta sure au piddid tundma, ja temma kange wihha patto peale; sest et pat iggawesse tulle våårt on.

VIII.

mis ka kioje römus tamise läbli peale latus okema. -

Rom. I, 18. Kes ei kolind Jummalat viite te kündnast, nict on õnnal ka üllaannud ühe kolloodatuna mene siise, sedda teksa mis ei füüsi! -

Ord. X. XI. XII.

Esimenne jäägs on: Käosofanna ja
tooju seaduse oppetus. -

Taine jäägs on: Õomo ja õosalunis-
tamise seaduse oppetus. -

1) Moyses ja need Prohvetid
2) Jesusse oppetus on ülelooperatud Jeesuse
lungsritust ja Apostlitest. -

Üle Test. sees on Jeesus lungrituse ja Apostlide krijoad, mis nimed Jeesusse allamisest ja oppetusest on üle eksi joostenud:

a.) 4. Evangeliumid (Evg 5: römus 1ant)

b.) App. tegevade tamat

c.) Epi. id, ekk need ramatuud, mis
Apostlid omne loogustele on kirjotud.

Danielus - Petrus - Joannes - Jakobus -
Paulus. -

d.) Joannose ilma tamise tamat. -

Ad XIII. Kates. sees on need kaks täkkid,

mis piible ramet. on ühikidelt kõrvo-

- pastad. - I peat. = Käosofanna ^{teaduse} oppetus

II. III. IV. V. . = si õomo ja õosalunis tamise

seaduse oppetus. -

A. peat.

Käsofosa na öppetus on keigecofite si tartas
sest et innimenele lähbi omne patto hadda
oiete oppil tuadonu. —

Rom 3,20. Käso lähbi tulles patto tuadmine
et meie tunnusne, suida tunnala accut ilnu
oleme ja et meie spärest jaane öriostus
saabutud jämä. —

Kes sedda oiete öppil maistma, se hattab
siis igaatsona domo jõrelle ja kulevõmme
sedda heat jaanuse tefurjeft koistusseppa
Kui käos mid saab oiete hinnutada, siis
hattab Jesus nüügusfed, kes kaoma ei ja
waehutud on, ronustame ja aitma. —

Käsk on juhataja Tefuso june, ja pesur
on käso ots, igaatson igaüthle, koosub
Rom. 10,4. . —

Alymioses oli Jumala pühku käsofanna
innimeste sündamele lise kisjatu ja pagjan
näitvad sedda üles, sest et nende sündame
tunnistus sedda ka tunnistus ja nende mõtted
iseeselkse erineste peale kaevuvad ehtenest
eest kostuvad Rom. 2,15. . —

Agga seljama sündame tunnistus, eht on nago
unnes, eht on rumalas jaan, eht on erpib, sest
et meie sündame tunnistus ka patto läbile;
on tiki putu ja on lätka vallituse alla
jattuvad. — Rom 2,5. Käsk on ramotunox
jaan lätka läbli. —

Se üleolijotud käos ärasatab nüüt
meie sündamend sest unest ja teab mõistab,
gato, et meie sündame tunnistav felgez
mõistab, mis hea ja mis kurri on.

*VIII. Mis peale kirjotas Jummala
need kümme käsko?

Kahhe kiowi-laua peale; ja sega tähhendas
Jummala, et meie sündda ni kowva on kui kiowi.

Sepärrast ei woi ükski Jummala kässud om-
mast vääest piddada ja armastada; agga Jum-
mal tahhab ja wöib sedda kowva kiwiwist sünddant
meie seest õrawõtta, wagga sünddant meile jälle
anda, ja ommad kässud senna sisse kirjotada.
Esel. 11, 19. 20. 36. p. 26. 27. f. Jer. 31, 33.

IX. Kellele on Jummala need kümme
käsko annud?

Reikile innimestele.

X. Mikspärrast on Jummala need
kümme käsko annud?

Sepärrast, et innimessed neist piddid õppima
omma patto hadda ja kurjust oiete moistma,
ja omma hingi Arsti Jesusse jures abbi otsima
patto vasto.

XI. Kui nüüt innimenne saab Jummala
pole vdörnud, kas temmale siis weel need
kümme käsko tarvis lähhåwad?

Jah lähhåwad tarvis, sest Jummala kässud
on waggadele kaunis õpperus, et nemmad wö-
wad neist moista, mis hea ja mis kurri on, ja
nenda omma ello se járrele aiada. Rom. 6, 11. n.t.s.

XII. Mis õppetawad Jummala
kümme käsko?

Nemmad õppetawad, et se ei olle ükspäinls
hea eht kurri, mis innimessed arwawad hea eht
kurja ollewad, waid nemmad katswad sündame
peale,

pedale, ja öppetawad, et ka kurjad sallaja himmud ja mõtted pattud on, ja et waggad ka nende vasto peawad pannema. Rom. 7, 7.

XIII. Mis peame meie iggaühhe kässo jures tähhele pannema?

Kui Jummal ühhe kässo sees kurja kelab, siis kässib temma se jures head, ja kui temma head kässib, siis kelab temma se jures kurja. Nenda, kui Jummal neljandamas käskus kässib wannevad auustada, siis kelab temma, et meie neid ei pea põlgma eggia vihastama.

XIV. Mitme laua peale kirjotas Jummal need kõnne käsko?

Kahhe kivid - laua peale. *Mos. 31, 18.

XV. Mitto käsko en eßimesse laua peal? Kolm eßimest.

*XVI. Mitto käsko on teise laua peal? Seitse viimist.

XVII. Mis öppetawad need kolm eßimest käsko?

Et meie peame Jummalat armastama.

XVIII. Mis öppetawad need seitse viimist käsko?

Et mele peame omma liggiimist armastama.

XIX. Mikspärrast on Jummal omimid kässud kahhe laua peale kirjotanud?

Sepärrast, et meil kahhega on teggemist; esite: Jummalaga, teiseks: liggiimesega.

XX. Mis on meil Jummalaga teggemist?

Lemma on meie õige Issand, kedda meie pea- me ülle keige asjade kartma ja armastama.

Rom. 7, 7. Ma ei teadnud kuoja binö patto othewad, kui käsk epoleko öölaud: „Sinna ei pea mitte hinnustama.”

Sedda onnam meie kõsosanna tähhele paneg sedda onnam läme išiennast Tserda, mis vägga waages patafes meie oleeme.

Rom. 7, 14. Jumala käsk on wainolik, agga innimeane on lispalik ja patto alla mitu. Sepärrast ei fata se õige ja tööpine kõsotund. Minne muud kui kuuvastust ja kahetjänip ja kõsodspetsuse läbli ei looi meie oras. Teda, waid ja on agga kui üks preegel, mis meile meie pataud näitab ja meite vasto tunnitas, et selle vottufed oleeme Jumala egl -

Jumala käsk on Wainolik!

Mis on keikide käsrude täitmine?

In 13, 16. Armastus on kõsso täit minne.

Iesus ütles: Sinna pead õigordat, otsa jaanet armastama keigestornast jüdamente, ja keigest ornast hingest, ja keigest õmasti meelost. Seda on se eßimeane ja suur kõsosanna. Lõiga terine on selle jarnane: „Sinna pead oma liggiimist armastama kui išiennast!“

Neis kahes kõsosanna on keik se käsk ja prohvetid kous. — Mth. 22, 39. 40. —

Kes on Jummal? — vid. Peat. II. est. I.

Essimenne Räst. on nago reiside Räskude ülem janna. - Kui jäi ühke Rässjääna varsti kõsid, siis oled jäi inka ka seddu essimene kärko ülleastunud. - Sist dumala Rästurust, ja Jumalaarmastusest ja sest looduspiisvõra la peale tulles leit õigus ja Räskude täitmine. —

Sa pead Jumalat ide Reigo arjade armastama Kartma, armast. ja F.p. Si kõk Retsib süddame peale..
Selte-pürest hukab ka igauühe Läro-ära. selgetamine nende suuradega. Nii perrytumalgt Räst, mõti jaga pat on wõra Jumala-Teist. - Ekkfa teed patto trelega. Siis jäi parda Jumalat. Ekkfa teed patto holettu, ebbi ekk trelega, siis jäi ernusta Jumalat; - ekk fa teed patto lida sees, Reisataste ajal, siis meie ei Loda terma pea.

ad. I. 3 Mos. 26, 1. Teie ei pea enne tele tegema tükijaid Jummalaid egga ühteyi nisti. Kui o. ekk Liivviist tekstud Kuio ei pea teie mitte perrema omna ona, et teie nende ette kummedate, sest ma oleks selowak teie Jummali. —

Mth 4, 10. Siinu pead Isfondat oma Janna. Et kummedama ja tiddas ütospõeniv. Tixima. —

*XXI. Kuida peame meie Jumimalat armastama?

Keigest süddamest, keigest hingest, keigest melest ja keigest väest. Mark. 12, 30.

*XXII. Kuida peame meie omma liggi- mest armastama?

Kui isse-ennast. Matt. 22, 39. 40.

*XXIII. Kes on meie liggimenne?

Keik innimesed, olgo tutwad ehk woõrad, olgo sõbrad ehk waenlased. Luk. 10, 29-37.

*XXIV. Kas innimenne woib Jumimalat armastada ja omma liggimest wiikfada?

Ei woi mitte, sest kes Jumimalat süddamest armastab, se peab ka omma liggimest süddamest armastama, ja kes omma liggimest wiiktab, se wiiktab ka Jumimalat, kelle kässud nisuggune põlgab. 1 Joan. 4, 7. 8. 20.

Essimenne Räst.

Sul ei pea mitte teisi jummalaid ollema minno kõrvas.

*I. Rüss. Mis selab suur Jummal essimesse kässö sees?

Et meil ei pea mitte teisi woõraid jummalaid ollema temma kõrvas. 2 Mos. 20, 1-6.

*II. Mis on woõras jummal?

Keik se on woõras jummal, mis innimes ennam kardab ja armastab, kui suvet Jumalat, ja mis peale ta ennam lodab, kui laro

lawa Jumimala peale; nenda, kui legi innimeste nähes ennast hoiab kurja teggemast, agga kui temma on ükspsäin, ehk omma kurja selsiga kous, siis temma ei karda polegi kurja tööd tehhes, et kül keigewäggewam Jummal temma jures on, kes keikis paikus on, keik asjad teab ja näab.

III. Mitmesuggune on wodra jumimala tenistus?

Rahhesuggune, teine on awwalik, teine fallaja wodra jumimala tenistus.

IV. Mis on awwalik wodra jumimala tenistus?

Kui meie sedda, mis ei olle jummal, kui Jummalat kummardame. Kal. 4, 8.

Nenda kui legi (1) päälikko ette, kui taewa-tähte, metsade ja mu paiga ette kummardab, neile ohwrib ja neist abbi otab.

(2) Kui temma kuind, mis on puust ehk kiwast tehtud ehk malitud, pallub kui Jummalat. Rom. 1, 23. I Korint. 12, 2.

(3) Kui ta täh-t-påwad peab, nelja påwa, Karlsruhe-Tuleristi-Türri-ja muud påwad, mis ei sunnt piddada, kui ka keiksuggused ebba-usso wisid ja kombed, mis Jummal ei olle käsnud.

(4) Kui innimenne isse on noid, ehk noidade, lausiatte, ja sola-puhhujatte jurest abbi otsib.

(5) Kui legi awwalikko pattude sees kurratit teib, ja lodab siiski önsaks sada. Rom. 6, 16.

V. Mis on fallaja wodra jumimala tenistus?

Kui meie isse-ennast ja muud lodud asjad enn kardame, ja armastama kui Jummalat

80.

Jummal räälib Jummal, kui ta ütleb: „Siina-
jgau-ktega, kus seddu käsõuna loob eelk hulale,
Mis se täkkendab, et see igavaenad kiguväge-
vam. Isand innimesele ütleb: „Mis oleen
si Jummal? – Ei se täkkenda mitte ükspsäi,
et ta meie Isand ja vallitaja ja oige käsõan-
on, waid kigutan na miret sedda, et ta meie
est murretelb, meid aitab, mille heat tee
on armo moda; – et ta selgust eesuult nii
vel hoiab ja mei tegu tegemist vooltab. –
Mis meie riid peame tegema, kelle Jumal
tema aruust talkes olla? –
Meie peame talda ka oma jumalast piddona
ja kordma, ja tänakole isud lüdamega temafatu
kuulma ja Reik heat lastowostma, mis
tema igavaersets asjad meile selle sae ja
läbbi parkub.

Egga ömeti on inimõised ni kruojad ja tän-
matta, et naad temast teggarewad, ja ka siin
sees on üks ni suppusse kürri õravat teggaru nii
himmed. –

VI. Meie ei tolli meie kui o Jumala, T-
tella, kui sedda, selle rääjätrele, mis Ta-
lifi meide on näetud. Jesuuse Kristuse sees,
agga ei se kui os ette ei pea meie mitte, kui
talle Jumala ette kummardame. –

„Kas meie tine ka patto selle käsõloasto?
Kas olenne ni tänamatta? – Jah!

ad V. Meil on reik suuguseid ruimalad ja sisse-
sed mõisted Jumalast. –

Mõned: 1) Jumal ei ole, sest mis siin Maailmus hündib
Jumalon väga suur ei parne sedda muidas asja mitte
takelle. 2) Jumal ei kute ütte eisla märgi püsimise polule
3) Jumal on üps woga oromoline, kus ei mulla mei-
pettus. – Nõder, ja! –
mei armastame Muina eiram ei. – Lätta hinc itc.

Enago mie lumolat uoime kartada.
füs peame Tedda oöte tundma, ja mie
same teda tundma, ja mäetlame misuggune
te os. Kui mie Tenu saa ru härti kaledre
ja oppime, mis meie tedd tundus.

Mitopärasst peame teda Kartma? — Tema
on ja keigewagge otsas, õige ja püha! —
Esileks on se Kartas kül nago ühte orja Kartas
agga pärast jaab se muutud lapsed Kartasjões,
kui armastus mie sündamis maad wohab

ad. VII. Kas mie tolli me teisi arjo ja inimesi
Kui kartu, armastama ja nende peale lootma?
Jah, agga Jumalat ikka ennam.
Kuidas nimeta see sedda? — Kuna idara ja
auastama toes ja Wainus = teadmata of tema
on ja keigewagge otsas, ja sedda mitte auastama,
ja Keik oma ellu sedda mõda ajama. —

ad VIII. Mie peame Jumala suur au ja Tema
pühha õigust alati meles pidama, ja auas-
taruse ja Kartase pärast enast keigefest
hoidma, mis tema pühha tahtmisse varto on.
Mie peame isax sedda mõtlemas, et Tünni,
se keigewagge otsas pühha ja õige, igas
kohas on ja Keik arjo näab ja et mie noot
ei ole Tema ees waajala portas. —

Math. 10, 27. Õige Kartke ned mitte, kes illo
õrratajood ja ei voi mitte hinga tappa,
agga Kartke ennam tedda, kes illo jahix
waib riessuda sõngus. —

Sedde ennam Regi innimelk Kar-
dab, sedde välkem Cardab te Jumalat,
agga kes Jumalat oöte Cardab, ei ja ei
Carda innimost! —

Lojat ja Issandat. Nenda kui kegi 1) Innimeste
mele heaks kurja teeb Jumala kässö pasto.

2) Kui temma püab omma ennese auuks ja
kassuks keik tehha, ja mitte ükspäinis Jumala
auuks hea melega ellada. Kol. 3, 5. Wil. 3, 19.

3) Kui temma omma rikkusse, au, hea pölvwe,
tarkusse ja suurte issandatte peale ennam lodab
kui ellawa Jumala peale. Jer. 9, 23. 24.

VI. Kui innimenne heal mele ommal rum-
malusse ja pattude sisse jäab, kes on
siis temma wooras jummal?

Kurrat, kedpa pühhas kirjas hürakse Ma-ilma
Jummalaks, kes nende uskmatta rahwa meled sõg-
gedaks teeb, et nemad Jummalat ei pea öppima
diete tundma. 2 Kor. 4, 4.

VII. Mis kässib Jummal eessimesse
kässö sees?

Et meie teda ükspäinis ülle keige asjade
peame Kartma, armastama, ja temma peä-
le lootma.

VIII. Kuidas peame mie Jummalat
Kartma?

Ei mitte nenda kui kurjad lapsed, maid nenda
kui waggad lapsed ommad wannemad Kartwad.

IX. Kuidas siis kurjad lapsed Kartwad?

Need Kartwad ükspäinis wannematte hirmo
ja witsa; ni pea, kui nemad ei nä hirmo, lähhä-
wad nemad wallatumaks.

X. Misüügitused innimessed Kartwad
Jummalat nenda, kui kurjad lapsed
ommad wannemad Kartwad?

Keik need, kes siis püawad waggad olla, kui
Jum-

Jummal omma witsa ehk suurt hadda ja wilsust nende peale läkkitab; agga kui Jummal omma witsa nattuke körwale panneb, lähhähwad nemmad kurjemaks.

XI. Kuid a kartwad waggad lapsed ommad wannemad?

Need ei jäätta wallatust mahha wit a eggia hirno pärast, waid waggast süddamest ja selgest armist omma wannematte vasto, fedda nemmad heal melel ei tahha wallatussega vihastada.

XII. Missuggused innimessad kartwad Jummalat waggade laste wihi järrele?

Keik need, kes püttust pöörwad, ja pannewad keige kurja tõ wasto, ei mitte Jummalat rasket rihtlusse ja hirno pärast, waid sepärrast, et nemmad omma armolist taewast Issa ei tahha vihastada, sest et temma ni wägga helde ja armalinnne on.

XIII. Kuid a peame meie Jummalat weel kartma?

Ülle keige asjade, keik ülle innimeste ja kurrate. Luk. 12, 4. 5.

XIV. Mis se on: Jummalat armastama?

Se on heal melel temma peale mõtlema, ja selgest süddamest temma järrele iggatsema.

XV. Kuid a peame meie Jummalat armastama?

Ülle keige asjade, ülle keigekallima ja armsama asjade Ma peal ja taewas. Luk. 14, 26. 27.

XVI. Mikspärast peame meie Jum- malat kartma?

Sepärrast, et temma on õige ja pühha,
ja

Läis
ad XI - XII. Agga meie Kartus ei pea mitte akene hirno pärast, waid armastuse seer peal meie Kartus juurdud olema). -

1 Joh. IV, 7-8. Kartust ep ole mitte armastuse, waid täis armastus ajab Kartust välja.

So füddla peab siin üldtegutte ajama, et fa uoigipid oma armfa jaunala mello pärast olla ja et ja tema püüla Waimo ei kutsust. Ja pead Sumala ees ollema, nago üks laps oma oru ja õtsa ees, ja eimilte nago otti oma tippela Tsoanda ees.

Rom. VIII, 15. Meie ep ole jaanud sellise põlve Waimo, et meie jahé pea üfina Kartma, waid meie olume lapsi põlise Waimo ja keke läbbi meie kisendamme: Übba, õsja!

3.XVI. Sumala Kartus sadab Kiekkile arjade kaosp ja sellele on jõellevinne ja tulenev ellortustus. - 1 Tim. IV, 8.

ad. XIV. Meie peame Leigest füddamest eesapo Tema pole hoidma ja Tema pärast rõõm-fad olema). - Ta on meid ja enne armastarud, siis peame meie tedde ka armastema. Meie peame ~~issä~~ ^{oma} mele tullete ma, mis Ta neile on heat kinnit ja ikka teeb, et meie noistavamine Leicis arjus Temmale au nagi Tännd enda.

Meie peame hea melega ja kõrnsa füddla nega Sumala peale mõttelma, ja Tema armastust väärtina ja Tema Janna lugyemaja. Kaelma, ja hea melega Temaga Palves kõnnalema ja Tedde ka tiito ees Kiekkne.

ja keigewäggerwam, kes patto ei jäätta nuhtle-matta.

XVII. Mikspärrast peame meie Jum-malat armastama?

Sepärrast, et temma on üpris wägga helde ja armolinne, kes meil ihho ja hing polest wä-ga valio head on teinud, ja veel teeb.

XVIII. Kust tunnukse, et kegi Jummala-t süddamest kardab ja armastab?

Kui innimenne süddamest kusab, keit kurja tööd mahhojätta, ja head tehha, ja tännab Jummala ka siis, kui Jummal häddaa ja wil-letsust temma peale läkkitab. 1 Ioan. 2, 3 = 6.

XIX. Kelle peale peame meie lootma?

Sure Jummala peale. 1 Petr. 1, 13 = 21.

XX. Kuidas peame meie Jummala-peale lootma?

Ülle keige asjade, ennam kui ühhagi innimesse ehitarrandusse peale. Luk. 12, 15 = 21.

XXI. Mis se on: Jummala peale lootma?

Se on, süddamest Jummala jurest abbi otsi-ma, ja kui laste uskua, et Jummal tähhab ja woib aidata. Ebr 11, 1. 6; Rom 4, 20 = 21.

XXII. Kas innimenne woib ennese wääest Jummala ülle keige asjade karta, armastada, ja temma peale loota?

Ei woi mitte, sepärrast peame meie Jum-malat allati pühha Waimo abbi palluma.

D

XXIII.

463, b. 7. Kui minna Sind ennese meletulleton drumas längis, siis mõtlen ma soothikordade aeges Sind peale. Mo king saab läidetud ohe, selge vaadaja (s.o. pühha omaya) sepärrast peab mo sū fid kütma öiskamis, uledega. Agga mitte ükopäinis fannadest, vaid ka meie terqudest peab feöige armastusfami-la vasto paistma.

Doh 14, 23. Kui kegi mina armastab, külje peab mina fanna, —

1 Doh 5, 3. Si on Jumala armastus, et meie Temma käsosärred pea mei, — ja tema käsosärrad ei ole mitte rasket. (s.o. et ole kuni ega waenvaliise ebs neil, kes Jumal. Kast püttarvad, vaid eko ja önnistus peab nii närralt olenna. Tost Jumal armastab nei,

1 Doh 2, 6. Kes iis pes. Janna peab, selleks et toote fumala armastav täitkojanu. Ja fumala armastes. Jumala vasto peab ka kindel ja tui ja ustav olenna. — Et kannatagi si ega alka tosif eja ei pea meie mitte temast tagzaxena. Luk. 5, 11. ilm. 2, 15. — Ole ustav fumari, siis tehha ma salve ole krooni anda. — Praeis opfü. Hih.

ad 28: Meie peame Jumala suur wägge, tar-kust ja heketust elati mites püttarvad ja kindlaste jedda ustma, et Tema mitte vasto armolinne on ja et ta muut ühtegit ei tappa, kui meie king õnnistust. — Rom 8, 28. Meis tegne, et keit heaks tulleks nile kes Jummala armastawad. —

XXIII. Mis sellele lähhāb tarvis, kes Jummalat püab karta, armastada ja temma peale lota?

Se peab õppima Jummalat ja temma pühha tahtmist diete tundma. Kol. 1, 9-12.

XXIV. Kust õppime meie Jummalat tundma?

Jummala pühhast sannast. 2 Pet. 1, 19.

XXV. Kuidas õppime meie Jummalat diete tundma?

Kui meie Jummala sanna heal melel kuleme, ja kiusame keigest wäest se járrele ellada. Ioan. 7, 17. Luk. 11, 18. Ap. 2. 15, 14. Mat. 11, 27.

XXVI. Kas siis se, kes rumimalusse ja pattoisse jáab ei woi Jummalat diete tundma?

Ei woi mitte. 1 Ioan. 2, 4. Ioan. 3, 20.

Teine Räst.

Sinna ei pea mitte Jummala omma Issanda nimme ilma-asjata subho wöötma; sedi Issand ei jäta tedda nühtlematta, kes temma nimme kurjaste prugib.

***I.** Küss. Mis selab Jummal teise Rässö sees?

Et meie ei pea mitte Jummala nimme asjata subho wöötma ebat kurjaste prukima.

*II.

1/ost. W, 13. Jummas on usta w, kes teid ei lepla kiusate enara, kui teie sedate vanda, kuid tallab kiusata sega la sedda ötja tekka, et teie sedate vanda.

4/ 37, 5. Vesetage Jek. peale o mad teed, kül ta taimeta Reich hästi. — 1662. Kui õige lotus on Jumala peäl, need on ikka rakkul fellega, mis il neade peale tulub, olgo ka et Jumala rouud wakke ja lotusastust saatiaad ja neade meelt öira-moistmatta on. — Kui neade illo film ka nutob, kumatagi on neade jüddu römu lotuspes ja karatlik abbatustpes, sedi nemad kiidmad felgeste ja on julged ja peäle, et ei suur, ega ole, ei inglid ei couristik, ega raagnevad, ei se mis praegu ega mis tulenos on, — ei roosi neid lakkatada Jumala armastusse! Mi on Df. Ki. meie õsrande sees. Rom 8, 38.

Agga riipzugune lotus ei woi enne so pütnesi tuba, kui Jumala lotus ja Jumala armastusse sees ei ole uodus vastuvõetud.

Mis jüggune lotus näiceli tulti olevad? Kuir lotus, mis Jumala täitundmisse wist seisab! — Sepärrast XIII. — 1663.

Agga eos waed ja almad innimesed ei tööki oma eba Jeipuse päärost ja oma eba waeva päärost nutrileda ja vaabuda! Ei tööki! Sedt riisur ega suur ei te meid räämsaks ega önfars, woid tööpine dumet lastus ja hea juddome tanastus salab tööpist lasto, romo, ja valla —

— 5 —

Selle Käojo sis Kästodise, et meie sedda seit
peame auastama, mis Jumala nime kands.

Jumal isse, - etc. St. II

Mis on Jumala enne nime? - Oh Valo,
voib innimenne Jummalast rähida ja Selle Käigust?
Gema nimme nimmetada? - Agga si o n
isisi ennejèle nime parand: Tekorvah, Jösep,
Iosa - Jesus Kristus, Iosafat, Emanuel - Püha
Maim. -

St. III. Innimenne ei pea mitte needma - Jumala
jures! - Temmara nime peale innimene mõistet
ni kallis ja pühta olema, et ta vägga loialt elle
nimme peale mõttedes enosole ja teistele Kurja
soovimest. - Kuidas jääb armastav sõsseti
ja Kurja soovit oma liggimesile? Iosa Jumalast
kanded ja auastad, kui ja tema lomad vada
vihkud, et fa nioa nead? -

Keik needmine on vägga Kurri ja ta oma
waenlasi, kes sind tailla Kuugavaad, pead ja tei
tema ja nile heut soovima.

Mt. 5. 18. Armastaga mitte omaid vikkemaid, ootet
Taya neid kes teid ärrauvonnivad; tellte hea ja
kes teid vikkewad ja pällage nende eest, kõrtele Lige
terad ja teid ta eestiusjawad, HG. Et teie vaidkite
sode oma Iosa lapsi, kes taevas on, leist Tanya
laasid oma püüdest Kurjade ja heade peale ille
toota etc. etc. -

Kui Jumal sisest veel kannataks oruast: Kuide si:
sinna pattone loom ei tella mitte kannatake?
Mis hinnus fönne: Kutrat mitte sind! - Kutrat sõpea,
kutrat sõpse!

Mat. 5. 9. 10. Ükkest suost tulbeb uälja öniostamine
ja sajate minne. Sellega sidame meie Jumalat ja
Ista ja sellesoimmaga sajatame meie heod innimene,
kes Jumala kannatas on jood. Se ei pea, mõtlemine,
nende mitte olema. -

*II. Mis on Jumala nimini?

Jumal isse, temma pühaka sanna, pühhad
sakramendid, ja keel, kust sedda tunnukse, ot-
segi innimenne ommost nimmost tunnukse.

*III. Kuidas vottab innimenne Jumala nimme ilma-ajata suhho?

Kui innimenne Jumalo nimme jures neab,
waanub, lausub, walletab ja pertab.

IV. Kuidas vottab innimenne veel Jumala nimme ajata suhho?

Kui innimeane keige tühia asja jures õppib
Jumala nimme kuria wiss pärrast nimmetama,
ja ütleb: Iosa! Poidke! pühha ristike! Jesus
Kristus holdko ja feelgo! Jumal sedda teab!
nimme Jumala kätte! n. t. s.

V. Mis se on: Jumala nimme jures needma?

Se on, kui innimessed isse-ennaste ehk telste
peale kuria palluvad, ütteldes; muhhelgo mind
Jumal; Jumal nähto ja maksko temma
kätte. Jok. 3. 9. 10; s. p. 9. s. i Petr. 3. 10.

VI. Miksvarast on needmine kurri?

Curdri si, et Jumal ei tahha meie eggja lig-
gimese e ruhlast; maid et meie isse-ennase keel-
de innimeste, ja ka omma waenlaste eest peame
palluma. Mat. 5. 44. 45; i Petr. 3. 8. 9.

VII. Kelle sarnane on se innimenne, kes omma liggimesse peale kurja pallub?

Temma on selle sarnane kes teistele auto kae-
mab, ja isse sisje langeb. Estr. 7. 10.

Selle kõõs jõe kõstasjé, et meie sedda seit
peame austama, mis Jumala nime kõnd.
Jumal ist, — etc. etc. II

Mis on Jumala enne nime? — Oh vaid,
voib innimene Jummalost rüüdile ja Selle Keisrigi
jema nimme nimmetada? — Agga te o n
iisi enneole nime pannud: Fekorvah, Tisper
Iosa — Jesus Kristus, Iosuad, Emanuel — Pühha
Wain. —

III. Innimenne ei pea mitte reutona — Jumala
jures! — Demmara nime pea b innimete mõest
ni Kalle ja pälte olema, et ta vägga loialt pea
nimme peale mõttades enneole ja teistele Kurja
sorvinest. — Kuidas jääb armastas sõ sõtesti
se Kurja sorvitoma liggimesile? Kas sa Jumalat
kõndid ja austat, kui ja tama tõmat nenda
vikkas, et fa neid nead? —

Kelik needminne on vägga Kurri ja ka oma
waenla, kes sind taall kaugavad, pead fa oj,
tama ja neile heat sorvime.

Mts. 6, 48. Armastage oht omete willemerked, oni
taya neid kes tuid õrrava oruvaad; telke hea, riiki
kes teid vikkas ja pallige nende eft, kes teid ligi
terrad ja teid taectusia wad, 49. et teie voodi ite
jade oma Iosa läppide, kes taevas on, seft Josta
laoset oma püüdest kujude ja heade peale ille
tooste etc. etc.

Kui Jumal jõis wed kornatale ornust: Kuidas;
sinne pattone loom si tella mitte kornatale?
Mis hidrus fore: Kurrat wõllo sind! — Kurrat so peale,
Kurrot so piole! —

Dac. 3, 9. 10. Ükkest juust tulbeb wälja öniotanja
ja sajatamine. Sellega kildame meie Jumalat ja
Ista ja selleloomaga sajatame meie need innimene,
kes Jumala jõnnitseb on jõnad.. Se ei pea, meie
need a mitte olema. —

*II. Mis on Jumala nimmi?

Jummalisse, temma pühha sanna, pühhad
sakramendid, ja keik, kust tedda tunnukse, ot-
segi innimene ommost nimnest tunnukse.

*III. Kuidas vottab innimene Jumala nimme ilma-asjata suhho?

Kui innimenne Jumala nimme jures neab,
wainub, lausub, walletab ja pettab.

IV. Kuidas vottab innimene weel Jumala nimme asjata suhho?

Kui innimene keige tubja asia jures õppib
Jumala nimme kurja wisi pärast nimmetama,
ja ütleb: Iosa! Poioke! pühha ristike! Jesus
Kristus boldko ja keelgo! Jummal sedda teab!
mlnne Jumala kätte! n. t. s.

V. Mis se on: Jumala nimme jures needma?

Se on, kui innimessed isse-ennaste ehk teiste
peale kurja palluvad, ütteldes; nuhhelgo mind
Jummal; Jummal nähto ja maksko temma
kätte. Jok. 3, 9. 10; s. p. 9. f. 1 Petr. 3, 10.

VI. Mistsvärast on needminne kurri?

Eerdist, et Jummal ei tahha meie eggat ligi-
gimese nuhlust; moid ei meie isse-ennase keiki-
de innimeste, ja ka omma waenlaste eest peame
palluma. Mat. 5, 44. 45; 1 Petr. 3, 8. 9.

VII. Kelle sarnane on se innimenne, kes omma liggimese peale kurja pallub?

Temma on selle sarnane kes teistele auto kae-
wab, ja isse sisse langeb Est. 7, 10.

VIII. Mis se on Jumala nimme jures wanduda?

Se on, kui innimenne Jumalat kutsub tunnistajaks keige tühja asia jures, ja ütleb: se on Jumaleest ehet Jumala aita; Lk. 5, 12.

IX. Mis meie Issand Kristus sest öppetab?
Mat. 5, 37: Teie könne olgo jah, jah; ei mitte, ei mitte, agga mis ülle sedda on, se on sest tiggedast.

X. Kas siis ial ei sünni wanduda?

Jah sünib, kui innimenne väsimub Jumala aukus ja liggimesse heaks, ja kohowannemad temma peale pannewad, et ta peab wanduma.

XI. Mis se on: Jumala nimme jures lausuma?

Kui innimenne Jumala sanna, Issa meie ehet mu palve läbbi tahhab hawo ehet haigust parandada, ja õrakaddunud asjad jäalle leida.

XII. Mikspärrast nimmetakse sedda lausmisseks?

Sepärasti, et Jumal sedda omma sanna sees ep olle käsknud, eggas tootamud sel wisi aidara.

XIII. Mis se on: Jumala nimme jures walletama ja petma?

1) Kui innimme Jumala sanna kurjaste ja teist wisi õraselletab, kui kohhus on, ja sedda ussub ja öppetab, mis Jumala sanna ei öppeta.

2) Kor. 2, 17; 1 Tim. 6, 3-5.

2) Kui innimenne kuleb Jumala sanna, ja et te se järrele. Jak. 1, 22-26; Luk. 8, 14.

3) Kui temma ka läib Jumala sannale ja vallub Jumalat, agga jäab ommeti omma patruuse

W. VIII - 1. Oiguse polest ja Desoole Waino sanna järrele ei püniko Roggoniste wanduda.
Mehs. 34. Teie ei pea Roggoniste mitte wanduma ei taevajures, seit se on Jumala aujõeg, eggas ma jures, seit se on Tema jalgeallene järg. Ei pea ka mitte oma pea jures Cesar Otto Kirjepääl vanduma, — agga teie könne eti et.
Agga innimiste patto päärafft on Jumala lubba anud, et kõsto eos tolline wanduda, kui muid meie sõna ei osta. — Kui innimestad wanduwas, siis wanne peab keige vastoräkimise peale offa kõige meie Kirjutamiseks Ebr. 6, 16.
2 Cor. 6, 13. Ma kätun Jumalat tunnistajaks oma hingepäale.

Kes tekorut oma Jumalat kordab ja teddu tenib, se waib tema nime jures wanduda, kui innimene muid ei osta.

3 Mef. 19, 12. Teie ei pea mitte halukseda ga wandma, seit ja teatad oma Jumala nime.
Hälemaanude on üks hirmus pat ja süddal lähhale jelle läbbi konvavas. — Sepsärafft pead so, kui so peale pannavasi et ja peat wanduma, enne seddu hästi ennast valmis te ma ja Jumalat püdanest palluna, et ja xorge midega ei vannu.
Ukkel öigel riosti innimesel peab se palgas ja, jah, jah — nifammo függave toe jaanu olona, kui wande; Ta mängib tema ikka Jumala eos, agga ta wannub uga oma püttuse ligimiste püddane konvavaduse ja Langusti päärafft.

Ord. XI etd!!. Laupuminne on üks ebba ujo kombe, ja laupuminisega jüttame maha öiget abbi otjimast ja teatame Jumale Vallist nime! Lut 13, 10-11.
Ei so jaest ei pea leitama ei önnne andjat, eggalik, kes pilveid laupub, ei uvidega laupujat ega noida, ega valloniötöt, ega sedda, kes noia kaelt kütööde, ega tiide meest, ega sedda, kes surnutte kaelst kütööde, ega igomees. Ket sedde tub, on deko vole kumeri.
Laupuminne on ikka üks gallaja ja pimedus ja tõde kui laupujat ei innimistel selmesid ja Jumala sanna purgevad ja ütlevad end Jumala sanna väes fida teggewad; miks need siis ikka ni

laujujad on oma kõrftiga? - Tööline asfi ei kanda sedda valgust! - Jumala loostlik inimene teeb kõik heat, mis kee teeb - auruvaliskult, et teised ka Jumalat kieitwad; aga laujujad otsivad oma kõsso ja oma au. -

Ugne-näggi on saggedaste tükijad ja kes neid tallele panneb on otteks jõe, kes warjotautale ja tuult tagga ei ole; aga monned unnenäid vettas Jumal ka oma kä alla, ja siis naad on ikka riigupunkt ja nende inimest mälpeast handamise pole saanud ja Tomale hing. Kässö saatuvad. - Ei muud kui mälparendamise õppetüd ei tolli siinu ühe näggudest voldma. -

Sir. 34, 6. Laukuviisid ja unnenäid on tükijad; kui unnenäid ei tulle keige lõrgemata läest siis sulhatamiseks, siis ätra kohi neist lätegi. -

Fob. 33, 15, 16. Unnenäid ekk näggeni ots õle, kui nende unni inimene ja õle talleb, siis teeb tema inimene kõrvad leidi ja panab kui pittseviga kinni nende karistust, et inimene kõrja taad õnnesfatsi ja et ta inimene kõrkuust õnraaõttaks. -

Külags Jumal annab siis ka igauubile selget märko, kes unnenäggi on Tomast kattav, egi mitte, muid unnenäid - (ja inimene laufurviisid) egi mitte petnud, ja kes nende peale on loodud, on eksituuse fõisc Janus. - Sir. 34, 7. -

Ad. VIII. Siinna ei pea mitte Jumala Jumala nenda telkutama, et see sõti tiggeduuse kattaks kõlbak. -

Keis walle on kinnis pat, ja kes walle peile on harsind ja walest armastab, selle sees ei ole mitte Jumala armastuv, fest walle teeb meid kurnati jõnnatjeks, keis walle - isja on. -

Mth. 15, 8. Sei inune ratsuas tullele minnoliigi siiga ja austab mind oma moekadega, aga nende südde on laugel minnust ärra. -

ad. XIX. Jumal on meile oma nime teada arnut, et meil Tema peale peame lastma ja teadmata, et Temma siis töösine. ~~Sei~~ Sei lauggerdam ja igauue on nio tegija on. - Separat vast peame Teda

tuse ja rumimala ello sisse, tootab ikka omma ello parrandada, ja ei kiisa ommeti se járrele mitte tehha. Mat. 7, 21. 22. 23.

XIV. Kedda pettab sâhhârdune inimene.

Temma pettab isse-ennast ja keik, kes temma sanna võtzwad kuulda. Jak. 1, 22. 23. 24. 25.

***XV.** On se siis vågga raske pat: Jumala nimme ilma asjata sihho võtma?

Jah on, sest Jummal ãhvardab tedda mitte nublematta järra, kes temma nimme kurgaste prugib. 2 Mos. 20, 7; Mat. 12, 36. 37.

***XVI.** Mis kâssib Jummal siin teise kâsso sees?

Et meie tedda keige hâdda sees peame appi hûudma, palluma, kütma ja tânnama.

XVII. Mis on ühhe wagga inimesse + feigesurem hâdda?

Patto hâdda; sepârrast vallub temma Jummalat allati, et Jummal tahhaks tedda pattust peasta. Iesa. 59, 2. Rom. 7, 23, 24. Ebr. 12, 1.

XVIII. Kas Jummal tahhab meid + pattust peasta?

Jah temma tahhab ja woib meid pattust peâsta. I Joan. 3, 8. Seks on Jummalala Poeg ilmunud, et temma kurrati tööd piddi ãrra-rikuma.

XIX. Kuida peâstab Jummal neid pattusi, kes tedda sünddamest valluvad?

Temma annab neile woimust patto peale, et nemmad ikka patto vasto pannewad. I Joan. 5, 4.

XX. Kas siis keikide innimeste palwed, fitus ja tånto on Jummalal mele vårrast?

Ei olle mitte, waid üksvõdinis nende palwed on Jummalal mele vårrast, kes patusi poörwad ja Jummalal sonna k. ultrad. Iesa. 1, 15.

XXI. Kelle palwed on olle mitte Jummalal mele vårrast?

Nende palwed ei ole Jummalal mele vårrast kes omma patro ja rünnalusse siisse járvad. Ioan. 9, 31. Meis temme, et Jummal patusid ei kule, waid kui legi Jummalakartlik on, ja teeb temma tahtmist, sedda kuleb temma. Jak. 4, 3. Mat. 6, 7.

Kolmas Räst.

Sinna pead pühhapäwa pühhitsema.

I. Küss. Mis kässib Jummal kolmandama kässö sees?

Et meie peame pühhapäwa pühbitsema.

II. Missuguse våwa on Jummal pühhapäwaks seadmud?

Kui Jummal kue våwaga keik asjad sai lomud, hingas temma seitsmel våwal, ja käskis seitsme våwa pühhitseda lomisse tö mällestusseks. 2 Mos. 20, 8. 9. 10. 11. Ebr. 4, 1 = II.

III. Kas siis meie pühhapäw wael on se seitsmes våaw?

Et olle mitte. Sest kui meie Issand JEsus

Rist

appi häädme ja Tema nimet oma suudame rönnustamisjäes meles piddama —

4. 50, 14. Idüe mind appi akas tuus ja pärveal, kui tappan ma sind sest välja liosada ja Sinna pead mind auvestama.

Ep. ohe wael ükski häbbi viise loodus, kes Jumala nimme peal on lootnud. — Palve on vüll tarmist leige asja jures ja sõ on väga Jumala melejätkap ja innimeste kasutus, kui innimesed öppivad Kristi asju Jumalat palluna ja sedda tännama.

Stile 4, 6. Isfond on liggi! Õige marratsege ühtegi; waid laev e kaiki osna paleemisse ja palve ja õh kamisje läbbi tännoga Jumalale teada foda! Cö. 4, 2. Täga kindlaste palvemise ja walvage felle palve sees tärraga. —

Jumala äluvoade minne felle kässö jures jaab saggedaste jo sin ellus tuge teltud neil, kes kantkeel on. Täddu lählabs ka tui mets ja koguvat & kuge hea vall to, mis Jumala näit läbli neil vahel tolltak.

Mitte üropainis üksi pead ja Jumala nime kiltma, palluna etc waid Jumalat kutsus ja Jumala tenisfus, ja peawad innimata ka kous olema; sellepärrast on pühapäwad, risti suggadur, sed, pühko kirikus jaotud.

Pühapäwad on innimeste pääraast jaotatud, täkkess ja mällestusseks, et nende käimine peab halva pole olema, ja keikide Jumala armoandide meletulleta micoseks.

Hajek 20, 20. Pühitsege no hingamisje pääwad, et nemad olleksid täkkess minno vahel jaatia vahel, et tie jaotus funda, et minna ollen dekorat, tui Jumal.

Keis meie elo peab Jumala auuso o'lema üks Jumala tenistus; ayya osna tö ja mainlaa mure jures unustab Jumalane pla Jumalat. Siipärrast on pühapäwas jaotus, et meie ikka jõe pärne meletuldetama et J. mire jo'jat on, ja neil on ka J. sonna op'petut torvis, et wägijine ikka pargemaks feda ja taimaks Rige heato see.

Ord III & IV. 1.) Kristuse tuleneõe pühad 2.) Põnlop. 3.) Neüripa av 4.) Kolm Ruining. p. 5.) Palve paav 6.) Maria pulutan p. 7.) Põlmp. p. 8.) Sute helgasp 9.) Jeesu rede 10.) N! ülest. p. 11.) Jeesu risti pääsi. 12.) Nellipüttip. 13.) Tani p. 14.) Leixus p. 15.) Oigus. üllowöt m. p. 16.) Surutte p. —

Ord. V. Kuidas pühitvime meie Pühap? — Pühapäwa pühkiltsemiseks ja kogudusse kasvamiseks on Kirikus, — Jutlusted, — salmet — ja sakraments seadus. —

1) minne Kirikule! — Kroddomaile uoib Külkla Dumala fanna luggeda ja öppida, agga Kirikus, kogudus feltsis vorme igapäevat Kasuöö jada. — Kui öppet ja orvatas meid: "Jülle Kodda, — pühha kogudus pühkao nigid, laulud, palmed, öppetajärgne ja juttas. —

Hebr. 8, 25. Õige jätle mitte maha oma kogudust nenda, kui monnes se riis on. — Kui sa ei ja Kirikule tulka, siis peame omet. Orvadega Dumala fanna Koddo ettevõtma, telle palluma, kistma ja tannoma. —

Kui sa Kirikule tulbed, peat sa oma hingeparrast Kirikule tulima, ja ei mitte üks-painis väljaspididil komebel.

Kogg. Sol. 4, 17. Hoia ormad jakkas, kui sa Jumala Kotta läkkas, ja tulke liggi kuuema sinnerinne, kui halpide vihil ohvri andma; fest nemad ei tea mitte, et nemad kurja tervad. —

2.) Kule je lugge Dumala fanna! — (Liriual jo eota) Rom 10, 11. Uok tulbed kulu ta misest, agga kulu minna Dumala fanna läbbi. —

Sir 4, 15. Kes Jumala fanna kuuema, need tõivad sedda kogupüütmat. —

Luk 11, 20. Onsad on need, kes Jumala fanna kuuema ja seda tõale pannavad. —

Jak. 1, 22. Olge jomateggiaid ja ei mitte üaspärin. Kuuljad, et teie vallernöttemisoje läbbi enast ei petta. —

Kristus omma kalli surmaga meid sai lunnastanud, ja kolmandamal pāmal ülestousnud, seadis pühha risti-foggodus näddala eessimesse pāwa pühhapāwaks, meie Issanda JEsusse Kristusse kalli lunnastamisse ja ülestousmissee mällestuseks; ja se on nūud näddala eessimenne pāwam, mis meie pühhapāwaks hūame. Mark. 16, 2.

IV. On siis veel teisi pühhapäivi?

Jah on, Nellipühhi - Joulo - Ülestousmissee ja muid teisi pühhasid. Ap. E. 2, 1. Luk. 2, 10. II. 2 Tim. 2, 8.

V. Mikspärrast on need teised pühhad seadud?

Sepärrast, et meie Neil päivil Foggodusse sees teine teisega peame ennaste mele tulletama sedda, mis Jummal meite, ja teistele on head teinud.

*VI. Mis se on: pühhapäwa pühhitsema?

Se on, keik muud argipäwa tööd mahhajatma, jutlust ja Jumala fanna pühhaks pidama heal meel tulvima ja öppima, ja Jumala armo läbbi omima ello se järrele parranda. Luk 6, 46-49. Rom. 12, 1. 2.

VII. Kas siis se, kes omma ello sübdamest ei parranda, pühhapäwa pühhitseb?

Ei pühhitse mitte, waid temma koggub Jumala nuhtlust ennese peale, et temma kuleb Jumala fanna, ja ei holi seest mitte. Jak. 1, 26.

VIII. Kas siis meie ei pea muil päivil ka Jumala fanna täuhele pannema?

Jah kõnwaste peame iggapäaw Jumala san-

sanna tähhele pannema, mielest pidama, ja omma ello allati parrandama. Kol. 3, 16.

IX. Mikspärrast käästakse siis, et meie peame pühhapäwa pühhitsemia?

Sepärrast, et meil arg pöwäl ka muud on tegemist; siis on Jummal hõolest armust meie vasto keige pühhapäwa seadnud meie hingeks, et meie sel pöwäl voime õppida, mis keigel näddal meie parrandamiseks tarvis on.

X. Eks siis fest sa kül, kui innimenne Jumala sanna körwadega kuleb?

Ei mitte; maid sepärrast peab iggaüks, kes püab hingे õnne, Jumala sanna kuulma, et temma omma ello woiks parrandada. Mat. 7, 26. 27.

XI. Kuidas voib innimenne omma ello Jumala sanna järrele parrandada?

Kui temma Jumala sannast diete õppib omma patto hääda, ja mis ial kurri on, tundma ja ommast Islandast Jeesusest abbi otsuma.

XII. Mikspärrast peab innimenne Jesusse jurest abbi otsuma?

Sepärrast, et temma tahhab ja voib patto peale voimust sata keikile, kes süddamest tedda passuwad.

***XIII. Mis kelab Jummal kolmandama kässö sees?**

Et meie ei pea mitte juhlust ja Jumala sanna pölgma. Luk. 10, 16.

***XIV. Kes võlgab Jumala sanna?**

1) Kes Jumala sannast ei holi, ja ei tahha seda kuulda, ei õppida eggja se järrele ellada.

2) Kes tullevad juhlust ja Jumala sanna kuul-

3) maenitse ca omad luigulasi ja perret, et naad rikkusele kainavat ja tamala sanna kuuluvat! Luge ja te palvet nendege, ja suuta ja kida ka koddus oma tuimalat Kol 3, 16. Kristus ja sanna ellago rohkeste teie keige Kartusse seis; öppetage ja maenitsege iselennast mängi ja Kristuselauludega ja mu Uusimiskos lauludega, luge kauniste õsandal oma süddarnes.

4) ja keix, mist teie ial vältate tekha Jane ekk toga, sedde tekke keix õsanda Jesusse nimel, ja tänage tuimalat ja õssa tema läbbi.

4) Et ja surnema hõlega loo-kiid Jumala sanna suruksa, siis pead ja püllapäeval keix angipeli õda tööd mahlajätma.

Püllapäevane to, kui se õpake armastuse to kihipäev, tiste kastutis, - ei sata Sünule Kasjö ültergit, pealegi kui se siin selab Jumala sanna proximaat, ees kirikule Käimast; õgga õige püllapäwa pühhitsemisse jatal kasjö, ügapide ja önnistamine tuleb keige so to peale.

Töötlusvõimalus

Or. XIV. Kes Jumala sanna ja juhlust salvaks pülduvad, kes Jumala teristust tükja arja pöörat maha jätvad ja kirikule ei tulge, kes seda kultushinganipäeva hääbennata ja püttuse uorne tööns läbibi otsumi, kes suust kärratsjemiist ja mailma kujasusti sallivat, kes oome hinga peale ei mottle ja õsanda Jane ei talle heal nelil kuulda ja rõõmja südomega õppida, — kes tööd tagasisiis a hius ja pöörat, etkelle pärast, et naas arkipärmal hõletumat ja laijas on olnud, — neis rikkuvad Püllapäew!

Jumala sanna peale meil olema vestik.
fotomuks.

Kun just mõttajätma ja üle kõhtast läbima, siis on üks Jumala teistust, mis Jumala mele pärast on. — Et tie onata onad illud alleivako pühak ja Jumala melepärralisteis Thorikes, si ogo tie moistlik Jumala teistust! Rom. 12, 1.

kuulma; agga nemmad mitawad omma aega tühja juttudega, lobbisewad, maggawad ehk tewad muud wallatumat tööd kui Jumala sanna kultake.

3) Kes kül hästi sedda loewad ja kuulwad, agga warfi unustawad, läbhärwad kõrtso ehk mu paika, lafkuma, riidlema ehk muud kurja tööd tegema. Luk. 8, 14.

XV. Kas siis need ka võlgwad Jumala sanna, kes sedda õppiwad ja moistwad sest valjo lobbiseda?

Jah need võlgwad ka Jumala sanna, kes paljo sest moistwad lobbiseda, agga omma ello ei wötta se järele aiada. Rom. 2, 17=24.

XVI. Mis keeltakse veel pühhapäwal?

1) Keik tööd, mis argipäwal tehakse, ja keik mu tööd, mis kelab, et innimenne Jumala sananast ei woi diget kasso sada. Luk. 10, 40. 42. 1

2) Keik patto tööd, kõmed ja kõnned, kui on: liaste joma, ehk teistele aktdma liaste juu, taplema, riidlema, ja muud sellesuggused kurjad viisid. Ewes. 5, 18. 19. Kol. 3, 8.

XVII. Kas siis patto tööd ei keelta argipäwal?

Jah kõnwaste keeltakse patto tööd iggal aial, sest et se, kes patto teeb, on kurratist. I Joan. 3, 8.

XVIII. On siis pattud pühhapäwal surema muhtlusse wåart?

Jah on, sepärrast et se pähw on meie hinge öpetussek ja parrandamisseks sedatud, ja üks valato innimenne prugib sedda pähwa omma hinge hukkatussek. Joan. 12, 48. Luk. 12, 47.

XIX. Kas siis keik tööd keeltakse ?
Ei keelta mitte.

XX. Mis tööd ei keelta mitte pühha-
paval ?

Keik sedda tööd ei keelta, mis tehakse Jum-
mala sanna ja kässö järrele. Luk. 6, 9.

XXI. Mis tööd tehakse Jummala
kässö järrele ?

Keik tööd, mis tehakse meie tarividussels,
ja liggimesse abiks, kui on : roga teggema ei
mitte liaks, waid nivalio, kui ihho toidussels tar-
vis lähhäb, haigid katsma, tulle kahjo, wee-håd-
da, ja keige mu hådda sees liggimest aitma, n.t. s.
Mat. 12, 1-3. 10. 11. Luk. 13, 10-16.

Neljas Räst.

Sinna pead omma issa ja omma
emma auustama, et sinno kässi
hästi käib, ja sinna faua ellad Ma-
peäl.

I. Mis kässib Jummal neljandama
kässö sees ?

Et meie peame omma issa ja omma em-
ma auustama.

II. Kes on meie issa ja emma ?

Meie lihhased wannemad ja keiksuggused
wannemad, kes issa ja emma assemelon ; fest
Jummal ei arva ükspäinis neid meie wannem-
aks, kes meid sunnitawad ja kasvatavad ;
waid issa ja emma assemel on keiksuggused mon-
ne

Mark. 2, 27. Hingamisjõ pääv on innimese pää-
tehtud, agga ei mitte innimerre hingamise pääma
pärast. —

II.

Arnastur leggi meste wasto = ües-
püllu süddame himmə, mis find keikis ajuas ajab
heat tegema reile, kes ful leggi on, olgo naad püpp-
lasted, ekk woõra, targas ekk rumalas, rieku-
ele waaged, äged ekk kurju, ülemad ekk
abarnas. Keididele peame meie keik heat
süddanest sõvima ja tegyma, nagu isti-
enneks!

Dal 3, 18. Õrgom arnastage mittle Janna-
egga telega, waid teoga ja tööga. —

Arn. legg. wasto = teiste wasto Janna kuelmine,
tuistepwasto tänolik mell, tuiste wasto tasla-
hus ja lakké Janna, teiste wasto hea nou ja abbi-
fennadega ja tegudega, ja morningatte wasto
pa kowiva Janna ja hismo andmine ! —
Need arnastuse test on väga heat, agga
Jumal pannab süddast täkkle. —

4.

Keik wannemad on Jumalast se ätud, et
nemad pärast Jumalat Reigeristeks meie
Tojandad ja walltsjeja pea vas ollema. Neid
on päästad, et peame neid ülemaks arnava
Keik is siennast, fest et nemad Jumalast moite
ülemaks on päästad. — Sedde on nam läkwas-
sed ja vaidlomeles pidetud, sedda parvemaks
Käib nende keis, agga kuo läpset pannevad
wannemate wasto ja ülemad ülemette wasto
seal lähhäb Keis hea illo reisko. —

Sidde esjimest ja keigefuremat armastust
tunneb iggaiks' oma wannematto polest; iggaiks'
tahab õnnal kui keigefurmed, et peame
neid auustema ja nende waasto parakalditza
ehma. —

Se armastust lühkaste wannematto waasto on
ju oöte sündinisse polest meie sündame siife istata.
Ei ükski polek ial oma eanoe lühha lökpani.

Sir. 3, 14. 16. Lops, ole abbiro oma tsale ^{6, 29. 14.}
wannusis ja ärra kuuruasta teada ^{teria}
eluojal. — Ehk ta melelt nädreks läppeks,
kui õrra teota teada mitte, kelt helle muel
õsja waasto ei se mitte unutada ja se ena
pattude pärast, mis ja parapatend, plead ja
figima; ager se on kui teotaja kes püsija
makhajattab, ja kui tsändab arabolantu.
Kes omma etna withastab.

Head lapsed näitavad oma armas-
tust wannematto waasto seddawisi ühes,
et naad nende fonna kuulutab ja ta siis neid,
kui naad täikendisid on, garukudelik ^{ku},
ja alandikud nende waasto, ja neid - kui
naad wannad ja nöörad on, neid hoidvad
ja auustamisega nende eest murset parduvad.
Eph. 6, 3. Lapsed; kuulge oma wannematti
fonna tsända ees; kelt se on õige
Opp. SdL. 23, 22. 24. 25. Wötta oma tsifa ^{teria}
kuulda, se on sind suunitenud, ja ärra pölgja
mitte oma emma, kui ta wanaks sünd
Eod. 221, 15. 17. Kes oma tsifa ehk ema arme
wannub ehk loob, se peab armoto furua
wandama. —

nemad, funningad, fohto-wannemad, molsa-
ja leira-wannemad, öppetajad, ja kes meid fo-
lis öppetavad. Ebr. 12, 9. Kalat. 4, 19.

*III. Mis on se: wannemad auustama?

Se on: wannemate fonna kuulma, neid
armsaste ja kalliste piddama, ja nende mele
pärast teggema. Ewes 6, 1. 2. 3.

IV. Mikspärast peame meie wannemad
auustama?

Sepärrast et wannemad Jummalast on seitud,
ja Jummala assemel on, ja et se Jummala auks
sünnib, kui mele neid auustame. Rom. 13, 1.

V. Kuidas peame meie wannemad
auustama?

Ommas sündames peame meie neid armsaste
ja kalliste piddama, ja omma fonna ja teoga
nende mele pärast teggema. Sir. 3, 9. - 15.

VI. Kas peame ka need wannemad auus-
tama, kes waljud on?

Zoh peame. 1 Petr. 2, 18.

VII. Kui wannemad peatüd käskma, mis
turri on, kas meie siis peame nende
fonna kuulma?

Ei pea mitte. Siis peame meie Jummal
fonna emmam kuulma, kui innimeste fonna. Apost.
Eegg. 5, 29. Mat. 10, 37. 1 Petr. 1, 18.

VIII. Mikspärast peame meie wanne-
matte fonna kuulma?

Sepärrast et Jummal sedda tahhab ja käs-
sib; kes nüüd hea melega ja Jummala fonna
pärast wöttab wannematte fonna kuulda, teada
arvab

arwab Jummal ommaaks sullaseks, ümmardajaks ja lapseks. Ebr. 13, 17. Ewes. 6, 6.

*IX. Mis tootab Jummal neile, kes sannakulelikud on?

Jummal tootab, et nende kässi peab hästi läima, ja et nemmad kaua pearvad ellama Ma peäl. Ewes. 6, 2. 3, 1.

X. Kas siis keikide sannakuulijatte kässi käib hästi?

Jah käib hästi Jummala tahtmissee, et kül mitte keikide innimeste mõtte järel. Rom. 8, 28.

XI. Kelle kässi käib siin hästi innimeste arwates?

Nende kässi käib hästi innimeste arwates, kes rikkad ja sure au sees on, ja kellel hea pölli on siin ilmas. 144 Paul. 11. 15. s. 1 Joan. 2, 15-17.

XII. Kelle kässi käib hästi Jummala tahtmissee järel?

Nende kässi käib hästi Jummala tahtmissee järel, kes rikkust, au, ja kurjad himmud põlgwad, kes omma risti iggapääw ennaste peale wõtwad, ja Jeesusse mele pääraast ellawad. Mark. 10, 29. 30. Rom. 8, 13. Mat. 11, 29.

XIII. Kuidas voolib nende kässi hästi käia, kes ommad kurjad himmud pearwad lämmatama, ja iggavääw omma risti ennaste peale wotma?

Nenda käib nende kässi hästi, et keik tulleb hingega heaks ja õnneks, kui nemmad järgeste omma kurja himmude wasto pannewad. Rom. 8, 28. 1 Paul. 1. 2. 3. s. 2 Kor. 4, 17. 18.

XIV.

Kui liiklusel wannemad juunud on, siis lapsed pearvad Jesuma austamisega nende jääma koolima, kelle öppetutse ja koolatamisega al nemad on.

Ogga Wainemette Noorus on ka, et nende omad lapsed austaste koolwatavaad J. C. nemad pearvad mutrega need koidme. Nende üksteised eest murjet kordma, et naed taggewaks inimeneseks saavad; - nemad pearvad need öppetoma, siis oma torwidust aufa tõ läbbi teima; ja keige enneniste pearvad nemad koolt vaidma, et lapsed Jumala sanna oüte öppivad pühkima ja pearvad need keikid ajuks. See misje pole saatma.

Eph. 6, 4. Teie isad, äge örritage oma lapsed vähale, waid kasvatage need kordamisest ja dotsanda maen itsemisest.

Ogga ka keikide muunde Wainemette maled mets ülee ja nende valdust on Jummalast festad, seppast peame meie need õige koorforsuga ja Jumala armastusega neis Jumala füdurst austama!

Rom 13, 1. 2. Ogga hing keikko erastat üllatmatte allka, fest ülerha id opole muido, kui Jummalast; ogga kes ülemad on, need on Jummalast festad. Kes üüdi üllatmatte wasto paneb, see paneb Jumala füadmiste wasto ogga kes wastopannevad, need saatuvad lohieriste peale nightlast. Sist wannimat ei oleki hitmiks hea tegudele, waid kugjodel

1 Petr. 2, 18. Teie pühased kuulege keige Kartuse ja
orne õsfordatte Janna, ei mitte kõrpinio.
heade farnas, kes järrele andvad, waid ka
tiggedatte fanna. —

25 VII. Act. 5, 29. Jumala fanna peab enam
wütnas kuulda, kui ikkimeete fanna! —
Agga keik farnekuuvinne olgo Jumala
Kartuse; Jumala tahtus peab keige fana —
Kuuvinise halikkes olemas. —

Eph. 6, 5, 6. Teie pühased, kuulege nende fana,
kes teie õsforded on selle polest. Kartuse ja
Wäriturte faga, kui Kristus fann; ei mitte
filakidijaks need tenides, kui need kes ikkagi
pole pääraast püüd wad ola, waid kui
Kristuse pühased, kes Jumala tahtmisit püüg.
Meist tewad. —

XIV. Kas siis keik sannakulelikud fana
ellawad Ma peål?

Ei ella mitte. Tark. 4, 7 = 14.

XV. Mikspärrast korristab siis Jummal
monningad sannakulelikud warre:
minne siit ilmast årra?

Sepärast, et nemmadi ei pea ueste kurja pat-
utuse seltsi sekkä sattuma ja hukka sama.

XVI. On siis Jumimala tootus ilma:
asjata?

Ei olle mitte, sest töösinne Jummal teeb ikka
töeks, mis temma tootab. 2 Kor. 1, 20.

XVII. Kui keige sannakulelikude kässsi siin
ilmas ei kai hästi, ja keik fana ei ella,
kuid Jumimala tootus saab töeks?
Jumimala tootus saab töeks ei mitte innimes-
te, waid Jumimala tahtmisse järrele.

XVIII. Kuidas siis se tootus saab töeks
Jumimala tahtmisse järrele?

Kui temma tunneb omma lastele sedda parre-
ma ollewad, siis annab temma nile aialikko hea
pölwe assemel iggawest rõmo, ja hea pölwe hin-
ge polest, ja aialikko pitka ea assemel annab
Jummal iggawest ello, ja nenda saab temma
tootus ommeti töeks. Rom. 2, 6, 7.

*XIX. Mis felab Jummal neljandama
kässö sees?

Et meie ei pea omma wannemid ja issan-
did völgi ma ega vibbastama.

XX. Kes völgab ommad wannemad?
Se völgab ommad wannemad, kes neist ei
holi

holi, se, kes kura tõnne nende peale töstab,
soimab ja teotab neid.

XXI. Kes vihastab wannemad?

~~Neid~~ vihastavad wannemad, kes kange-
kaelset on, ja ei te mitte, mis kõstakse.

*XXII. Mis åhwardab Jummal neile, kes
wannemad põlgwad ja vihastavad?

Salomoni kunninga Õppetusse sannade rama-
to 30 Peat. 17. salm. ðoltakse: Sedda silma mis
issa irwitab, ja ei tahha emma sanna kündla,
peawad kaarnad jõe äres väljanokkima, ja
kotka poiad sedda ðrrasöma. 5 Mos. 21, 18-21.

XXIII. Kas siis sesunname mihltus tulleb
keikide peale, kes wannemad põlgwad?

Ei tulle kül se mihltus keikide põlgjatte peale.

XXIV. On siis Jummal aåhwardaminne
ilma-ajata?

Ei olle mitte; fest tössine Jummal läkkitab
mondakord ka muud mihltust nende sanna kuul-
matta laste peale sin ilmas, ehet pärast igga-
wesse pina, ja se on veel raskem mihlus.

Mees Räst.

Sinna ei pea mitte tapma.

*I. Mis kelab Jummal wiendama
kässö sees?

Ei meie ei pea mitte tapma.

*II. Kedda meie ei pea mitte tapma?

Ei omma ligginest eggia isse-ennast.

III.

ad XXI. 1) jüddomes, kui sa neist ei holi ja
neid alvatas panned; 2) fannega, kui sa
neid föimad, naerad, was torägit, augatad.
3) Leaga, kui sa nende mästo valgetad, neid
petted, nende mätra pilled, neid kikkis arju
makhajättad. -

ad XXII. opp. Sol. 20, 20. Kes ome foso ja oma
emma örrawa anub, jelle lamp kustub örra
pilkas pimeduse se fees. -

Sir 3, 19. Aunsta oma õsa tö ja farnega, et
õnnistus so peale tuloks. fest õsa õni-
tamine kinnitab laste porad, aga ema
wandunisec kiosuke nende allused ümber.

5.

Ello on meile Jumala, mõie loajast, en-
tag, ja meie ei tööki fedda mitte osta takt-
misi järrele rikkuda. - Kuriat on ja kinge
tapja algoviisest; kes ello rikkub, se on
kurrati garnane. - Meie peame oma
elu Jumala pühha taktmiste järelle oma
eneste ja ligginoste ajalinnaks ja igga-
wesseks kasutuseks hoidma ja proukima. -
Kes on meie ood aindma omaft eluff:
Rom 14, 7. 8. Lõpus: meist ei ella ispiinnejele, ja
kuori ei jutte ispiinnele; fest kui mõie elan-
fi elanle õpindale, sepatagi. Ekk mõie elan-
ek mõie purome, hõrake me õpindada pärvalt

Ükski ei töhti ispiennast tappa!

Kes ispiennast tappab, on hirmfaste Kurv;
pettusse läbbi eksi läinud! —

Meie pearne on naft ka murrega hoida,
et meie orna sū läbbi meie ellopäev
ei saaks läkkendud. — Liiqjomine on

Kange kihvt inimese ikuule! (-juu kihvt)

meie pearne ennast ka hingel poleft nenda
armastama, et keige kahjõ eest end hoiamet
hingel önnistuse eest murret kannane.

Ja kui meie kül ka muud asjo pearne õppine,
mis siin ellus meile rasuts tulenud, siis pab
omneti se hingel murre meite oleft illes

ollema. —

Mth. 16, 26. Sell mis kesto on inimesel fest, kui temas kõi
se mäitma kasutus jaoks; agga oine hingel kahjõ
teeks; ekt mis luunastamisõ hindab inimene
anda oma hingel eest?

4. 33, 16. Sõ rattrode, mis õigel on, se on parrem, p.
mitme õale suur warrandus. —

1. Petr. 2, 11. Uromad, minna maanipõ teid kui neid
kõrge ja voodrad, et teie hoiate leppalikked linnude
eest, mis hingel vasto föddiwad. —

ad. VI. Mth. 5, 44. Armas tage omaa wihmepõ
önnistage neid, kes teid ätsawannuwad, tekk
head nidle, kes teid wiktawad, ja paluge need, eft
kes teile ligatenaad ja teid taggasiisowad.

Eph 4, 26. 27. Olge wihheld, agga ärge tekk
mitte patto; ärge laske pärwa loja minna
oma wihastamisõ ülle, ja ärge andke maad kur
ratide. — 3 ad. 5, 20.

ad. VII. Rom. 13, 4. Wallitsejad ei ole hinnuks hoi
tegutidele, waid korrakole; wallitsejad on dumala
tahes piiri heaks; agga kui ja kuija tae, siis korda
fest ta ei sanna modra mitte. Omaasjata, fest
ta on dumale tener, kätteratkoja, kes Kurjatub

III. Kes on meie ligginenne?

Keik innimessed, olgo tutwad ehk wodrad, olgo
sobrad, lehk waemased. Luk. 10, 29-37.

*IV. Mitmesuggune on tapminne?

Nejasuggune,

(1) Süddamega, kui innimenne tahhab heal
meel teisele kurja tehha, ja tedda wihtab.

(2) Palle ehk näoga, kui temma liggimessesse peā
le wihtab pärast wodriti watab, et ka wihtab tem
ma pallest tunnufse; ehk kui ta heldeste teise peale
watab, agga kurja ommas süddames temma
peale mõtleb.

(3) Kelega, kui temma tedda soimab, teotab,
laibab, ja kurja temma peale pallub.

(4) Käega, kui ta tedda sūta ehk sū pärast
waeseks peksab, ja kirwe, modga, püssi ehk mu
riüstaga tedda foggone surnuks lõob. Mat. 5,
21, 22. 4 Mos. 35, 16-21. Jesa. 59, 3.

V. Kuidas tappetakse muil wifil?

Kui kegi omma liggihest sunnib liaste joma,
ehk panneb wägga raske tõ temma peale, ehk ei
aita liggihest häddaa sees, n. t. s.

VI. On siis keik wihtab feeltud?

Keik mu wihtab on feeltud; agga se wihtab on
üks painis hea, kui kegi on wihtane patts tõ peale,
misga Jummalat wihtastakse. Ewes. 4, 26. 27.

VII. Kas siis kohtowannemad tewad wien
dama kässö vasto, kui nemmad käskwad
kurjateggiaid muhhelda ehk hukkata?

Ei te kohtowannemad mitte wendama kässö
vasto, kui nemmad käskwad kurjateggiaid muh
helda

helda ehk hukkata, seit et Jummal isse sedda on
käsknud. Rom. 13, 4. 3 Mos. 24, 17. 19.

*VIII. Mis feeltakse weel wiendama
kässö sees?

Et meie ei pea omma ennese eggia omma liggi-
messe hinge tapma.

IX. Nikspärrast feeltakse ka hinge
tapminne?

Sepärrast et hing paljo kallim on kui ihho.

+ X. Kuida tappetakse liggimesse hinge?
Kui innimenne Jummalala tahtmisest ei moista,
ja awwatelleb omma rummala ja patuse ello läb-
bi ka teisi nenda ellama; seit se peale tulleb igga-
wenne surm. Mat. 18, 6. 7; 5 Mos. 13, 1 = 18.

*XI. Mis kässib Jummal wiendama
kässö sees?

Et meie peame omma liggimest aitma, ja
temmale head teggema keige ihho håddaa sees.
Jes. 58, 7. 8. 9. Jaf. 2, 15. 16. Joan. 3, 16.

XII. Mis on ihho håddaa?

Kelksgugune haigus, wigga ja håddaa, mis ial
liggimesele woib sündida, kui temma on allasti,
wangis, tulle ehk mee håddaa sees, kui temmal
janno, nalg, ehk mrud middagi waia on.

XIII. Kuida peame meie liggimest
aitma?

Hea melega, ja keigest süddamest.

XIV. Kas siis se ep olle mitte Jummalala
mele pärrast, kui kegi pahha melega
aitab?

Kui kegi pahha melega aitab, se ep olle mitte
Jum-

ad VIII. lg. hinge tapminne = 1) kui sa patus
muud annat ja 2) kui sa teisi kuidas ja aw-
telled, et nemmad pedivad patto tegoma.
Mth. 18, 6. 7. Keo patton dab ükhe neitsi ja patus
pistoset sifit, kes minno spise uolvad, sel on
parrem et wes te kiuvi teme kaela patus
podama ja tedde õraauppatadama
tüggavama merre kohka.

Jas. 5, 20. Agga kes ükhe patusle teme epi-
fase tee peält ümber pööral, se piärtab
hinge putust ja kattab patuse hulka
kinni.

Jummala mele pärast; waid Jummal arwab sedda nenda, kui ep olleks temma liggi mest mitte aitnud. 2 Kor. 8, 12. 9 peat. 7. salm.

XV. Mis on hinge hådda?

Hinge hådda on se pat, kui innimenne jääb el-lama omma patto sees, ja ei pea mitte diget murret omma hing eest. Ewes 4, 18. 19.

XVI. Eks Jummal ükspäinis ei aita hing eest ehk patto-hådda sees?

Jummal ükspäinis aitab meid partusti ehk pat-to-hådda sees nenda, et temma woimust ja wäg-ge annab patto peale, et meie woime patto wasto panna. Ewes 3, 16. 17. 1 Joan. 5, 4. Rom. 8, 13.

XVII. Quidam woib siis innimenne teine teist hinge hådda sees aidata?

Nenda, kui temma esmalt isse sündamest pat-tust põrab, woib temma omma wagga ello ja sanna läbbi omma liggi mest maenitseda, et temma ka woiks pattust põrda. Luk. 22, 32.

Vies Räst.

Sinna ei pea mitte abbiello õr-rarikuma.

I. Mis felab Jummal kuendama kässö sees?

Et meie ei pea mitte abbiello õr-rarikuma.

II. Kas siis Jummal siin felab abbiello-rikmest ükspäinis?

Ei kela mitte ükspäinis abbiello rikmest; sest Jummal watab innimesse sündame siisse; sepärrast felab

Ielab temma sün keik sedda, kust üks rop ello ja abbiellorikminne tulleb. Ewes 5, 3. 4. 5. 6. 7.

III. Mis sün ülleüldes keeltakse?

(1) Keik roppud himmud, (2) Keik roppud könnet ja laulud, (3) hora-ja pordo=ello, (4) abbiellorikminne, (5) laiskus, (6) liigjominne ja prassiminne, (7) Ma-ilma lust ja rõõm.

IV. Missuggused on need roppud himmud?

Kui meeste-rahwas ihhaldab liahimmudega naeste-rahwast, ehk naeste-rahwas ihhaldab ja lookseb meeste-rahwa járrele. Jer. 5, 7. 8. 9.

V. Missuggused on need roppud könnet ja laulud?

Kui innimessed nalja heitwad, roppust ja hora=tõbst hea melega könnelewad ja laulwad. Ewes. 4, 29. Jes. 3, 9.

VI. Mis on hora-ja pordo-ello?

Kui wallalimme rahwas ühhe roppo ello sees ellawad ja tewad omma roppo himmude járrele.

VII. Mis on abbiellorikminne?

Kui naene ihhaldab teisi mehhi, ja mees teisi naesi ehk tüdrukkuid, ehk kui abbiellorahwas teine teisega kurjaste ellawad. Mat. 5, 28. Ebr. 13, 14.

VIII. On siis se ka abbi ellorikminne, kui abbiellorahwas kurjaste ellawad?

Jah se on ka Jumala ees abbiellorikminne, kui abbiellorahwas taplewad, riidlewad ja teine teise vasto vihha piddawad. Ewes. 5, 28. 29.

IX. Miks vårrast keeltakse sün laiskust?

Sevårrast et roppud himmud laiskusse läbbl wõimust sawad; sest laiskus on kurrati pea-paddi.

Abbiello on üks leodus, punalast enefest seatas, et abbiello sed läbbi innimesed oiete peawad öppima teise teift arnastatama ja teine teifile heat ligge ma. —

Oige piddameliik ja tööfise arnastatuse peab igga abbiello kindel allune olema. —

Mis peawad süs riistiinimesed, kes abbiello sisse astuwad, oiete läobi töökole panema? Sedde: 1) et naad ei läbba abbielluse ülkkäälle Kultafe üximesega; 2) et naad peawad teadma, kuidas naad teine teift ja omaid lappi oigel wifil toidavaad.

ad. VII. Mat 5, 28. iggaüks; kes naufe puulo watal sedda himmustades, on ja abbiello temaga ärritkend omas püddanres. —

X. Mikspårrast keeltakse sün liajomist
ja prassimist?

Sepårrast, et kurrat liajomisse läbbi wöttab
kuriad himmud kaswatada. Ewes. 5, 18.

XI. Missuggune ma-ilma rödm on se,
mis sün keeltakse?

Reik se ma-ilma rödm keeltakse, mis läbbi inni-
messed Jummala kässust ja tahtmisest ärra-
tagganewad, ning omma kuriad himmo pårrast
kokkotullewad hüppama, kargama, n. t. s.

XII. Mikspårrast keeltakse sün ma-ilma
römo?

Sepårrast, et kurrat se jures need kuriad him-
mud külwab ja kaswatab. Luk. 6, 25.

XIII. Kas ma-ilma römo selgeste keeltakse
Jummala sanna sees?

Jah keeltakse ma-ilma römo! Ioan. 2, 15. 16.
Ärge armastage mitte ma-ilma, eggas sedda,
mis ma ilmas on; kui legi ma-ilma armastab,
selle sees ei olle mitte Issa armastust. Sest
keik, mis ma ilmas on, libha himmo, ja sil-
ma himmo ja ello förkus ei olle mitte Issast,
waid se on ma-ilmast. Ja ma-ilm lähhäb
hulka, ja temma himmo; agga kes Jum-
mala tahtmist teeb, se jáåb iggaweste.

*XIV. Mis kässib Jummal kuendama
kässid sees?

Et meie kässinastie ja puhtaste peame el-
lama kõnnetre ja teggude sees, ja et iggaüks
peab omma abvikla armastama ja auusta-
ma. Rom. 8, 13. 14. 1 Petr. 3, 2.

*ad III. Rom. 8, 13. Kui teie libba järele wöttab
ellada, siis peate teie surnema; agga kui teie
vaimo läbbi illo tund wöttate surretada, siis
peato teie ellama. —*

*Petr. 3, 2. Teie haged, kuulege oma meeste jaan,
et kui monningad on - kes Jummala sanna ei usp-
naeste elo läbbi voiksid lada ilma sanna-
dige usp pole, kui nemad teie puhke elo Jum-
mala kastades tähele pannewad. —*

XV. Mis on puhhas ja kassin ello?

Kui inimenne Jummala armio läbbi ommad roppud himmud tallitab, head himmud armastab, head kõnned rägib, ja hoib ennast se eest, mis need kuriad himmud voib sata ja kasvatada.

XVI. Mis on muid keikide innimeste kohhus kuendama kassö järrele?

Et nemmad peawad kassinaste ellama, ja ennast hoidma ma-ilma rõmo, liajomisse, ja laiskusse eest, sest et nende läbbi roppud himmud voinust sawad. Mat. 5, 8. 44. 1 Petr. 4, 3 4. 5.

XVII. Mis kastakse siis wallalisse rahwale
Et nemmad peawad puhtaste ihho ja hinge polest ellama, ja liahimimude vasto pannema.

1 Kor. 7, 34. 1 Petr. 2, 11. 12. 2 Petr. 2, 22.

XVIII. Mis kastakse siin abbiello-
rahwale?

Et nemmad peawad teist armastama, ja auustama, ja omma abbiello sees kassinaste ja puhtaste ellama. Ebr. 13, 4.

Seitsmes Räst.

Sinna ei pea mitte warrastama.

*I. Mis felab Jummal seitsme kassö sees?

Et meie ei pea mitte warrastama.

*II. Mis on warrastamine?

Se on, liggimesse omma, rahha ehet warastma, karwala kauba ja pettise tõga ennes pole kistma.

*III.

ad XVII. Ükse naestesakwa ekte ei pea välja, piddi okena ei juusto palmita misse, ei Kella ümberpeaaenisse eggat riette ehitamisse, waid füddame fallaja inimenne ilma kuhkinnemata kastase ja waikse Wano Rombes; se on kellei ju mala sedi.

ad XVIII. Ebr. 13, 11. Keikide juses olgo abbiello au sees ja abbiello wodi olgo rojastametta, aga kui Jummal nuttles korapidajad ja abbiellorisejad.

Z.

Selvinnatje ajalises elloses peab igas üks enneole omma töö ja muus läbbi omma warrastusfiga osa kogu ma, et te isjuanast ja oma seltsi woiks toita ja neile keik üks kuidult fate. - Keik, mis inimene õiget vilbis enneole on koudud, on tema omma.

Kubas. 2, b. - Itäddä selvel, kes paljo kerkopaneb, mis epole tema pääralt.

Iosi. 6, 10. ei margad eggat akred, ei riigijad ei pea dumela tiki parrima.

Kui peanl Mailma worra ja illo foidaft
on, siis peab ta sedda fruiste Jumala ees
prileimed, te peab sellega Jumala majapide
ja olema). - Kui nüppgune näib oma tund
midagi tauris olevud ja peanl oma jõud
temma eest kinni, kuidas joob Jumala arme
tus temet füfo? - Joh. 3, 18. 1 Tim. 1, 17-19. 1 Tim. 1, 21
1 Petri. 4, 10. Sedda mõda, kui igavets on arme
andifanud, neade aitage teine teist sellega hui
Jumala moa nofarnatse omno head majapidi.
St. 13, 31. rieku on hea, kus epole pattojutu.
ad. IV, 24. Wargus on se kui legi üleko
fusel uigil geerda eanede rouab, mis üle
teise oma on, ja peik ülekihtas tööt
ka waeufs pärast ei tolki üles. arme.
ad. V, 1 et al.

*III. Mitmesugune on wargus?
Rahhesuggune, (1) teine arwalik, (2) teine
fallaja wargus.

IV. Mis on arwalik wargus?

Se on, mis keik innimesed ka teadwad war
gusse ollewad, kui legid ehk páwa aial omma lig
gimesse warrandust ehk muud riusto ãrawottab
ehk tedda riib. Ewes. 4, 28. Ebr. 10, 34.

V. Mis on fallaja wargus?

Se on keik üllekohtune id, mis se surem inni
meste hulk ei holi, et teisele kahjo sünab, kui temma
isse agga nou pârrast omma kasso woib sada.

VI. Missuggused innimesed woiwad fallaja warrastada?

Keiksuggused innimesed, (1) ma-ja kohto-
wannemad, (2) perre-ehk leiwa-wannemad, (3)
allamad ehk perre, (4) keik mu innimeste suggu.

VII. Kuid a ma-ja kohto-wannemad warrastawad?

(1) Ma-wannemad ja herrad warrastawad,
kui nemmad allamad vägga sure maksoga mae
wawad, ehk hakkawad üllekohtusel kõmbel föddi
ma, ja tewad nenda ommad allamad waesets.
Jes. 1, 23. 33.

(2) Warrastawad kohto-wannemad, kui
nemmad annette pârrast kohhut moistwad, n. t. s.
5 Mos. 16, 19.

VIII. Kuid a warrastawad perre-ehk leiwa-wannemad?

(1) Kui wannemad omma perrele ei maksa
sedda, mis kohhus on neile maksta. 5 Mos. 24,
14. 15. Jat. 5, 4. Kol. 4, 4.

(2) Kui need, kellele Jummal middagi on annud, ei anna waestele andi, ehk annawad väga pissut. 1 Tim. 6, 17. 18. Mat. 19, 21.

IX. Kuida warrastawad allamad?

(1) Kui nemmad hea melega ei tahha maksta omma wannemille, mis nende kohhus on, ja mis nemmad ka joudwad maksta. Rom. 13, 6. 7.

+ (2) Kui perre on laisk, ei wiitsi tõdd tehha ja ei teni truiste; kui nemmad ka sest ei holi, et wannemile kahjo sünib. 2 Tess. 3, 10.

(3) Kui palgalissed, pälilised, ja mu tõ-rahwas wõtwad täie hinna, ja ei te mitte, mis kohhus on tehha, waid on laisad. 2 Tess 3, 11. 12.

X. Kuida siis keik mu innimesse suggu warrastab teine teise käest?

(1) Kui nemmad ei te sedda, mis õige on omma tõ ja kauba jures. 1 Kor. 6, 7. 8. 9. 10.

(2) Kui nemmad kahhesuggust modto peawad, suremaga wastowõtwad, ja wâhhemaga wâljaannawad. 5 Mos. 25, 13 - 16.

(3) Kui nemmad se peâle, mis nemmad teistele laenawad, vägga sure kassu wõtwad. Esek. 18, 13. 15 Paul. 5 f. Luk. 6, 34.

(4) Kui nemmad waeste käest kassu wõtwad, kellele peaks ilma laenatama. Luk. 6, 34.

(5) Kui nemmad hea kauba kurjaga seggawad, ehk omma kauba eest vägga sure hinna wõtwad, ehk omma wilja märjaks kastwad. 1 Tess. 4, 6.

(6) Kui nemmad sedda, mis nende holeks on antud, salgawad, ja taggasid ei anna. 3 Mos. 6, 2. 3. 4.

(7) Kui nemmad omma wõlga ei maksa, et neil kül on joudo. 37 Paul. 21. f.

(8) Kui

Mis on meie oma warva, rakkas, peataoides? Pärimisk lõbli, kinkimis lõbli, tõ ja väesa. Taval jagab oma teht miste järelle. See ühe ei tööki ükski narsifedes. Mis tarvis anal kannal ikk taanivalt? See kõige laupeks! — Mis on ihus? mislõpperekt on ihus vi kutsi?

Mis on wearastame? Kui ma oma liggimisest lätlattu tema oma omale wõttas. — *caixa*. — *margus* — *pettas*. — *Korvad* *Lengenine*

(8) Kui nemmad liggimesse omma leidwad ja ei anna sedda mitte temma kätte.

(9) Kui nemmad teädwad, kuhho liggimesse warrandus on widud, ja ei juhhatada sedda mitte senna jure, n. t. s. Wata, need ja keik nisugus sed kombed on Jummala ees wargus.

XI. On siis se ka wargus, kui innimesed ommad warra pillutawad?

Jah se on ka wargus, kui innimesed omma warra prassimisse, liajomisse ja mu visiga pillutawad, seit nemmad warrastawad sedda Jummala ja nende käest, sedda nemmad olleksid woinud sega aidata, mis nemmad wallatumal kombel raiskawad. Õppet. Sann. 23, 20. 21.

XII. Ons se ka wargus, kui innimesed laiskusse pärast kerjawad?

Jah se on ka wargus, kui innimesed laiskusse pärast kerjamisse peale heitwad, ja ei wiitis tööd tehha. 2 Tess. 3, 11. 12. Ewes. 4, 28.

XIII. Mikspärast on se ka wargus?

Sepärast et Jummal kässib tööd tehha, et meie sega, mis meie omma töga same, woiksimme omma liggimest aidata. Kes nüüd laiskusse pärast ei woi liggimest aidata hääda sees, se warrastab sedda temma käest, misga temma sedda olleks weinud aidata. Ewes. 4, 28.

XIV. Mis õppetab Jummala sanna wargussest?

Jummala sanna õppetab, et Jummal ei anna wargusse patto mitte andeks, kui warras ei maksa sedda, eggja anna taggas, mis temma on warrastanud. Esek. 18, 10-13. 33, 15. 16. I Kor. 6, 9. 10.

ad. XIV. 1 Cor. 6, 10. Ei wargad, eggja akned, ei riigjad ei pea Jummale eiti pärjama. Kui wainab willtstat ja waelt, ja ei saab mitte usil, ei anna peati taggas, ja annab ratsa (ehk muagi) veldud renti piale ja võttageliga ratsa, — ei se pea mitte ellame! Kui oile jake tarjub, mis te riigusid ja kail ellu seadhistate sees, et ta mitte ei to ei tõram kõrvverust, siis peab ta teoste ellame ja ei mitte purne na! Efes. 18, 13. 2. 16

XV. Eks olle sest kül, kui warras kahhetseb omma wargusse tööd?

Ei olle mitte kül, sest kui se kahhetseminne on õige ja tössine, siis peab temma ka wargust tagasi maksma ja tassuma. 3 Mos. 6, 4.

XVI. Kas meie sedda leiame, et se on sündinud?

Joh meie leiame Luk. 19, 8. et üks tõlneri ülem, kelle nimmi olli Saffeus, sedda on teinud, ja pealegi neljapärra kätte tassinud, mis temma enne teisste käest olli ärapetnud. 2 Mos. 22, 1.

XVII. Agga mis nou on siis, kui need ei esla, kelle käest temma on warrastanud?

Se keigeparram nou on, et temma waestele, kellel tarvis on, sedda annab. Luk. 16, 9.

XVIII. Agga kui temmal on olle maksta?

Siis peab temma surema holega sedda kahhetsema, ja Jummalat passuma, et Jummal tahaks temmale sedda andeks anda, ja temma asemel jälle tassuda.

*XIX. Mis kässib Jummal seitsme kässö sees?

Et meie peame aitma omma liggimesse warra ja peatoidust kasvatada ja hoida. 1 Kor. 10, 14.

XX. Kedda peame meie aitma?

Meie peame keik innimesi aitma, kellele meie abbi tarvis lähhääb, keige-ennamist need wae sed, kes Jummalat süddamest kartwad. 112 Paul. 5-9. s. 41 Paul. 2. 3. 4. s. 1 Tess. 5, 14.

N. a. l. ma alles sest waleeta misjeff tiega rähined! - waleta tudist, keeltpeksi ne ei ole on nego uõrcud, mis loob egi late kinni peorutad! - kels waletaga on nego uõcud, kennek kihWT juus on. Tegu õige inninamia: khab tedda! - Warrastamine on hirnava, waleta minne on hirniga! - wargad, võtvaad misi wassa, keeltpekipid misi au ja heat nime, mis canam väält, kui kõlblo ja kuld. - Talitgege onna keelt; ja on miski like, agga teeb selje pethondat. Keel on meil ootad, et kumala aineks ja ña ña mesto Kaspuks ^{See ka} peame preevina, ja kark kark tulutab uispatas ^{See ka} meil meele, mis meie "keel pataas" nimetame. Hoidke enatt uudepatude eett! — See on 1. Teet. 3, 10. & 1 Sam 16, 17. (4. V. 163).

ad. XXI. Olgo liggimese warra veite, jen
juur, mei peame ikka sedda temale hoima
je sedda temale jät mo.

VIII.
Si on Jummala taht muu, et tot pea d rägi tund
se maa inimesto seltis. - Walle läbbi, olleme kõrre,
lappes, seit temu asole mitte seis ma jaanud. Taas püstjärg
tot asole mitte temas sees. Tök. 3, 14. Ja walle läbili tund
me kõrre: "apoc. 22, 10." Ores on nojad, kõrapidde jaud
me osta vade ja temas. - Sepärast heeg meie su fru ja uotao olenka, nenda
Rei, neli kast ja Tuusus kastib. Sinna ei pea
mitte wakete muu, ja ei mitte tos wakete
tunistama omma liggimese Rahjuko. -

J. Inuimese au ja tema laitmatta nimine on
üks kallis ees, mis tema ajaliked romus,
ja rakkus oöte vägga tarvis läbili.
Sepärast pea b iggaots sedda muuet
kandma et tema nime ja tema liggim-
mestie nime saaks laitmatta petaa:
Ogga kui siia surja omast liggimese
läbil, mis asole töösi, olgo kohko ega eile
mu seltsi sees, siis ja riikud oma ligg-
imese au ja heat nimeet. -

Eph. 4, 26. Sepärast jätke malha wallet,
ja räxige tot iggaüks omma liggimese,
fest et meie olleme teine kuse. Eilemed,
ja riikud ka ete. Kui ja nispuppusi
ado temast laicile lautad, mis protsem
olees, et naad räxi matta jaäppi.
Sis. 19, 6, 15. Leo tükjad jatkuu vikkil
je turas vällernat waewa. - Kui ja
kõneid töötatava fazzedaste, je ärra
koju Reis kõrre.

XXI. Kuid a woime meie omma liggimese
warra ja peatoidust kasvatada
ja hoida?

(1) Kui meie iggaühhele temma omma jättame.

(2) Kui meie omma liggimesele hädda sees laes
name, ehk hea nou temmale anname.

(3) Kui meie teddata omma jure juhhatame, ja
kui kõgi sedda jälle kätte annab, mis temma petti-
sel kõmbl olli ennese pole kistnud.

(4) Kui meie tööd teme, et meil ep olle tarvis
laiskusse pärast ferjada, ja et meie ka teisi wae-
sid wolkime aidata. Ewes. 4, 28. Ap. T. 20, 34, 35.

Rahhefsas Räss.

Sinna ei pea mitte üllekohto tun-
nistama omma liggimese vasto.

I. Mis kelab Jummal kahheksama
fääso sees?

→ Et meie ei pea mitte üllekohto tunnistama
omma liggimese vasto.

II. Mis on üllekohto tunnistus?

Kelk walle, mis liggimese peale räkitakse. 1) Kui kõgi surjaste sedda mõtleb, mis ei ole töösi,
2) kui kõgi tedda pettab, 3) teelt pelsab, ja
surje kõnnesiid temma peale töstab.

III. Kuid a walletakse liggimese peale?

(1) Kohko ees. (2) Mu seltsi sees.

IV. Kuid a räkitakse wallet ehk üllekohto
tunnistust kohto ees?

(1) Kui tunnistusmees ei rägi sedda, mis
E 5 tössi

tössi on, ehk on sest wait, mis temma peaks ülesräkima. Ewes. 4, 25.

(2) Kui teine ilma-asjata teise peale kaebab.

(3) Kui se, kellel siud on, sedda salgab.

(4) Kui teine wöttab teise kurja tööd wabbandada.

(5) Kui kohto-wannemad moistwad üllekohhut.

Öppet. sann. 17, 15. Joan. 7, 24.

V. Kuid a räkitakse wallet liggimesse peale mu seltsi sees?

(1) Kui sedda liggimesest räkitakse, mis ei ole tössi, ehk mis ei ole viete teada. Joan. 8, 44. Ilmut. 22, 15. Kol. 3, 9.

(2) Kui liggimest teiste ees teotakse. Jat. 4, 11.

(3) Kui neid kldetakse, kes kurjad on, teise kahjuks, kes sedda ussub. Jesa. 5, 20.

VI. Kas siis sünib sedda kurja ülesräkida, mis meie teame tössi ollewad?

Kui kegi pahhast melest sedda kurja ommast liggimesest rägib, ja laiale lautab, mis tössi on, siis on temmal ommeti suur su Jummal a ees.

VII. Kellele sünib siis teiste pattud teada anda?

Kui liggimenne meie maenitsusse ei holi, siis sünib meile temma hing heaks temma pattud teada anda nalle, kelle kohhus on tedda maenitse da, olgo kohtowannemad, öppetajad, ehk muud wannemad. 3 Mos. 19, 17. Mat. 18, 15. 16.

VIII. Mis se on? Ligginest petina?

Se on, kui kegi pahhast melest sedda ommast liggimesest ülesrägib, mis temma peaks salaja piddama. Teine asja on se petminne, mis Jum mal seitse kässö sees selab. Öpp. san. 24, 28.

IX.

Kuult tulels ja vallutustest ja kuelt petomine? viikhaft, paddedesest, ehrufest, vergest melef. — Mis vahet on auo ja ukkupe vahel?

Sa ei pea mitte oma liggimese salga tagga Kurja temast körnelama, ega ta patko ja oktitusi iggas Pöttes laiale lautema.

ad V. sec. 4, 11. Ärge saadte kuelt teine teise peale ja ärge moistke Pöttest loo a no peale. Tegu on ees pango kriigosfites oma enne patko tähele, en nees ta tõste pattadest saljo lobbisib. — Joon fagi on lõunaeesti kõvasti
Mõt 4, 2. Mis ja sedda pinda nääd, mis so leuna filmas on, agga sedda spalvi omas filmas ei parne ja mitte tähele.

Sir. 27, 6, 07. Ker fabijad asjad ilmutab, ja on uksu paatad ja ei leia sõbra oma suuda mela. — Armasta oma sõbra truuist ja ole uiteottemaga.

2, 27. Lõbude uled püttuste ja asjad, mõrga neis ei ole tegemist. —

ad VI. Kui so meed on ees sind, siis minne ja noni teda eanue ja tema kõrki lippoperi, agga kui tema sind ei kule, siis voldha uud üks eba sa ei ega ja katku teda uuel muutjeda, et ta kurje tee pealt põraks, agga kui tema kõrgone ei kule, siis on hea nüugust jada ale äraanda lippa hukka ja nõsikku, et Wain woiks peaseda õsanda juusise pääval. —

1) Sina ei pea mitte walde tuistoma oma lipp
meose peale, kohdes = walde maade.
a) Kui ja Kaabadi walde; b) Kui ja oma lipp, mis
ful on, ärafalgas; c) Kui ja ei tuuva oma lipp,
meose, Kespuks fedde illes, mis töö on.
2) Sina ei pea mitte wait allema, Kui ja oma
tuuviisuse läbbi word taastet aja oma lippimise
Karpeku avatvaidus taastet.
3) Sina ei pea mitte mu leetti seos oma lippimise
tue malle juttu läbbi vi kuuna. - Vid. V. taastet.
4) Sa pead wait allema tervit leetti ja ei mitte
palju oma lippimise avatartet mu leetti, seos
läbblisenas ja la päri ma kuu kuuna.
Mis armastuse wasto on, Jeon ka töö wasto,
Jefo on taoste treja ustao ja ilme Kaevuvalguse, Kend
opole mille paues oma lippimise wasto.
ad. III. Gal 6,1. Kui iuimene ke ükki eksi,
Füsse füsse sattas, siis parrandage nifugoff
jälle tarase baahoged. -
1Cor. 4,5. Ooge moistus ühteg; Kokkut on
dega. -
Sir. 6,6. Lekke su teeb eanedele paljol, ja
ja te Reel, mis häst li moistab räkida,
Lobib palju häid Kõnnesid Kõnnelda. - ad. III.
1Petr 4,17. Armastus! Rattab parrade
hukka. -
1Cor. 13,5. Armastus ei ja wiikas, ei
ei mõttele kuuja peale. -
? Aga tas tellime Walle räkida, mis läbbi lipp,
mujele Rahje ei tekte, ehk mis läbbi temal palj,
Kas so jata ne? - Ei mitte! - Seft leek mistael Walle,
ot, se on ka armastuse wasto. - Temal talheb,
et miele töös peame tine teist oitma. -
Olle tre ja ustao siay töösine Peige ome saanaja,
ad. III. Türgas! Kostme = miele peame ka seda hoi
temast rärima, mis teame tööli oleksas, ||
agga nii korrion, ei tööhi miele mitte heaks keda
seft siis on ja selle male tuanis tas pumada Kas,
wasto ja töö wasto. - ad. IV.

IX. Mis se on : Keelt peksma?

Se on, kui kegi omnia liggimesse peâle kurja
kõnnet rõstab ja hea melega teiste ees tedda är-
rateotab. Oppet. Sann. 19, 5.

X Mis feeltakse weel fahheksama
fåsso sees?

Keik kuriad ja tühjad juttud. Matt. 12, 36.

XI. Mikspårrast on fa tühjad juttud feeltud?

Sepärrast, et tühjad juttud Tuummala ees ep
olle muud kui walle, ja et nende läbbi ka paljo
kuria liggitimesfest räkitakse. I Krl. 15, 33.

*XII. Mis kässib Jummal kahhetsema
kässo sees?

Et meie peame omma liggimesse eest kost-
ma, teit head temmast könnelema, ja teit
asjad heaks käänma.

XIII. Kuida peame meie temma eest
kostma?

Kui meie middagi kurja temmasti kuleme, mis ei ole töösi, siis peame temma eest kostma, ja ülestunnistama, et temma on ilmasüta.

XIV. Kas peame meie head temmast
konnelema?

Jah peame hea melega sedda temmaast rākima,
mis temma head on teinud.

XV. Kas peame siis kurja tööd heaks
kiitma?

Ei pea mitte, waid kui meie isse Jummalat
kardame, siis on meie kohhus teedda maenitseda,
agga mitte temma tööd keikile kulutada. Jes. 5,120

XVI. Mikspårrast kassib Jummal sedda?

Sepärrast et Jummal meile meie keelt on annud sedda räkida, mis dige ja töösi on. Ewes. 4, 25. I Petr. 3, 10. Zek. 3, 8-12.

Uhhessas Räst.

Sinna ei pea mitte himmusta-
ma omma liggimesse kõddaa.

Kümnes Räst.

Sinna ei pea mitte himmusta-
ma omma liggimesse naest, sullast,
ümmardajat, weiksed, eggaa muud,
mis temma päralt on.

I. Mikspårrast nimmetakse liggimesse
kõddaa, naest, sullast, ümmardajat n.t.s.

Sedda keik nimmetas Jummal üles Juda-
ja Israeli-rahwa ja nende Ma wisi ja kombe
pärrast.

II. Mis isse-wiis ja kombe olli neil?

4 Mos. 36, 5. 11. Fäskis Jummal, et iggaüks
omma ennese sou Ma seest ennesele piddi seltsi
võtma, ja mitte teisest soust kõssima, sepärrast
kellis Jummal: sinna ei pea mitte himmustama
omma liggimesse kõddaa, eggaa temma pärandust
ennese pole kõssma, ja sepärrast ei pea sinna mit-
te teisest soust naest võtma.

III.

I Petr. 3, 10. Kes ello talkab armastada ja
kaid pärvi; nähta, fè waigistago orma
kelt kujja eest ja ornad märgad kauwa-
lust räsinast. -

Daimorne puul, mis füllatud on ja gege
Jummal naale, mis jõudde meo. 16, 7.

q. 10.

Need malemed Rästpid Ratsvad
nuud oöete selgeste in nimelise fuddo me
peale... fuddo me möthed on mie
jõonade ja tippude haleitas. On mie
kõddaa wagga ja heas siis on ka mie soov
ting teud wagga ja heas. - 148

I Mos. 8, 21. In nimelise fuddo me möthe-
med on Ruojad tema lõppse põlveolt. -
Se püri himo kiusab meid, et iksa
sedda talkame te hõa, mis jumal meid
on Reelaud teggenast.

Zek. 14, 15. Iggaüks kiusatasse kui ta
oma ennese himmuse väetakse ja awa-
telata sje. - Pärrast kui himo ja naest vab-
jaad, siis tool tema paths ilmale aya
kui pat jaab täioste tekjad, siis püritak
tema hirma. -

Sedda kujja himo nimeta sje
põrrispätkas. - Jummal talkab, et ijni-
menne ja fuddame polest peab üona pülla
olema.

4 Mos. 5, 8. Osaad on, kes puhkad fuddume on.
Jummal peavat jummalat näggema. -

Jumal on taisete pühka, ja teie peete ka
pühad olema.

4, 51, 12. Lo mäie, jumal, üks puhkas füdd,
ja uenda mo seer, kindla Waimo.

III. Mikspärrast keeltakse isse ärranis:
sinna ei pea mitte omma liggimessesse
naest himmustama?

Jummal olli Juda-rahwale nende sündame kanguisse pärast lubba annud, ommasi naesist ennast ärralahhutada, ja neile ühhe lahtutamisse ramato anda, kui nemmad ei sündind rahho sees teine teisega ellada. Mat. 19, 8.

Et nüüd monningad omma kurja himmude pärast ommasi naesist ilma-ajata ennast lahtutasi, ja telsi naesi ihaldasid, sepärrast felab Jummal: sinna ei pea mitte himmustama omma liggimessesse naest.

IV. Mikspärrast keeltakse: sinna ei pea mitte himmustama liggimessesse sillaast, ümmardajat?

2 Mos. 20, 1. olli Jummal käsko annud, et Israeli rahwas igga seitse aasta takka omma perre, mis nemmad ommasi sõust ollid ostmud, piddid lahti läskma. Et nüüd monningad silla sed hea melega veel kauemaks tahtsid omma isandatite jure jäda; siis felab Jummal, et teised ei piddand neid ärra-awwatselema: sinna ei pea mitte himmustama omma liggimessesse sillaaside ehit ümmardajaid, kes omma vannematte jure tahtwad jäda.

V. Ons meil ka nende käskudega teggemist?

Jah on, sest need sinnatseted kässud on melle ka antud; et meil kül need Israeli rahwa kombed ei olle, ommeti felab Jummal keli innimesed, et nemmad ei pea omma liggimessesse pärrandust, naest sillaast

Meie pea me liis. Keik neid pärast ja pääte pikkema, Tuhalat karter ja aegmata tõgi, ei mitte ükspäiniv wäljaspidise teoga, nende kui forseti tõtt opetabi, vaid pa seospidi, sõraa Waino järrele. - Käsk on Wainölik ja ütleb: "Siina ei pea mitte himmustama; ja kui si ükhe aia aga oled üleasturud, siis on siinust jo keik käsk üleastutud."

Dan 210. Kui keik sedda kõssoopetast peab, ja ükhe kõssoopetaja huvito et lib, si on keitk ja salutes jaanud. -

Nende kerkude pees keeltalje keik sedda himmusest ja järrele, mis so liggimessi pärvalt on et meie mitte kadedusse ega akhuse pärast, ei pea selje järrele himmustama, mis ei ole pärast, tattmisje järrele meile antud. -

Kes neda dimustab, ei ole mitte ots Jummal, ja Tame on dielega rukku.

Ja houek algso ülem rõõm, siis arnab te fulla, mis so südde kutsab! 4 87, 4.

Alas 4 83, 25. Keik on mulli taevus arvjam kui finnu? - Kui mu siinu juures olen, ei hinnosta ma üldy; siis klapped,

Keik se on meite kõ, sedda himmusest ja keeldua ja ärratada?

Jah! - Kui meie maad onne me ja seea mõle, sedda selmine, mis läbli himo taljet, ei mitte! - pärispat ja endimiste poole, mitte kes.

Oos meil pärriopatto pärrest kõ kõ dumala ees? - Muidagi, sest dumal ei ole mitte algmisest inimest nende kõ.

fullast, ümmardajat himmustama sedda mōda,
kui kues ja seitsmes käst meid öppetab.

VI. Käs awwatelleb omma liggimesse perre?

Se awwatelleb omma liggimesse perre, kes nel
le ennam palka ja parrama põlwe tootab, kui neil
enne on olnud, et nemmad agga ommost wannast
issandast ehk perremehhest peawad ärratuslema.

VII. Kas awwatelleminne on ni vågga kurri?

Jah se on vågga kurri; sest Jummala käst öp
petab ka se kurja ollewad, kui kegi himmustab
omma liggimesse perret ärra-awwatelleda, et
temma kül neid ei olle veel augutellenud.

VIII. Mis felab Jummal ühheksama kässö sees?

Reik kuriad himmud ja mõtted, mis innimenne
armastab, kui ta omma liggimesse pârrandust
ehk kodda kârvalussega püab, ehk õigusse
nimmel ennese pole küssub.

IX. Mis suggused on need kurjad himmud?

(1) Raddedus, kui kegi heal melel näab, et
liggimesele kurja tehakse, ehk, kui temmal sest
on melehaigus, et liggimesse kässi hâsti käib.

(2) Rahha-ahnus, kui innimenne kiusab ri
kust ja warrandust kogguda; ja ei olle sega rah
hul, mis Jummal temmale annab. I Tim.6,9.10.

(3) Au-ahnus, kui innimenne surema au püab,
kui liggimesel on. Ioan.5,44. Luk 14,11.

(4) Hea põlwe himmo ilin ilmas, kui in
nimenne himmustab omma kurja tahtmissee jär
tele elada. I Ioan.2, 15.16.17.

Medlen jo reada lodus! ¹⁴ fe dx walle
Mis ma wain porveto, eppa ma polle eapp
no puguleks lodus! ¹⁵ Kui ja kül jo feddeks
olek ilmalo taanud, siis ja olek ometi
ikka se pathine formata kûsso was to ja
ja iif, teed enaast omä ennese taaptuist ja
labbis wees enam füallujets tâmalg etc.
Raamel takkab minu reade Rahdo karkude
läbbi öppetida, et ja mie koto ja Kolku
on, et mieje selle pathule, mis lüdi pol. mie per
mitte maa ei anna, waad et puane selle
laaste woitlema Peigest-waist, et woig
pikkad olea, reade kui Te ma püttas on.

Kes pedda Raamel kârsojanu õõete moistas
je ei vesi rakhul ole, õiguse waljapisi
Kombege, mis jaateles inimered pedda aigaks
Kütwad, waad je moistas pedda aiga, et fa
Jumala ees ei kõlba, ja et ta omast waist
kesi ta kül heamelega woitleb, ei luoi en
nut ~~ja~~ püttu ja pulka süddant andas. Ta
leib ennese seer pedda patto juust olekuu,
ja esfimerestt ni kui viimisp kârsoju
tunneb ta, et ta üks ära raddunu ~~ja~~
puksa moistetud pathune on Peige se
kârsojanu järvel.

4130,3. Kui siis Tekow, Takkasiid Reik äle
kothut meles pieldade, kes siis jõuaks, püsi
ja ees leista?

Opp. 20,4. Kes waib üttelda; Minna olen
oma süddant felgeseteinud, ma olen
pukkas omast pathust.

X. On siis rikkus pat?

Rikkus ei olle mitte pat, kui Jummal sedda annab, ja kui innimenne sedda diete prugib Jummal ajuks, ja liggimesse heaks. Mat. 19, 23-26.

XI. Mikspärrast siis ei pea meie mitte rikkust himmustama?

Sepärrast, et need rikkusse himmud, nenda kulteik muud kurjad himmud, meid keelwad Jummal a sanna kuulmast. I Tim. 6, 9. Res tahtwad rikkaks sada, need langewad kiisatusse ja kõdie sisse, ja mitme rummala, ja kahjo-teggewa himmo sisse, need wa-utawad innimessed alla hukkasamisse ja ãrrarikmissesse.

XII. Mis kassib Jummal ühhetsama kasso sees?

Et meie peame kulteik kurjad himmud ja mõtted lämmatama ja aitma, et liggimenne sedda omma ennesele woiks piddada. I Tim. 6, 11.

XIII. Mis kassib Jummal weel?

(1) Et meie peame omnia liggimest armastama ja heal mele temmale jäätma, mis Jummal temmale annab.

(2) Et meie peame sega rahhul ollema, mis meist on, ja mitte ennam iggatsema, kui Jummal mele pärrast on meile anda. Opp. Sann. 30, 8, 9.

(3) Et meie peame allandust tappa noudma, ja se järrele iggatsema, mis hea ja Jummal mele pärrast on. Willp. 2, 5-9. Joan. 13, 5.

XIV. Kuidas woime meie kurjad himmud lämmatada?

Kui mele palvtega Issanda Jesusse Kristusse käest nende vasto abbi otsime. Kal. 5, 24.

*XV. Mis felab Jummal künnema
kässö sees?

Sedda parris-himmo ekk parris-patto, mis in-
vimesse sündames ka meelt wasto touseb. Rom.
7,7. 18. 20. 23. 5. 1 Paul. 7. f. Jak. 1, 14. 15.

*XVI. Mis kässib Jummal künnema
kässö sees?

Et meie súdda keigest kurjast himmust puuhas
peab ollema. Ewes. 4, 24. 5, p. 25. 26. 27 f.

*XVII. Kuid a nimmetakse ühhe sannaga
sedda, mis Jummal nende künne
kässö sees felab?

Keik, mis Jummal künne kässö sees felab,
nimmetakse patruks. Rom. 7, 23.

*XVIII. Mis on vat?

Vat on Keik se, mis Jummalä kässö wasto on.
1 Joan. 3, 4. 8.

*XIX. Mitmesuggune on vat?

Kahhesuggune (1) parris-pat, mis künnema
kässö sees keeltakse. (2) teggo-pat, mis nende üh-
heksa sees keeltakse.

*XX. Mis on parris-pat?

Se on se suur hinga häddä, mis meie ommast
vannemist pärime, et meie ommast väest ei kolba
head teggema; agga ussinad ja walmis olleme
kurja teggema. 1 Mos. 8, 21. Rom. 5, 12.

XXI. Mis on teggo-pat?

Keik, mis mele- ja mötte-, sanna- ja kõonne-
tö- ja teggudega Jummalä käskude wasto teh-
bakte. Kal. 5, 19. 20. 21. Rom. 1, 29-31

XXII.

Mth. 18, 33. Noude esite Jumala riki ja tema
öigust, mis sedda Keik peab teile pedlegi antava
etk. Jg. quæ es, kes on makkajat ja Koide.
ekk weared, ekk öed, ekk isse, ekk aina, ekk töö-
raest, ekk lapped, ekk pöldad minad Niine
päirast, peab sedda jae wörra ja ma, ja
igaudest elle pärime! Külap.

Mlk. 2, 1. 2. Hadda neile, kes nurjatumu-
to peab mõtleva, ja ona wodide päl kuijo-
noa pideavad, ja tegemua sedda, kui i kõni-
valge jaal, seit et mõtlevad neade käer on.
Nemad ikkaldavad wäljasid ja kirkuvad
neid wägijate käest ärra, ja koddasid ja
wötwas käest ärra; nemad teuvad eiga melle-
ja time koale ja igauaktele. -

ad. VIII, Danimesed teggeroad patto oiete
melega (haletus, vallatus, laius) etk rõõm-
pärrast (easitus, ebbaatk, rumatu, -kong nel
innimesed teggemad ka patto, kui naad sedda
teggen-ka ja tawad, mis naad oleasid wöini
tekkia, teader sedda Jumala takt minne
olevad. -

Mth. 7, 14. Agga pü, mis head wilja ei kõng-
vajutadse malla ja wissatese fullesse.
Jak. 4, 17. Kes küüd moistas head tekha,
je ei te sedda mitte, sellide on ja pattuks.

Ad. XX. Pärrispat on se suur hinga häddä,
mis keikide innimesle püles on, seit keik
pärdinud jo ükki paltase sündaneqa, mis in-
uspi ja walasid on, Kurja teggema. Adam ja
Jadis jo pärmuid inimesed pürdimishi peat
sedda hinga häddä. -

Jak. 3, 6. Mis liiklast pürdinud, leon
likke. - Ükki in aiges ja läbbi - n
pat neile ma hista tuland, ja patto

Kes meie peame Reiki; neidpiinatpid katto
piddama? - Muidogi! Sellepärast on reenad
meile ootad, et peame õunatpid kattma
ja õunastama, ei mitte üospäinir valt-
jaspiddipe teoga, nenda kui fassa takti ppan
lõbbi surm, ja needa on ka surmi püük
innimete sisse lõbbilainud, sest et Reiki on
patte teinud. - Mat. 3,6. Mis lõhest on fürdinud, see on
Lõhha. -

Sedda mõde kui Wain on lõhla valitse-
ja, sedda mõda oleme meie hukkata, ja
lapsed. - Fürdinuse poleks oleme seits-
oma Wainoga lõhla valitseja al, et
peame hukka miinema; seporraast pean
wasto, kui taltame oljakas lada. -
Kus Wain on loimust wölnud ja valitse-
lõhha üle, ja õel teltakse sedda, mis ootab
on kõelnud, ja jõe peab ellama! -
Oled Sa nüüd Jumala Rästko pidiandur
Ei mitte! Woid fest kõosust tippnen mei
oiete filgerte, et ma Jumala taltmiste
wasto olen teinud, et mu aller veel
lõhla valitseja al, ja et ma nüüd
olen üss hukkamisest teda pattuna! -
Sest kirjotad on: õranetud on iggaüll,
kes ei jõe Kristide sisse, mis kirjotud on
kõoso ramataseks, et te sedda Reiki pal-
tegenu. -

Eks ja siis ei tappa need kõosko pidu
Olk teltmisi on mih kül, agga sõda
Tegemist ei leia ma mitte. -

XXII. Kas siis üks õige risti-innimenne
woib fest parris-pattust lahti sada
sin ilmas?

Ei woi mitte, sest et temma kül patto ei armasta,
ja ei voldta patto himmud kuulda, ommeti jäab
se patto juur alles temma sisse, mis wasto temma
peab sõddima ni kaua, kui temma ellab. Mat. 5,24

XXIII. Mifspärrast kassib siis Jummal
ilma pattora olla?

Sepärrast, et Jummal sega meile tahhab tead-
da anda, et need himmud, mis ühhe õige risti-
innimese sõddames ka meeti wasto touswad,
Jummala ees hirmsad pattud on, ja Jummala
tullise wiilha ja põrgo pina wäärt. Mat. 5, 28.

XXIV. Mifspärrast tahhab Jummal et
meie peame tundma, need kurjad himmud
ni sured pattud ollewad?

Sepärrast, et meie peame sest hirmo tundma,
omma Issanda Jesusse pole põdrma, ja tem-
mast õige palvega abbi kurja himmude wasto
otsima, et meie woiksim neid wiikada, nende
wasto panna, ja Jesusse wää läbbi neid läm-
matada. 2 Petr. 1, 3.4.5.6.7.8.

XXV. Mis kasso on sellel, kes pattuse
himmude kurjust tunneb, ja Jesussest
sõddamest nende wasto abbi otsib?

Kes Jesussest sõddamest abbi otsib, temmal
on se suur kasid, et se suur Jummal temmale need
kurjad himmud, mis temma mele wasto temma
sõddames touswad, mitte ennam ei arva sõeks
meie Issanda Jesusse Kristusse kalli lunnasta-
missee pärrast. 1 Joan. 2, 1.2.

Rom.

Rom. 8, 1. Sepârrost ei moisteta nûud mitte neid hukka, kes Jeesuse Kristusse sees on, kes ei kâlibba jârel, waid waimo jârel. v. 9, s.

* Mis ütleb nûud Jummala keikist neist: sinnatsist kâskudest?

Temma ütleb nenda: Minna Jehowa so Jummal ollen üks pühha vihhaga Jummal, kes wannematte üllekohut nuhtleb laste kât-te kolmandamast ja neljandamast pôlwest sadik, kes mind vihkawad; Ja kes heldust ülesnäitab mitme tubhandele neile, kes mind armastawad ja mo kâssud piddawad. 2 Mos. 20, s. 6. 34 p. 7, s.

I. Mis õppime meie neist sannust?

Et Jummala tahab kangeste, ja kowwaste nuhhelde keik, kes tedda vihkawad, ja et ta tootab head tehhâ neile, kes tedda armastawad. Rom. 2, 6-10. Matt. 25, 34-41.

II. Mîksvârrast ütleb Jummal: minna Jehova sinno Jummal?

Et meie peame õppima, et meie kohhus on Jummalat karta, sest et temma meie õige Issand on. Mat. 1, 6. Joan. 20, 28. Ap. 2, 9, 5, 6.

III. Mîksvârrast ütleb temma: minna ollen pühha vihhaga Jummal?

Sepârrasti, et meie peame temma vihhâ kartma, ja mitte nisugguste kâskude vasto teggema; sest Jummal on õige ja pühha, kes ei jättä nuhlematta neid, kes temma sanna pôlgwad.

IV.

Rom. 2, 18, 19, 24. Sest ma tean, et minna fees, (seon mo lîtta fees) ei ella mitte head, sest taatmine on kül minna juus agga fedda heat tegesift ei leia ma mitte. Sest minna ei te mitte fedda heat, mis ma tâttan, agga ma teed, fedda kutsa mis ma mitte ei katta! — Ma leian erneleft patto Käso, kui ma tâttan head tehhâ et le kutsi himmo minna juus on. — Sest mul on kül mele-head humala Käso, sest püttide inainesse poleft, agga ma târaen teift kâs oma liiemette sees, le parres mo mele Käso vasto, ja wâttab mind waagi patto Käso alla, mis mo liiemette sees. Oh minna willts inimene! Kes püttib mind selefinsatje surma ikkult?

Mis Jummal omast kâskudest ütleb, se on selle Käso need minne. —

Kuigi patto peâle kâile Jumala vihahukk si Jumala õigus, mis peik ülekkotto wikkab ja ruukleb, ja sest tulles jõdane õnnetus ja ka wâlgas piddine willetpis, = hervatus. —

Rom. 2, 9. Willetus ja ahhatus. Tulles igauutse inimise hing peâle, kes kuja teeb. —

IV. Eks mitte paljo kurje õmmeti ella
nuhtlematta?

Jah ellawad; agga et kül Jummal mondakor-
da kannatab, siis nuhtleb temma õmmeti wimaks
hirmjaste neid, kes omma pattro sisse jäwad, ja
nenda Jummalat wiinhastawad 2 Mos. 32, 34.

*V. Kes wiikab Jummalat?

Se wiikab Jummalat, kes temma sarnast ei
holi, ja armastab omma wantia pattust ello.

VI. Kas Jummal wannematte pattud
nuhtleb laste kätte?

Jah nuhtleb sün ilmas, kui lapsed wötwad
wannematte kurja wisi járrele ellada ja tedda
wiikada. 1 Kunn. 15, 25-28.

VII. Agga kui lapsed Jummalala sanna
kuulwad, kas Jummal siis wannemati-
te pattro pärast neid nuhtleb?

Monne korra läkitab Jummal õmmeti ka neli-
de peale hääda ja wiljetust, et netumad sedda su-
rema holega pattude eest ennast peawad hoidma.

Monne korra, kui Jummal tunneb se parrema
ollewad, hoiab temma waggad lapsed mitme hää-
da eest, mis wannematte pattude pärast olleks
piddand nende peale tullema.

*VIII. Kes armastab Jummalat?

Se, kes hea melega temma kässud peab.
1 Joan. 5, 2. 3. Joan. 14, 23. 15. p 10 f.

IX. Mikspärrast peame mieie Jumma-
lat armastama?

Sepärrast, et se helde ja armolinne Jum-
mal meile wägga palio head teeb, et temma ka
keige

Teige häddha sees omma sure wåe läbbi meid tahab ja woib aidata. 1 Joan. 4, 10. 19.

X. Mis siis Jummal neile head tootab,
kes temma kässud peawad?

Jummal tootab neile armo ja keik head euhandest põlwest sadit. 2 Mos 34, 6. 7.

XI. Miskpärrast on Jummal need kümme käsko annud?

Sepärrast, et nemmad peawad ühhe pergli sarnatset ollema, et meie neist diete woiksite tunda 1) omma uskumatta süddant, ja selle kurijad kombed.

2) Jummala pühha tahtmisi, kuid a meie temma käsko mõda pühhaste ja waggaste peamie ellama. Rom. 7. 7. 3 p 20. f. Kal. 3, 24.

XII. Agga kas meie woime ommast wåest Jummala kässud piddada?

Ei woi mitte; neid ep olle ka mitte sepärrast antud, et meie woiksite sün ilmas nende járrele ilma pattota olla Rom. 3, 20. 4 p. 15. 8 p. 3. f.

XIII. On siis Jummala kässud sega rahul, et meie ei woi neid täieste piddada?

Ei olle mitte, waid nemmad juhhatawad meid Jeesusse Kristusse jure. Kalat. 3, 10. 23. 24.

Rom. 10, 4. Råsso ots on Kristus, digus seka iguanuhele, kes usub.

XIV. Miskpärrast juhhatawad need kässud meid Kristusse jure?

Sepärrast, et dige usso läbbi Jeesusse sisse sunib se, mis käst tahhab, mis meie ilma Kristusse ei woind tehha. Rom. 3, 21. Kal. 2, 17.

Rom. 8, 3. 4. Sest, et käst ei woind parvust abi tehha, sepärrast et se rammoto olli libba läbbi,

ad XI. Agga kui meie riüüd parvemast töö tundmisi oleme färad: ees meie füri oma tehta patto ei woi jáke örrapenndada, heat teller? — Ei mitte! Ees ja woi füri riüüd ni palju heat tella, et ja seda erdiit kuri ja patto fellega fääsid naga tasjuda ja Kinnikatta? Ei mitte! Minus fees ei ole üttagi heat ja riisotud: Lazarus 14, 10. — Kui teie ka obete teek teinud, mis tied on lästas füritelge: Meie olleme kõlbata nad, füritelge, seit meie olleme agga teinud, mis meie kõhkus olei tekkia!

Nenda oleme füri teek oma patto püüf Jumala Råsso needmisse al ja ei kõlba üttagi Temma eos. — Kui meie peame önsaks jäma ja Jumala pühha ja õige palke ei kõlbaka, füri peame eositero Peik patto nuttlaua Kaldna, ja füri kui neil veel jäiks aega ülee — kõna pühha olema; agga meie waisted ei woi patto nuttlauat muid vanda kui agga, et hussa cäkkame igauoste! Ok pes peästab meid riüüd? — Ok pes oitab?

Kas ja ladaid nüüd kummataegi eael
önsaks jada?

Jah! Jeesu Minna uofus ~~Jesus Kristus~~,
Jumala ainofüüdina Poja, mie
Jõsanda Jõse.

Mis mie waes ja patused omast väeju
ei jada, sedda tahab jumal teha.

Temmaa epole fest hea meel, et jecvaen
wilko pattane peab hukka minne na,
waid ta tahab, et keeks inaimased pea-
mud ösfato poma ja toe tundmisde tulle.
Jummal, kus rikkas on hallastustest,
on oma pure armastuse pääraftimiso,
temmaa meid on armastaud, meid kui
tuse läbbi elavests tenuud. (Arnuust
oleme meie ösfato sünd).

Nenda on Jumal Maailma armastamus,
et temmaa ona ainofüüdinaud poja on etas,
et äsja kui temmaa Jõse uofus, ei pea
hukka sama, waid et iggawinne alla
temmale peab olema. Ioh. 3, 16.

Kui aeg tais joi, läksitas Temmaa
omma poega, et ta piddi nærefest sün-
dimä ja kõrjo alla sama, et Temmaa nii
kes kutsu al oled, piddi örsalunastama
et meie piddime kõste õigust sama.

X

lábbi, siis läkitas Jummal omma Poega par-
tuse libba sarnadusses, ja patto pärast, ja
moistis sedda patto hukka mis libba sees.

Et kässö õigus piddi täieste sundima meie
sees, kes meie ei kai libba járel, waid wai-
mo járel.

XV. Kas meie nüüd käsko tühjaks teine usso läbbi?

Ei mitte, waid meie kinnitame käsko Rom 3, 31.

XVI. On Kristus siis Jummalä käsko täieste piddanud?

Jah, temmaa on ilma pottota olnud, ja on
Jummalä pühha tahtmisi keiki käsko mõda täies-
te tennud. Rom. 5, 19. Ebr. 7, 26. 10 p. 7. 10, 14.

XVII. Mis kässö tulleb meile sest?

Se kässö, et 1) temmaa omma pühha sanna-
euulmisest läbbi meid sest kässö needmisest on dr-
rapeastnud, 2) et õige usso läbbi temmaa sisse meie
sees jünib, mis käst tahhab. Kalat. 3, 13. 14.
Rom. 8, 2, 3, 4. Ebr. 8, 10. 1 Joan. 3, 9.

XVIII. Mis läbbi saad sa nüüd önsaks?

Ei mitte kässö, waid õige usso läbbi Jesusse
Kristusse sisse. Kal. 2, 16. 3 p. 21 22. s.

XIX. Kus õppimine meie sedda?

Te: ses peatükis pühast risti-ussust.

Leine Peatük.

Pühast Risti-Ussust.

I. Mis tähhendab se sanna Ust?

Kaks asia, (1) usso-õppetust, (2) sedda usso
mis süddames on.

*II. Mis on usso-öppetus?

Keik, mis meile Jummal aannast meie hingeb
önnistusseks tarvis lähhäb öppida ja uskuda.

*III. Mis on se usk, mis süddames on?

Se on sesamita, mis Jummal omma sanna ja
pühha Waimo läbbi nende süddame sees sütab,
kes temma sanna kuulvad, ja pattust pöörvad.

1.+ *IV. Mis teeb meid siis õnsaks?

Ei mitte usso-öppetus, vaid se usk, mis süd-
dames on.

*V. Mitmesuggune on se Usk?

Kahhesuggune (1) walle usk, (2) se tössine,
dige ehk ellaw usk.

*VI. Mis on se tössine ja dige Usk?

Se on üks kindel lotus Jummal armo peale,
ehk se Jummal väggi, mis läbbi innimenne,
kes omma patto hääda diete tunneb, JEsussest,
kui omma aino önnisteggiast abbi otsib, omma
patto waewas temma armo peale lodab, ja tem-
masti ka ükspäin abbi otab ja saab. Ebr. 11,
1. 2 Kor. 4,6, Mat. 15, 22. 25. 27. 28.

Selletus.

Sest kui sa neist pühast künnest läässti öppinad tund-
ma, et sa üks suur pattune ja sepärrast Jummal aedmisise
ja igawesse vihha väärri oled, ja sinno süddant patto
pärrast waewataks: Siis sa dige usso läbbi, mis pühha
Waim armo-öppetuse läbbi sinno süddames sütab, öp-
pid Jeesust diete tundma ja önnist Pattust sel vissil arwa-
ma, et Kristus kui se ilma süta Jummal tal sinno pattud
önniks teinud ja nende sū pärrast siano assemel kannatanud,
surend ning siano digeks amisse pärrast surmasti illestousnud,
ja nenda Jummalaga rahho teinud. Vata siis sinno kurb süd-
da tunneb Jummalaga igawest armo JEsusse sees siano was-
ty, vihlab hea melega pattud, igatseb JEsusse ühusse
järrele

ad II. Usko-öppetus on nüüd se öppetus
fest kõllest armust, mis Jumal Jeesuse
Kristuse seer keiside kinnimete vastu
on näitus, = rioli-öppetus = Evangelium,
= armalöppetus. — *y 188*

ad IV. Rioli-usk on selle õige pühaka
Kolmeind Jumala fundmine ja selle
armoseäduose fundmine, et Jumal mid
tähele Jeesuse läbbi önsaks tehta.

tössine ja õige usk on se, kui ja sedu
fest pühaka Kristja öppetus fest oleed janud,
ja ellaw on se usk, kui se nenda so süddu-
mes on, et ja hind kui ajab, seddu mõdu
klama ja tegeme, kuid ja pühast
Kirjast oleed öspind.

Usk tullek tulutamise fest, agga üks,
ei woi töe polest deefest sofordavas
nimmetada, kui agga pühaka Waimo
läbbi! — Palluge, kui peab teile
antama!

Kahhetsemine ja usk = mele-
parandamine.

Panne kastti täkkle: kas ja oles oma patto
Täkklejanud? Ei muid so usk ei kõlbua ütugi.
Kas innimene worb uskuda, kui ta täkkab?

Kui ta mitte ei täkkab, siis langeb ta
Korvado ja niste nuttluuse alla.

Mis waime uskuda, kui täkkame, selt
Jumal ootab kui meile usko, Et üks: selt
enrefest ei hoo tee.

Ei mie ei vooi mitte uskudeci, kui jaunal olle
oleks oma ferra mello annus, mis läbbi fu-
meli öppetab, mis tökkine uskuda, mis peale
tökkim lata. - Ei mie ei vooi eanestet kitleda
oma ussi pääraast!

Talvendemiss (song): Si oled ülle laevu sisse laengud;
üle ujet laatasse ülle kööle sinnu püre matke, et
ja fest pea külal ka eraine, et glind voits u-
tornbada. - Kui ja tetta kinni laekada (chr. 1),
oled jõlbuid ja mõtted, et sul on fäac al hea lill
ja oled nago unnes) siis jaed sa fenna, siis
ja peab fäac lurrendi. So enne selu lable; -
Agga kui ja kavat kinni ja sind tornbata vse
voaja: - Kes ja siis enne fest woid kitleda
ja ütelda: "Ma oleen kinni kakkunus ja olen
ennast vägatornbadic." ^{1/2} Ec mitte! Telle
tullega au andu, kes sedda kõet jõ pätte andis! -
USA = ja kinni kakkunine.
Jumala arm = ja kõis. -

Jummas iefi ja Tema arm meie öng-
tuksed on ned kaks näggemata arjad,
mis meie peame uskma. -

ad XII. Mis on Jummal?

Jummal on üks Wain. Meie mõtted ja mela
voi teda ojete otsa noista, ega tundu;
ülospäris meie Wain voib teda usku-
tunda. - Ja sellt et Tema üks Wain on, siis
peame meie teda ka Wainuks kindla uskja
kunorda ma, kasi kui ja aeg tullega, mis
meie teda polest pole se nime ja felget
tunneme.

Par. 4, 24. Jumma on üks Wain, ja kes teda kum-
davad, neid peewat teda Wainus ja tööt kum-
^{1/2} tim. b, 16. Kes üksi on se, kese voi surra, kes ilub ülles Wal-
kuks? Eetto üksti ei fa, Lekda üksi inimene ipolle
viis, ega vso nähta; tellida algas aastas ja ^{igaueme} Walgi-

järrele, lõdab temma armo peale ja leiab temma seest
rahho, töönu ja diget hingamist omma hingele. Sesinnaane
ust teeb sind JUMMALA ees digets, pühaks ja waggals.

*VII. Mis on walle ust?

Se walle ust on 1) walle öppetus. 2) Se
tuhhi mõtte, kui need innimesed ommast pattust
ei põra, ja ommeti mõtlewad, et nemmad Jumma-
la peale lootwad ja õnsaks sawad. Jak. 2, 20.

VIII. Mis sadab se dige ust usslifkude sees?

Se dige ust sadab (1) Jummala armo, igga-
west digust ja pattude andeks-andmist. Rom. 3,
24. 25. 4 p. 5. 7. 8. f. Ap. 2. 10, 43.

(2) Pühha Waimo abbi, se pühastab süddas-
med pattust. Apost. 15, 9. Kol. 1, 22 23.

(3) Diget armastust Jummala ja liggimesse
wasto. 1 Joan. 4, 7-11. 5. p. 1. 2. 3. f.

(4) Sannakulelikko süddant. Ebr. 11, 8.

(5) Voimust keige pattude peale. 1 Joan. 5, 4.

IX. Kuida woime mele diget uksa sada?

Kui meie Jummala sanna ja usso-öppetust
hea melega tuleme, wastowöttame, ja allati
Jummalalt pühha Waimo pallume. Ebr. 4, 2.

*X. Kelle sisse peame miete uskma?

Selle kolm-aino Jummala sisse. 1 Joan. 5, 7. 10.

*XI. Ons ennam kui üks Jummal?

Üks ainus Jummal on, agga kolm temma olle-
misses sees, Issa, Poeg, ja pühha Waim, ja
need kolm on üks, sepärrast on se ka üks suur sal-
laja assi. 5 Mos. 6, 4. 1 Joan. 5, 7.

XII. Mis on Jummal?

Jummal on surem, kui et meie nödder mois-
tus peaks diete moistma, mis ja kui suur Jum-
mal on. Omneti on Jummal meile ni paljo en-
nesest

Essimenne Õppetus:

nesest teāda annud, kui meile meie hingे önnis-
tusseks tarvis lähbäb. Nenda on

* Jummal üks Waim, selge armastus,
pühha ja õige, iggarwenne, keigewäggewam,
rössine, helde ja armolinne, kes keikis pa-
kus on, kes keik asjad näab, ja keik targas-
te seab. Ioan 4, 24. 1 Ioan. 4, 16.

XIII. Mis õppetab nüüd teine peatük?

Se õppetab iedda lühidelt, mis meil tarvis
on teāda ja uskuda Jummala ollemisest ja
teggudest

*XIV. Mitto õpetust õpetab teine
peatük?

Kolm, (1) Lomisest (2) Ärralunnastamis-
est. (3) Pühhitsemisest.

Essimenne Õppetus:

Lomisest.

Minna ussun Jummala se Isa,
keigewäggewama taeva ja Ma-
Loja sisse.

*I. Küsim.

Mis on se lomine?

Se on Jummala tõ, kui Jummal keik sol-
ja teggi, mis enne es olle olnud.

*II. Kes on keik asjad lonud?

Se suur Jummal, Issa, Poeg, ja pühha
Waim. 33 Paul. 6 s. 1 Kor. 8, 6.

*III. Mis asjast on Jummal keik lonud?

Ei ühhestki asjast. Ebr. 11, 3. 2 Kor. 4, 6.

Jummal on iggarwenne. Ima harkatasest a-
ilma otgata ja tema juures ei ole muutnisti le-
4 go. Enne kui mäeo hindis, ja Ma ja Maiem
kodi, siis olles sinna jumal iggarwest iggarw-
Jumal on keigewäggewam; Ta teeb Keik, mis
ta tähed, omastväljt, ja ei ükski woi teda
Keelde sedda teggemast, mis te tähed.

4 33, 8. 9. Keik Ma Kartko õchowat, Keik Kes
Maiema piie ellauad, Kartko Tema eest; Kui Tema
ütleb, siis ja õnnib, kui Tema Häabis, siis Jeepisab
welmis. —

Nth. 10, 23. Ärge Kartke need mitte, Kes illo är su-
tapuad ja ei woi mitte hinge tappa; agga Kartke
enam tedda, Kes hingje ja illo woi riskuda
pöiqas. —

Eph. 3, 20. Jumal woi eran kui vohleste
fetka Keik üle ja, mis meie pollume ekk mai-
ternei. —

Jumal teeb Keikas ja näab Keik: Ta teab
Keik, ni hästi sedda mis on oland, kui sedda
mis on. Ta teab ja näab sedda Keigewäkkemat
ni hästi kui sedda Keigewäkkemat arja. Ta on
süddame tundja, kelle ees süddame mättes epola
Kor. 13, 13. —

1 Sam. 16, 7. Jaaimene näab, mis filmas
ees, agga õchowak näab mis süddame.

Hebr. 4, 13. Üksik loom ep ole Temma ees-
näggematta, woid Keik on paljas ja austy-
lik Temmasilmaces. —

Jumal on igas kohas. 4 145, 13. Õchowak
on leggi: Keikile, kes sedda appi hüüdrood.

Int. 25, 23, 24. Kas minna olen Jumal igig喬et? ütl. Õchow-
ja ei mitte sa Jumal kougelet! Kes legi: woiib uorjale
minna wajjopairuse, et minne ei peaks sedda
näggema? Ees minne täida taavas ja mae?

Jumal on puhha, Tetris tekitamine on kõva tööste
rea ja separaat Täblel Tema ka, et Keik lõndud.
Waimed enast veige ja eest peawad hoidma, mis
kuuri on, ja sedda süddamest armastone, mis
kes on. —

310f. 912. Teie peate püthha olema, fest
minna alien püthha.

1 Pet. 1, 15. Nenda kui se, kes teid on kuts,
nud, püthha on, sage ka teie püthha
kige oma eleo gees.

4 11, 1. Siina is ola mitte Jummal, kui hea
meel on õäliusfest; kes püthha, se ei vaja
Jummal on õige, ja ta olab heat ja nukkles
kuju. Ja annab igapühkeli, mis tema arvastab
4 11, 7. Dehowah on õige ja ta armastab õigust
Rom. 2, 16. Ta mäksab igapühkeli tema tegude
järrele.

Külal sien meilmes näikje laagedarte, migo joos
ja õige Jummae seda heat tarpumatta ja seda
kuju nukklematta, aga siist se seda meie
lotust talleva eleo piiale. Kui mitte
mitte sõn. Rõmuustage ja olge waggas rõõmsad;
fest teie peat on juur taewas.

Sepäriseit peame tema püthha õigust Ristes,
ikka seda noudma, et temaa mõle pääraast ellav,
sime, ja kui meie ilmepita kannatane, siis
noorne tema abbi peale. Kui mitte
mitte sõn. Rõmuustage ja olge waggas rõõmsad;

4 13, 34. Illoia, mis ilmaleitmatte, ja
wata se peale, mis õige; fest selle mille
wiimne õig on rakk.

4 13, 6. Pekowah töob sinu õigust ette, kui
walget ja sõ rohkut, kui lounda felquist.

Jummal on hea ja felge armastus.

4 145, 9. Itsa on pekowah kui kide vasto
ja tema hällestus. Käib keik ülle tema tegude.

1 Joh. 4, 16. Jummal on armastus, ja kes armastab
Tutse siise jaab, se jaab. Tämala siise, ja Jummal
temma siise.

Ka pikkust ja ülleskohtust vasto on jummal
armolinne.

4 145, 18, 9. Armolinne ja üks halbastaju on Jummal,
nitka mõlega ja suur heldusfest. — Itsa on

1 Joh. 4, 13. Otsku! Õsja laste peale hallastab, nenda
hallastab pekowah nende peale, kes teda kuts
vad.

*IV. Mitme páwaga on Jummal keik lonud?

Kue páwaga; Eesimesel pával loi Jum-
mal se walgusse: teisel se taewa; Kolmandas
mal lahutas Jummal se Ma merrest ärra, ja
loi Ma pedl keiksugust rohto ja puud; neljanda-
mal se páwa ku, ja need tähhed; viienda-
mal keiksugused kallad ja linnid; Kuendemal keik-
sugused lojuksed, ussid, ja maud, ja wimaks se
innimesse. I Mos. 1.

V. Mikspärrast on Jummal keik lonud?

Et temma juga tahtis teada anda omma suurt
summalikku au, wägge, tarkust ja heldust.

VI. Ons Jummal suurt waewa se lomisse tö jures nainud?

Ei mitte, waid temma on keik asjad lonud om-
ma tahtmissee ja sanna läbbi, kui enne sedda
ühregi ei olnud. 33 Eaul. 6, s. Joan. 1, 3.

*VII. Mitmesuggused on need lomad?

Kahbesuggused, (1) näägematta, (2) need
nähtawad lomad. Kol. 1, 16.

*VIII. Kes on need ülemaad neist nääge- matta lomadest?

Need Inglid.

I.

Neist Inglidest.

I. Mis tähhendab se sanna Ingel?

Se on ni paljo meie kele, kui üks Raft, seda
läkitakse sannumid wima, eba muid asio alama.

II. Mis on need Inglid?

Nemmad on waimud Jummalast kudud.

*III. Mitmesuggused on need Inglid?
Kahhesuggused, teised head, teised kurjad Inglid.

IV. Missuggused on need head Inglid?
Need head Inglid on waimud, targad, våg-
gewad, pühhad ja õnsad. Neid on üks arwa-
matta hulg, ja nende seas on üks kaunis wallitus,
monni on surema, monni våhhema au sees. Kol.
I, 16. 17. Matt. 25, 31. 18. p. 10. s.

*V. Mis tewad need head Inglid?
(1) Kütmad nemmad Jummalat, ja tewad
temma tahtmisi. (2) Kaitswad ja hoidwad
nemmad neid innimesfi, keigeennamiste neid
waggasid. (3) On nemmad rõomsad, kui kegi
pattust põrab. (4) Viwad nemmad waggade
hinged iggemesse rõmo paika. Jesa. 6, 2. 3.
103 Paul. 20. s. 34 Paul. 8. s. Ebr. 1, 14.

VI. Mis on sepärrast meie kohhus?
Meie kohhus on Jummalat Ingliste kaitsmis-
se eest süddamest tannada, ja sedda nouda, et
meie süddamelikko pattustpõõrmissega neid woik-
sime rõmustada, ja nenda Jummalat tahtmisi
tehha Ma peål, kui sedda tehakse neist Ingliste
taewas. Ilm. 19, 10. Luk. 15, 10. Matt. 4, 11.

7. *VII. Ons Jummal ka need kurjad
Inglid lomud?

Jah on lomud, agga mitte kurjaks, waid he-
aks ja ilmapattota. Juda. 6. salm. Ioan. 8, 44.

4. *VIII. Kust nemmad siis kurjaks sanud?
Nemmad on Jummalast ärratagganenud, pat-
to teinud ja nenda omma enneste sii läbbi kur-
jaks ja pattuseks sanud, sepärrast hütakse neid
kur-

2. Petr 3, 9. Isjand on pitka melega meie vasto-
ja pernatal meiga ja ei tappa mitte, et moned
peawad hukka minne ma, waid et keik peawad
meleparva ada milt kätte fama.

Tümal on si keigetargem, kes keik asjad
targaste seale.

Ψ104, 2. 4. Kui suret on sinno teed Jehovah! Sä-
oleid neid keik targaste teinud.

Deg. 28, 29. Toma on imelisko nou piddanud, seda
försift asja teel ta sureks

Ψ34, 5. Wereta Jehovah peale ornad teed ja lada
Tarma peale, kül ta taimata keik hästi. —
Joh. 13, 8. Mis minne teen, sedda ei tea sinna
nääd mitte, agga pärast sedda peud ja trieda
fama.

Tümal on töösin. Tema sanna ei wa;
realletada eggja püttia ja tema õppetusped, töö-
tusped ja õhuvade misped peawad keik
töeks fama.

Ψ33, 1. Jehovah sanna on öige ja keik temä
kö on töösidus.

Hebr. 6, 18. Si on üks aofsi, mis ei liigu, et Jehovah
ei voi realletada.

Tümal on ülle keik wallitust ja ei ükski
woib teada sundida eggja teada keelda.

Ψ135, 6. Keik mis Jehovah tahteb, teob tõng
taevas ja ma peål, merde ja keikkide sõp-
vaste seis.

Rom 9, 20. Eggja ok innimenne! Kes oled
sinna, kes sa vasto Jummalat Koosta d? Kes
ja mis tektu on, ütleb teggi ale: Miks oled
ja mind nenda teinud?

Tümael on üks: Daf. 4, 6. Nende utlik seloas:
Minna olen esjamine, Minna oleon ülima,
ja pole meud Jummalat kui minna. —
Eph 4, 6. Üks Jumal ja keikkide Jõsa, kes on keikk
üler, ja keikkide läbli ja teie keikkide seis.

Meie rotsirajus tolline sedde Daf. 11.
Tolaki nimetada.

Se juus ning pükha Jumal on nüüd
enlast meile ilgutusas imeliseks kõsik
Kolmes olemisest, kuidas ta igawestelt jaat
igawestest on.

Isja - Poeg - Pükha Wain
Isja - lõmioje läbbi; Poeg - õra-
lunnastemisse läbbi; P.W. - Pükkite-
misse läbbi. —
Sepärast nimetamne mae sedda

Kolmainus Jumal!

Agga Jumala sees piddine kolmainus.
Jumaloleminne on mae üks suur sellega-
asj!

Rõm. 11, 33. Oh sedda Jumala rikkuse
tervust ja tund misse sündkunst! kui
äraatva matta on tema kohtraoik
misjet ja äriamoist matta tema vifid.

Se juur Jummal on enast meile ilmu-
tanud ja orna vägge näitab lõmiste läbbi;
ja näiteks seda ikka veel selle läbbi etta
Keik hõrab ja ülespeab.

Kui mae fuddafinaast Mai mu tökkede paneme
ja need objid, mis sin Mai maa on, siis näeme
et Mai maa on märtamaalta suur on: Taigi,
ku, tervua tökked; mae maa on üks piisot!

3) Et siin Mai maa übris väga palju arjad
ja lomad on. —

3) Keik on orna featud viis: kohhus, puus,
lomad on töidusjed, inimesed. —

etc. etc.
Saljo on ca nüggematt lomad!
Üks on kõrgeks Keik arjad on lomad,
Üks kes kees tarvast on seadnud
Üks kes kees idaellise ja ülemaail-

Lomissest.

83

Eurjaks waimuks, kurratiks, n. t. s. 2 Petr. 2,
4. Jud. Ram. 6. salm.

IX. Missuggused on need kurjad Inglid
ehk kurratid?

Need kurjad Inglid on ka waimud, vägge-
wad, kawvalad, pettised, rojased, vallelikud;
agga se jures Jummalal onnes lahti, ja pimme-
dusse abhelattega kinnisentud igawesseks huk-
katusseks. Neid on ka übris paljo, neid on isse
wallitsus, et teine on surem teist. Luk. 11, 15.

*X. Mis tewad need kurjad inglid?

Nemmad pannerwad allati Jummalal vasto,
ja püawad innimesi hukka sata, neid kurje in-
nimesi nende rummalusse sees kinnipiddada, neid
waggasid ueste Jummalast ärraugutelleda.

XI. Mis on sepärast meie kohhus?

Meie kohhus on (1) Jummalat süddamest tän-
nada, et temma omma Poia on läkitanud meie
lunnastajaks ja önnistegiaks, et temma ka
kurrati tööd meie süddames püdi õrrakeluma.
(2) On meie kohhus, et meie keigest väest kurrati
melewallast selle sure Jummalal pole põrame. □
Joan. 3, 8. 1 Peetr. 5, 8. 9. Ebr. 2, 14. 15.

II.

Neist nähtawaist lomadest.

*I. Missuggused on need nähtawad lonad?

Keik mis meie filmaga woime näha.

3) *II. Käs on need ülemad neist nähta-
waist lomadest?

Need inimesed. 1 Mose 1, 27. 28. Ap. 2, 17. 28.

*III.

*III. Kas sa ussud, et Jummal ka sind on lonud?

Jah minna ussun, et Jummal mind ja Keik lomad on lonud. 139 Paul. 14-16. s.

*IV. Kust on Jummal eestimesse innimesse ihho lonud?

Ühhest mulla tükkist. 1 Mos. 2, 7.

*V. Kust temma hingelai?

Jummal puuhus temma ninnasse ühhe ellawa hingel. 1 Kor. 15, 45.

*VI. Kuidas on Jummal innimesse lonud ihho polest?

Jummal on temmale annud silmad, kõrval ja Keik liikmed, ja enne kui innimenne pakkis sisse langes, olli ka se ihho Keige liikmetega ilma pottota ja maewata.

*VII. Mis ta hingelai sees lonud?

Moistust lo Keik meled. 94 Paul. 9-11. s.

VIII. Mis on se moistus?

Moistus on se, et innimenne voolib middagi öpvida, tähkhele varma ja meles piddada.

IX. Mitto meelt on Jummal lonud?

Viis, (1) on kuulminne, (2) näggeminne, (3) haistminne, (4) maitsminne, (5) tundminne.

*X. Mis eestimesse innimesse nimmi olli?

Adam.

*XI. Mis temma naese nimmi olli?

Eva. 1 Mos. 3, 20.

*XII. Kust Jummal Ewat loi?

Adama külje-luüst. 1 Mos. 2, 21.

*XIII.

Se üks Keige arja tegija, Mailma üles-piddaja, Taeva nii Ma loja on Jummal. - Keik innimised maivald moista ja tuoda, et üks Jummal on, sed Jummale tundtuu tuu riistkuu sedda jo üles. --

Aegnooper ole; Jumala lomine jäiste rea. - Mef. 1, 31. Ja Jumal vatis Keige ja peale, mis teoli kliiki ja vate se ole, vägzahe. Nad ülemad lomad on nad Wainas Inglid taewas ja innimised Ma peale. Keik Wainas said sees ladud, et nad s' piddid pölkud ja örsas ollema; aga vägza ei taat nii Jumal nii enne s'jere piddada. --

Inglid on mitte ees näggenatha, mis ei suuda nii näkha. - Kui nad eanemist kliiki innimistega rääkisid, ja innimesed nii ka näggi, siis Jumala tegi nii nisuguse, et innimane nii voolis oma silmaga näkku ja oma kõt väga kuenda, aga need samad innimised oleid ka vägza vaggad.

Üks sünd ja vägzeni ring püütte Inglid ei taktaud Jumala hea ja õige tulelit-suse al järe, ja soi se läbbi Kurjats ja õnnetuma. Tammaga tegi neid Wainas moodustides Wainas ja said Kurjats. Nende jäi Jumala sure lo mõist see s' üks Kurri tulelit-sus ja tund - porgo hand.

Kurrateks. - Kurjad Wainas. --

Sien Ma peäl on Jumala Kurjad nii ja Maed kõt nad oma kauvaluse läbbi. Ei Tammal isfi ei ole mitte ennen tegutki poordus ja ondas fada, sest et

tenna oma ennese kattnisjega. Tonalaf
ontagganad; agga need waesd inaingi
voivood veel ojsaks fada, fest et noma
keis arovatekenise läbbi on pastus,

Torglaud on jumalast mohbjätad
fest de meie epole neile inglidete, Ro patto
Reinad, mitte armo arnuad, waid on nei
pimedusofe abbelattega pörge läppa-
nuad ja örscaanad, et neid Rölttopänni
kinnipetagi. - 2 Pet. 2, 4.

Ja need inglid, kes oma harkatust
ei hoitnud, waid oma elbaoset mohb-
jätad, on tema fore pärwa Rohtoni
igauereses Wangi sölvis pimedus
el kinnipidduad! - Jud. b.

Agga Jefianane Mailm epole veel
mitte Jumalast mohbjätad,
waid innimete pealo on Jumal arno
heitnud ja on kannataad nendegar
et ta saare veel monad peas ta
ja astrawaleiffda Pörgehuk ratsasjy
~~zur in si~~
Tanimosed piddid Ma pael üks Jum-
la site suugn olema - Paradisi elo.
Adama ja Ewa leos ole; keic se suugn
lodud. - ^{det. 31, 2. 3. 4. 5. 6.} keic se suugn
Tanimene = elo, King ja Wain.
King ja Wain polest piddid ta Jumala
sarnane olema; agga kurrati pettus
läbbi soi keic se innimoste suugn kolle
rikkuad. - ~~Ralto~~ Langmine
Selee läbbi on uude Wain läbba wallit-
pusse ala saud ja on suurta pölvis
olek hoitdad. - vñd looue ad 312.

*XIII. Kelle sarnatseks on Jummal inni-
mest lonud hing'e polest?

Jummal on innimest ennese sarnatseks lonud,
nenda, et temma olli pühha, dige ja önnis.

*XIV. Ons innimenne Jummalala sarnat-
seks janud?

Ei olle mitte janud. I Mos. 3, 1-7.

*XV. Mikspärrast mitte?

Sest et temma kurrati pettusse ja kawwo-
lusse läbbi Jummalala kassast äratagganes, ja
sõi sest ärrakeeldud puust. Rom. 5, 12.

*XVI. Kelle sarnatseks on temma siis
sanud?

Kurrati sarnatseks. Kal. 5, 19-21. Ewes. 2, 2.

*XVII. On siis Adama patto läbbi keik in-
nimessed kurrati sarnatseks sanud?

Zah, on sanud, Jummal parrago! ja se läbbi
se keige surema häddä ja waewa sisse sattund.
Rom. 5, 12. Tark. 2, 23. 24.

XVIII. Kuida on innimenne kurrati
sarnane?

Nenda on innimenne kurrati sarnane, et tem-
ma ommasi väest ei kolba ühtegi head tegema,
agga vägga ussin ja walmis on kurrja tegema.
Rom. 3, 10-18. I Mos. 8, 21. Jer. 4, 22.

*XIX. Missugguse häddä sisse on innimen-
ne patto läbbi sanud?

Se sure häddä sisse, et temma on üks wihha
ja surma laps, se on, Jummalala wihha ja ig-
gawesse pörge pita wihha. Ewes. 2, 3.

*XX.

*XX. Kas Jummal sūs meid tahhab
jätta furrati sarnatseks?

Ei tahha mitte; sest Jummalal ep olle hea meel
pattuse surmast, waid et temma peaks pattust
peästetud ja õnsaks sama. 1 Tim. 2, 4.

*XXI. Agga kes hoib ja toidab
innimest?

Se Jummal, kes teedja on lõnud.

*XXII. Kuidas ta toidab neid?

Temma annab pealegi rided, kingad, so-
misse ja jomisse, koddja ja maia, naese ja
lapse, pollo, weltsid ja keik wilja, keik ihho
ja ello tarwidust ja toidust, rohkest ja igga-
pääw. Ap. 1. 14, 17. Ose. 2, 8.

*XXIII. Kas Jummal veel ennam head
meile teebs?

Jah teebs, temma hoib ja kaitseb meid
veige hääda ja kurja eest. 91 Paul. 9. 10. s.

XXIV. Kas Jummal murretseb kurjade
innimeste eest?

Jah murretseb, teebs neile paljo head, ja
hoib neid, muido tappaks furrat neid keik üh-
he hobiga. Matt. 5, 45. Rom. 2, 4.

XXV. Kes Jummal ennam waggade
eest murretseb?

Jah Jummal murretseb ennam waggade eest,
ja kaitseb neid. 1 Tim. 4, 10.

XXVI. Kas sūs waggad sedda wäärt on,
et Jummal neid peab kaitsmia?

Ei olle mitte waggadke sedda wäärt, paljo
wähhem need kurjad. 1 Mos. 32, 11.

XXVII.

Inimesed on niiud oma pappa pärast
Kurjade Waimude aroos sees, ja se pole,
Jumala vikka ei.

Likha meel on jutu; likha meel on
waen Jumala värte, sest tema ei hida
enast Jumala kõrso alla, sest et tema
välgi heda. — Kas likha sees on, ei vooi
Jumala mele pärast olla. — Rom. 8, 6. 18.
Patto pärast tulvel meie peale keik
heda, waho, haigus, surm ja hukkatus.

Keik inimesed on niiud selle vikkutud
pöökue sees ja sündiaud; Keikide saabja on
je kuri; hino läbbiläina, et keik on
pattasid ja Jumala aust ilma.

Pärispat.

Agga ekk kül meie keik Jumalalt tollene
tagapanas ja olemme pettefests saanud, kuna
tagi on Jummal, meie varto veel ja armo-
linne Jesa ja igapäev ja igat tunni
tarveme meie tema armotäted ja halduse
jälgid. — ad. XX. gqr.

Isord ei viivita mitte tootust (reada kui
Mõningad sedda viivitus seis pärast)
waid tema on piikk melega meie laste
ja ei taldu mitte et mõningad peavad
kuera miinema, waid et keik peavad
peleparicadamist kätte jama; agga
Isorda püüav tulles. — 2 Pet. 3, 9.

Jo Adam ja Liiva said sedda armo-
toolust Jumalalt kaudsa. 1 Mos. 3, 15.

Jumala riik Ma peäl on niiud
üks armo-riik ja meie eleo aeg
on ües armo-aeg. — Meie peane
sedda aega valits püddoma, et
Jumala arm meile ja Korpus tul-

Se on õas eom, mis önnistust fatal.
At muult hoib ja tõidus ja kaitseb
meid; armuult oppetul tema meid,
armuult kooristab tema meid.

Oppi oma pette oöte teadma, et ja
jumala eom oöte vood moisto!
Kaidsõ sanna õppetus.

Rõm 7,7. Ma ei teadnud kusja hino pat
olevad, kui kõik ei oleks elud:
Siinna ei pea mitte hinnustane!

Kui si pat sulle maevas on, et ja tõe
enlast oma patto põrrast örratada
ja hukkama astub olevad, siis on
temala eom siinule önnistuseks
ilmend ja sed hukkad röömagi sedda
ja ne peoprostest kaulma ja tumul
anrab sõis so paleue jaale ka oiget
koos ferabse hirs so süddameste.

Voi põlgud ja tema heldus ja
käinutuse ja pikk mele rikkust
et ja ei tele, et jumala heldus siin
peab mere parbundi nõje pole juttu
Agga siine kogud is seennele otta
käigus ja palvest põornalha süda
mege Witta atskeku; warandust,
sel witta ja temala õige kollo ilma-
tamine paaval! — — Igamust ellu
dagut anrub ta nile, kes heat tekker
käinutusega kutsaminnal motta
oore otsivad; agga kõnget hirma ja
lühha nile, — kes täegeva ei kule
agga vätioad üle kollo sanna Ruulde
Rõm 2, 4-9. 2019.

*XXVII. Mikspärrast kaitseb ja hoib
Jummal neid?

Sedda keik teeb temma issalikkust, jum-
malikust armust ja heldussest.

*XXVIII. Mis on sepärrast meie kohhus?

Se eest on meie kohhus Jummalat kita,
tännada, tenida ja temma sanna kuulda.

*XXIX. Kas sinna ussud, sedda keik tössi
ollewad?

Jah se on tödestetössi.

XXX. Kas siis Jummal need teised lomad
ka hoib ja nende eest murretseb?

Jah temma hoib keik, mis temma on lonud, fa
need keigalehtemad lojuksed. Matt. 10, 29. 30. ütleb
Jesus, et ilma Jummala tahtmatta ei lange warb-
lane Ma peale. 147 Paul. 9, s. õppetakse, et Jum-
mal weistele toidust annab, fa neile nore kagrnai-
le, kui nemmad tedda appi hüüdwad ehk nälja pär-
rast kissendawad. 104 Paul. 21, s.

XXXI. Mis õppime meie fest?

Et keik innimeste murred ilma on, ja et mele se-
pärrast Jummala pole südamest peame põõrma,
ja keik liad peatoidusse murred mahhajätmä, fest et
Jummal isse tahhab murretseda, 55 Paul. 23, s.

*XXXII. Ons Jummal meile veel
suremat head teinud?

Jah on teinud, fest temma on meile omma aino-
sündinud Poja läkkitanud Lunnastajaks ja ön-
nisteggiaks, kes meie patto läbbi kurrati lapsiks
lime sanud. Rõm. 8, 32.

XXXIII.

*XXXIII. Kust öppime meie sedda?

Pühha Ewangeliummi ehe armo- öppetussest;
ja lühhidelt reise peatüki teisest öppetussest, sest
Aikalunnastamisest.

Teine Oppetus: Lunnastamisest.

Minna ussun JEsusse Kristus-
se Jummala aino Poia meie Is-
sanda sisse, kes on sadud pühast
Waimust, ilmale todud neitsist
Mariast, kannatanud Pontsiusse
Pilatusse al, risti peale podud,
furnud ning mahamaetud, alla-
lainud põrgo-hauda, kolmada-
mal päwal jälle ülestousnud sur-
nust, üleslainud taewa, istub
Jummala omma keigewäggewa-
ma Issa parramal käel, sealt tem-
ma tulleb kohut moistma ella-
watte ning furnutte peale.

I. Kes on meid innimesi lunnastanud?
Jesus Kristus, Jummala Poeg, tössine
Jummal ning tössine innimenne.

II. Mis

Ep ohe ühlig i mu Jees öavis last
ja ep ohe ühlig i muud nõnet taeva
al inaõnestele antud, kelle läbbi
nemad prauad öigsas fama, kui
se nimé Jesus Kristus.

Meie Jummal epolle mitte ülepaario üritidele,
ajaks meiega kannatanud ja meid hoidnud ja kait-
nud, et meie pärnalt sedda elevaga siis peane
hukkata se õige fama, väidta on igawest
äraalennastamist meile jäädav.

Jesus Kristuse Jees on ilmund ja meile osjats
pentus Kristus, mis meie äraalennastamiseni
tarvis lätab.

Ei meie ei woias Jumala asmo vähada, siis
tidda jerepäevast kornastada, kui Jumal on
oleks sedda pesuse läbbi ariwallikas tõhu.

Selle öppetuose on kolm jaiggo:

- 1) Oppetus fest, Kes Dejustus
- 2) fest, mis sugust sellist äraalunes ta-
miste töötama on peäl on Teinud
- 3) fest, igawestest Jesusse wääft ja mele-
laedast.

ad I. Tuna on Jeesu lunnastaja, Kes algmisest
on tootud, kelle peale Keik wagga mailma
algmisest on lodaad ja kedda naad on ootaud,
sillan kui Keik loom, Jumala ja Maria pag-
toospine puna etc.

Kes mind näab, si näab sedda Jesa, 2d. 21V, 9.
Se on mo armas poeg, kellest mul hea melon.

Mth 3, 7.

*V. Jesus on Prohvet s.o. Tema on jõe Reigiparron
Reigipühkem oppetaja, kes selgoste sedda oppetas,
mis töösi on.

Jef. on ülem Preester s.o. Ta on sedda suggust ohevit
meie eest Jumalaale winud, mis läbibi Jumala voodi
ja leppitad. Ta on Kristusmaa täiesti taitnud
ja mere völlad tasandud oma metsarearrakoli, ja surnua
läbibi.

Ta on igapäevast meie eest ohvriks äraanus
meie põttude eest.

Ta on meie igapäevane ülem Preester, kes meie
eest palvet teeb ja neid hoidab. —
Hebr. 9, 11-14. — 7, 25.

Jel. on Kunningas s.o. Tema ualitceb ülle sedda
mälestava ja näggenalla lomist, ja isepäras, kogut
aitab ja valitceb Temma oma kogudust ja
oma jaana ja oma P. Waino läbibi.

Kelik sedda töö nimetausc pühtes kirjas Ara-

Lunnastamiseks. —
Ta on meid orvaluunnestanud cf. X. —

Ta misiga on ta meid lunnastanud? — Õma oppetus
läbibi ja cf. XI.

Karukas on Jeesus, et peame pühkud ollema;
aga Jumala lapile on feusto läbibi antud, et ta
läbibi pühka õlla. — ad. 13. Selts püdi Tsoopje inimene olema, et ta
meile selgoste jaoks näitada. Kuida üks inni-
meise õigat Jumala eos peab olema. ja 2) et
te meile jaoks näitada sedda pattro reednist ja
patro nukkust anrege pulges; —

Domeenitaktiivid ja
Niksparrast ei löötiud Samal ükt patust
vanimest huete oppetuskes. on hhelda ja polt,
mis õma õigust üllerääitada?

Ei ükski enimene opobeks sedda voinud kanda
muida kui ta olnes hukka läinud; aga
tahes, et ükski ei püddand etc. ja teme
sonast ilma jäna!

Kelik Jourje ajalik elo piddi olema
üks lõpmata kannatamisra illo ja hingi
polest, si piddi ütlaole olema üks tais

*II. Mis on Jumimala Poia nimmi?
JESUS CHRISTUS. Vil. 2, 11.

*III. Mis on JESUS meie kele? +
Üks õrrapeästja ja õnnistegija. Matt. 1, 21.

*IV. Mis on CHRISTUS meie kele? +
Üks salvitud ehet woiud. 45 Paul. 8, 1

*V. Misga on Kristus woitud?

Kui ennenuiste ülemad p-eestrid, kunningad
ja prohvetid wolti õlliga; nenda on Kristus ka
woitud pühha Waimoga, ja on seatud meie ül-
lemaks Preestiks, Kunningaks ja Prohvetiks.

*VI. Kuidas on temma töössine Jummal?

Et temma Jummalast ommast Issast on sun-
dinud iggaweste. 2 Paul. 7. Mik. 5, 1.

*VII. Kuidas on temma töössine innimenne?

Et temma sel aial, mis Jummal olli seadnud,
neitsit Mariast on ilmale todud. Kol. 4, 4.

*VIII. Ons Jesussel Kristussel ka issa
lihha polest?

Ei olle mitte, sest temma on pühast Waimust
sadud, ehet walmistud pühha neitsi Maria ihho
sees. Luk. 1, 35. Ebr. 7, 3.

*IX. Mikspärast piddi Jesus Kristus
töössine Jummal ja töössine innimene
ollema?

Et temma piddi meie Issand ollema, kes
meid õrrakaddunud ja hukkamoi tetud inni-
messi piddi peästma ja lunnastama.

*X. Kelle käest piddi temma meid peäst-
ma ja lunnastama?

Reikist partust, surmast ja kurrati wäest.

*XI. Misga on temma meid lunnastanud?

Ei mitte kulla ehk hõbbedaga, waid oma pühha kalli werrega, ja omma ilmasata kannatamisse ja surmagä. I Petr. 1, 18. 19.

*XII. On Jesus Kristus süs kannatanud?

Jah on kannatanud ihho ja hingepolest.

*XIII. Renne al on temma kannatanud?

Pontiusse Pilatusse al, kes sel aial Judarahwa vallitseja olli. Matt. 27, 2. 26.

XIV. Mis kannatas Jesus hingepolest?

Jummala kange vihha patto peale waewas tedda hirmsaste, ja keit patto vallo ja nuhtlussed tundis temma, sepärrast hingistas temma werd aedas, ja küssendas: minno Jummal, minno Jummal, miks sa mind olled mahhajatnud?

Luk. 22, 44. Matt. 27, 46. Joan. 12, 27.

XV. Mis kannatas Jesus ihho polest?

Juda ja paggana - rahwas tullid temma küt ühhe rööbli peale moakade ja nujadega, siddusid tedda ja wisid kohto kotta, süllitasid temma silmi, loid tedda russikaga ja kämlega körwa äre, ja kui nemmad tedda kül said teotanud, loid nemmad tedda risti, ja naersid siiski veel tedda. Matt. 26, 55. 67. Luk. 23, 32. 33. 35. n. t. s.

XVI. Ons Jesus Kristus ka surnud?

Jah on surnud. Mark. 15, 37. 39.

*XVII. Mis surma temma surri?

Tedda lõdi risti.

*XVIII. Miks ta risti surma piddi surrema?

Et temma meid piddi lunnastama kässo needmisest

öige ole, et ükski annestat ei vätta kitleda.

^{+ obi}
Tema kütges on arowalikduks fanud ja patto needmine patto peale ja ühtlase ja käsofigur, mis Jumala eos kölbab.

- vata, misjärgne innimeane! Vätta siin kande patto nutlust ja oleks siis veel nüüppune pääla ja öige innimeane!

Ol 35and Jumal, heida armo meie peale!
Taonma fees on üks täis fannakuelmine, üks täis armastus Jumal. ja innimete loasto agga mis kass so on meie fest?

Se arm selle imedikas ilmutamise järgus on se et Jumal ole! Jesuose fees ja leppitar mailma ispiennefigur.

Kelie mis tema on kannatanud ja teinud, oleks sündinud meile hukkamist misjärs, kui lep ollens ühtlase Tema fees ja Jumalaarmootust taops läinud.

Meie patted peavad nüüd Tema pärastt andeks antas fama; - Tema talkab nüüd meid oigeks tegernia ja meic peame patto nutlusfest ilma jäma, kui agga usso fees ja usp lebbi Temma onad oleme.

misest ja Jummaia vihast. Kälat 3, 13.

*XIX. Kas jää ta risti?

Ei jänud mitte, waid tedda maeti mahha.

*XX. Ons temma haua sisse jänud?

Et olle mitte, waid temma on ülestousnud sur-nust kolm andamal pärval. Luk. 24, 5, 6.

*XXI. Ons ta ka põrgo läinud?

Joh on põrgo läinud külutama neile, kes põrgus ollid, et temma se dige õnnisteggia, keddja nemmad ei tahtnud omma ello aial vastowdta, ja et ta patto, kurrati ja surma peale olli woimust sanud. 1 Pet. 3 19. 4 p. 6. f. Ewes. 4, 9. 10.

*XXII. Kuhho läks temma pärast

ülestousmisi?

Kui temma nelliümmend pāwa sai nähtaval kõmbel Ma peäl olnud, läks ta taewa, seäl istub temma Jummala omma feigewäggewama Issa parramal käel, passub meie eest, ja annab puuhha Waimo neile, kes süddamest Jummal passuwad. Ebr. 7, 25. Joan. 14, 16. 18.

XXIII. Läks temma siis kaugele meist ärra?

Ei mitte, waid et temma isse suur Jummal on, siis on temma meie jures ma-ilma otsani, agga mitte nähtaval kõmbel. Matt. 18, 10. 28 p. 20. f.

XXIV. On Jummala siis luliikmid, et Je-sus voltakse Issa parramal käel istuwad?

Jummalal ei ole mitte luliikmid, egga istet tarvis.

*XXV. Mis on siis Jummala parram kass?

Se on Jummala üpris wäga suur au, wägi ja melewalt aewad sees ja Ma peäl.

*XXVI. Mis se on, et Jesus istub omma
Issa parramal käel?

Se on, et meie Issand Jesus sesamma jum-
malikko au ja wäega wallitseb, kui taewane Issa,
ja keikis paikus on. Ewes. 1, 19-23.

*XXVII. Kui temma keikis paikus on,
mikspärrast meie tedda ei nā?

Sepärast, et temmal üks ärraselletud iho on;
agga wiimsel päval peawad meie silmad tedda
näggema. Ap. E. 1, 11. Ilm. 1, 7.

*XXVIII. Mikspärrast tulleb temma jälle
wiimsel päval nähtaval kombel?

Et ta tahhab kohhut moista ellawatte ja
surnutte peale. 2 Kor. 5, 10. Ap. E. 17, 30. 31.

XXIX. Missuggused on need ellawad
ja surnud?

Need ellawad on, kes siis Ma peál ellawad, kui
Jesus tulleb. Need surnud on, kes enne on är-
rasurnud, ja siis peawad ülestouisma.

+ *XXX. Mil aial tulleb wiimne vååw?

Sedda ei tea meie mitte, eggas Inglidke taewas,
waid Jummal üksi. Matt. 24, 36. 42.

XXXI. Mikspärrast on wiimne vååw
meile teadmatta?

Sepärast, et meie iggapääw peame sedda oot-
ma, ja se vasto ennast walmistama. Luk. 21, 36.

XXXII. Kuidas moistab Jesus Kristus
kohhut?

Temma moistab sedda mõda, kui iggaüks sün-
ilmas on ellanud.

2 Cor.

Ta pimekas iöhi enast Jumala projaks; —
meine Isfa vär ei mitte mie fösa. — —
Jefus Kristus, pun R. = Jummal, Peedla peame üllat-
tame. — Pees Tema ei auusta, ei auusta ka sedela
Isbat mitte. 1 Poh. 2, 24.
inimose poje nime = Jefus. —

O! Jumala olgo Jumala! Jumala poeg
on mitte ööustuse pärast oma au üritust, —
projaks matkajäät ja on inimoseks ja nud
Vaimo, kinge ja illo pala! —

Jumala poeg ja inimose püeg, on Tema leeg
inelikule wipile ükkes kous, — Jefus Kristus, torpi
Jumalg ünn ja tõpsine inimene on minna
Isfan, miehe luraastaja, ja oige wahlhemeg
mitte ja õuna wahlhel:

Matiast il male töded ilma mehitat, et ta
ilme, pahats piddi olenna, sell et ta Jumala
woids eba hontes kohleda! —

Taewa väed torjutased Tema pürrast, ja
tuuriatased, Proluv tõid ja enne, ja keigutamine
doones ja riistia. —

I Seft ööralus ja lo misje tööft!

Jumala õigusse pööraast piddid mie pahus
nukheldus sama, ja mie kleiml hiss hukka
moistetud ja oras duddud inimnesed. — Kui
meid riigid onneti piddi arsalunast laama,
his piddi se ikka renda hüdimu, et Jumala
õigus ikka pille orasoga ülles woids lo id ma-
jada. — Li idest; ingel, ei ürot, töödeld Wain
ep olles rooinud meid lurnas tuda, waid Jeoli;
Li er aido folga Jumala atmo töö, se pürrast pidi;
mie luraastaja töpsine Jumal olle ma; ja
tõpsine inimene piddi te olenna viid Nost. ed.

Mis on fis ja öraalu austanisse to? —
Meie Jõson Jzf. k. on oma inimesekasvuse
oma ellu, oma õppetuse, oma tegude, oma
kõnekuju, surnu ja ülestõusmise
läbbi, kuna ta jääke Tõsa juue lahus ja seda,
Waind lääritas. Mu peale, — oigel wigel
lunastanud ja lakt. teinud keigust kuijut
molewabust, mis al meie nago Wangi de-
me õnnmalu ees, s. o. Keigidest pattude
surmast ja Kursti wäelt; menda et ka
meid enes õmaas wotand, Kedda ta püü-
hak ja õpjas heeb. — Sell nimeta nõ meie
tedda nüüd õmaas Josendatu.
Oiga dumali arm on le, kes Jeesust k. seda
wigi milo lunastanisse to on teine
kuide on Kristus mid lunastanud keigust
pattust? —

Kristus on mid öraleppitund. Samal,
et meie nüüd endesoodnust Rätte ja meie kui-
eadise ole pattude eest, et meie keigust patti-
nuttustest hukkatusest peame ilma jäma.
Samal on teda, kes ütles k. pattust ei teadu;
meie eest patti o kuiuks teinud, et meie
piddi hea õmala oigusets ja mu tema sees.
Samal on iximeli nuttust Kristuse püü-
purnud, kes ilmeak; patti ei teinud, ja täps-
meile nüüd tema sees ja tema läbbi otna sba-
Jzf. 5.12. Kristust ole, Tema püäl, et meil
piddi rakk olema. —
Gal 3.13. Kristus on mid öraalu austan k. ja
needniest, kui ta sai needniest mida et
Et meil piddi nüüd hea püttamne tuuriust ole.
Barmalei wosto, ja uus rõõm jolates
et ja pole pöönda, kott et mid Kristust ole.

2 Kor. 5. 10. Sest meie peame keik arwa-
likuks sama Kristusse kohto - járre ees, et
iggauks peab sedda mõda sama, kui temma
ihhus on teinud, olgo hea ehet kurri.

XXXIII. Kuidas moistab Jesus nüüd koh-
hut waggade peale?

Et nemmad siin pattude andeks-andmist ja wol-
must keige patto peale on sanud JEsusse Kristus-
se omma Issanda läbbi, ja temma sanna kuiul-
nud, sepärrast moistab temma neid lahti keigest
waewast, hukkatusest ja nuhtlusest, ja sadab
neid iggawesse hingamisse ja ilmalõpmatta rõmo
paika. Matt. 25, 34-40. Joan. 5, 24. Jlm. 7, 14-17.

XXXIV. Mis kohhut moistab Jesus kuija-
de ja nende sanna kuiulmatta peale?

Et nemmad siin ei tahenud Jesusse sanna kuiulda
egga temma rigi sees ellada; sepärrast moistab
temma neid hukka ja annab neid waewajatte ja
pinajatte kätte. Rom. 2, 8. 9. Matt 25, 41-46.

XXXV. Eks JEsus meie Issand keiki in-
nimessi ep olle iggawessest hukkatus-
sest peästnud?

JEsus on keik peästnud ja omma Falli wer-
vega lunnastanud, agga mitte sepärrast, et nem-
mad omma pattuse ello sees piddid jáma ja siiseli
önsaks sama. 2 Kor. 5, 15. Rom. 14, 7. 8. 9.

***XXXVI.** Mikspärrast on siis Jesus
meid lunnastanud?

Et meie temma ommad piddime ollema,

ja temma rikis temma al ellama, ja tedda tenima Kol. 1, 13. 14. Luk. 1, 74. 75.

+ XXXVII. Eks siis kurjad innimessed ep olle J̄esusse ommad?

Ei olle mitte, waid nemmad on kurrati ommad, funni nemmad kurrati sanna kuulwad ja patto tööd armastawad. Joan. 8, 44. 1 Joan. 3, 8.

XXXVIII. Eks kurjad ka ei ella J̄esusse rikis?

Ei ella mitte, waid nemmad ellawad kurrati rigi sees, sest et kurrat kui üks kunningas nende süddames wallitseb patrused himmud neile lässib, ja nemmad ka kui truid allamad temma sanna kuulwad, ja temma tahtmis se järrele terwad.

Ewes 2, 2. Luk 3, 3. Ilmut. 22, 15.

+ XXXIX. Kes on siis J̄esusse ommad?

Need on J̄esusse ommad, kes siin ilmas temma rikis temma al ellawad ja tedda teniwad. Luk. 2, 14. Joan 12, 26. 1 Kor. 7, 23.

+ XL. Kes ellawad temma rikis temma al?

Need ellawad temma rikis temma al, kes kui truid allamad J̄esusse sanna hea melega wōtwad puulda, kelle süddames meie Issand J̄esus Kristus kui üks kunningas wallitseb. Kal. 2, 19. 20.

*XLI. Kuidā peame meie tedda tenima?

Iggawesse ðigusse, waggadusse ja ðonnistusse sees, nenda kui temma on ülestousnud surnu, ellab ja wallitseb iggaweste.

XLII. Kelle käest tulleb iggawenne ðigus, waggadus ja ðonnistus?

Ei mitte meie käest ehk wäest, waid üks pāinis mele Issanda J̄esusse käest. Temma üksi on woinud meid lunnastada ja meile iggawest vi-

gust

f Keikide pattud on J̄es. pannud; Keikide eest on Tema oma werd akravalee nud pattudeaades endmisfors ja iggawest ärralunast a mist on Tema inimotele leidnud; - agga ei mitte Keik ei tötti eppa woi fedda lunnastamist omale pārida. 1 Joh. 2, 2.

Kesi woi loft ärralunastamisest kassofada? Need, kes ei tappa pattule L̄inapuro!

No taoste kui finna fedda patto vikkad ja jadda uorno otipid J̄esuse läbbi, ni toöste anas Jurnal sinnule J̄esuse pārreast sō pattad andeks!

Sinno poleft on tarvis üks Kindel ellaw kesk J̄esuse fide.

Mis on jē õige elanu l̄lok J̄esuse fide?

ilmafõte pükkate ja ðisits tekkakse, et peame kõlbma lunnala ðigusse ees.

B) Kuida on Krist. meid lunnast aad surnu?

Kristus on fedda lastult surnu eett meitelt önni-wōtud; Surnu läbst on ta woinust vätnud, et meie ei varda eara m mitte fedda tulkuwa wikkil munust, eppa fedda iggawest surnu ja hukkot, ja ta jõst wainoslikkust surnuast ja bida mis vahkaro, et meie pārrast icti surnuva waino keelsisse fada. - (Jüspidaine uuejõadi aad)

C) Kuida on Krist. meid lunnast aad Kurat?

Tatto läbbi ja surnu läbbi on Kuratil ^{meitelt} melewalt mitte üle. - Temma ongi siisajad ja lebaebas, kes iisi meiti pāle surnu lõstab, et ta lunnala ^{siisajad}

läbst aago loual, et meie Temaga pea me hukkige sūma. - Kristus on meid õigus wisk luuvalt.

Looblik meie pēele siid töö? Kes wāb meid hukkige mitte, kui õutma se ois, kes meid õigust tab.

Kes Kurat ^{ja} wāb kelle warkis midaus? Nāki et õu male paug, sel K. iisi meie patto on hundus?

gust sata. Temma üksi teeb meid õiete waggaks, kui meie omma patto hääda tunneme, ja süddamest õige usso läbbi temmaste abbi otsime. Rom. 5, 17. 21. Wil. 3, 8. 9. 10. 11. 12.

XLIII. Kauaks peawad need, kes püttust vörwad, Jesust tenima?

Ei mitte üks ehk faks páwa, ehk nääddalat, waid allati omma ello aia peawad nemmad kurrati ja patto vasto pannema, senni kui meie Issand Jesus neid keigest püttust, häädast ja waewast saab peästnud; otse nenda kui temma on ülestousnud surnust, ja ei surre mitte ennam, waid ellab ja wällitseb iggaweste. Ebr. 10, 35 = 39.

XLIV. Kas sinna ussud sedda keik töösi ollewad?

Jah, se on tödeste tössi. Ap. L. 24, 14 = 16.

XLV. Agga kas meie woime ommast väest Jesust nenda tenida?

Ei woi mitte, waid pühha Waimo wae ja abbi läbbi. Wil. 4, 13. 2 Kor. 3, 5.

XLVI. Küst öppime meie sedda?

Leise peatükki kolmandamast öppetussest, pühhitsemisest.

Kolmas Öppetus: Pihhitsemissest.

Minna ussun pühha Waimoisse, üht pühha risti-foggodust, pühhade ossasamist, pattude an-

dets-andmist, libha ülestouasmist
ja iggavest ello, Amen.

*I. Mis se on: pühhitsehtia?

Se on: pühhaks puhaks, ja waggats t'ggema.

*II. Kes teeb innimesi pühhaks?

Suur Jummal keige-enna miste õpperakse püh-
has kirjas sedda pühha Waimo tõ ollewad, et
temma pühhitseb. Esek. 36, 26 27. Rom. 15, 16.

*III. Mis läbbi pühhitseb temmia?

Jummala sanna ja Sakramentide läbbi.

*IV. Mis on pühha Waim?

Pühha Waim on Kolmas selle aino Jummala
ollemisse sees, üks ainus tõssine Jummal, Issa
ja Pojaga. Apost. T. 5, 3, 4.

*V. Mikspärrast nimmetakse tedda
pühhaks?

Sepärrast, et temma isse pühha on, ja neid,
kes Jummala sanna vodiyad kuulda, pühhaks
ja waggats teeb. 1 Kor. 6, 11. Ioan. 16, 13..

*VI. Kas innimenne ei woi mitte ommast
wäest Jeesusse sisse uskuda eggas

waggaks sada?

Ei woi mitte: seit ütski innimenne ei woi om-
mast melest ja wäest Jeesusse Kristusse om-
ma Issanda sis e uskuda, eggas temma jure
sada 1 Kor. 2, 14. Ioan. 3, 6.

VII. On siis innimenne nenda koggone
årrarikkutud?

Innimenne on nenda årrarikkutud, et ühtegi
head temma sees ei olle, et temma ei woi, eggas
tahha

Sedda maavat uoko jama Jumala püüft
pühha Waima läbbi, ja felle uoso sees pühbit-
setasje meid.

Mis on P. W. tõ mie pühbitsemisse jures?
Te ärratab meid patto unnekt, ta näitab
meile Jeesuse armastust ja orus ja tutful mis,
te valgustab meid, ja aitab meid ütsepüh-

Nioga pühbitgeb Tema mis?

Jumala sanna läbbi, sacramentide
läbbi, ja mitmee viljil meie elos läbbi.
D. VI. v. VII.

Lihhalid meed ei sa mitte kätte, mis Jumala
Waimo arjad on; spon temal üks jõbedas ja
Tema ei woi neid mitte tuuda. 1 Kor. 2, 14.

Jumala on ja, kis on P. W. läbbi mie pühbitsemisse,
mis täpselt me ja woina Teile ja tema heaolu ja paraku. Kas P. W. tulbe? Ka so meelt wasto vaid pühbit-
semus? - Ei mitte! Sa pead Tema järelle
igatsema, pead Jumala sanna ja patrit, pu-
likina, tedda palluma, ja onu süddast Tema
lahti tergemata ja keige wasto wootlemata,
mis tedda wookse keeldua, sõ siisje tuleneest
ja sünd pühbitsemast.

Za mir keelab tedda? - keek piat, lühha linn,
filma himm Maalema armastas.

Keige se wasto pead ja wootlemata, Maale
ärrasalgama, lühha riisti lõuna ihalda-
mistega ja himudega, seggje kruja kiusatus
wasto pamenata! - Gal. 5, 24.

Meie Waim on olee mitte hea, eggas pühha,
vaid onie woina woot pühhaks sada
Jumala Waima läbbi, seppari nihuto. Pühha
Waim!

ad. VIII. ap. tig. 26, vñ. 08. — Ma lakkitanus
paganette jure, nende filmas lahti teguona
et nemad pimeduselt wölkid pöördi val-
guse pole ja Sadana Waimuselt tamala pole
et nemad wölkid — pattude ande eadmist feta.

ad. VIII. t. 26, vñ. 08. — R. Kiegesptek omma P.W.
omma tägrittele?

Nelipülli puhke, nende nimad palve ja pal-
missega koler olio ja teppsi töötust ootsid.
Mis olio? P.W. ei siinase töö läüngritte ja
Aposteide seer?

Nemad seid kõige tule puhkunis teges ja kollis
misiga ning tulee keledega sedda inelikku
tarvust, kui sedda kultama ja äppetarn,
mis naad teppisest olio Kuuland, nenda kui
jel oleks taotlava; Agga kui Tenu ja tae main-
takse, ja pühkataid keige töö pose Joh. 16, 13,
ja se toostis, s. P.W. Seddu minu osatahvel
lakkitada minu nimel, sest ma peab teid öppi-
tama keik, ja teci onle tulletama keik, mis
minna teile olen ütelnud Joh. 14, 26.

12. ~~ap. tig. 26, vñ. 08.~~ Petrus (Simone p.), Johannes, Wiliphus,
Johannes ja Andreas ja Jakobus, Bartholomäus, Thomas, Matthiüs, Jacobus, Ju-
das (Taddäus), Simon (Kanev), Judas (Iskariot),
ja tenu asumeet ~~Matthias~~. Pärasttäi Isjordi
läbbi uel s. P. Paulus Aposteleks waledpatas.

Nend keik on nüüd fest agast sedda ennooppe-
tust P.W. mürs kultamaud tallituge ja in-
tegridega ja nenda üht ~~risti~~ ~~lippadest~~ Logu
nud kultaratum xi kui pagana rakuvalist.
Teppsi oppetus = Aposteide oppetus.
~~Risti~~ ~~Logga~~ on hii ja ues P.W. Tonira
kus tunneleses elab ja inimiste Waimude
alle ja nende seas wallitseb.

tahha isse=ennekest midteldla, rakida ja tehha, mis
digie ja hea on. 1 Kor. 2, 14. Ewes. 4, 18.

*VIII. Kuida sawad siis innimessed Jesusse jure?

Rui pühha Waim neid Ewangeliuummi
ehk armo-öppetuisse läbbi kutsub, omma an-
nettega walgustab, ja digie usso sees pühbit-
seb ja hoib. Ap. 26, 18.

IX. Mis on Ewangeliuum mi ehk armo- öppetus?

Se on need rõõmsad sannumed, et Jummal
omma Poia keikile innimestele, kes kurrati me-
lewalla al, on lakkitanud lummastajaks ja õnnis-
tegijaks.

X. Kas siis keik innimessed wötwad ewan- geliummi sanna wasto?

Ei wötta mitte. Rom. 10, 16. Surem hulg
pölgab sedda, ja ei tahha keigest pattut pöörda.

XI. Ons neil, kes sanna ei kule, Ewange- liuummi sannast kasso?

Neil ep olle ühtegi kasso, sepärrast et nemmad
omma pattuse ja rummala ello sees tahtwad jä-
da; agga neil on surem kahio, sest et nemmad
omma Issanda tahtmist teädwad, ja ei te sedda
mitte. Luk. 12, 47. 2 Kor. 2, 16. Ebr. 4, 2.

XII. Kas Jummal tunneb neid, kes ewan- geliummi sanna wastowötwad?

Jummal tunneb neid iggawessest aiat, ja on
neid enne ma-ilma algmisi ãrawallitseenud.
Rom. 8, 29. 2 Tim. 2, 19. Ewes. 1, 4.

XIII. Mis kassõ on neil, kes ewangeliummi sanna wōtwad kuulda?

Kes ewangeliummi sanna wōtwad kuulda, neil on se suur kassõ, et pühha Waim neid omma annetega walgustab ja õige ussõ sees pühhitseb ja hoib. Rom. 15, 16. 1 p. 16. f. Tit. 2, 11-12.

XIV. Missuggused on need sinnatsed pühha Waimo annid?

Õige usk, õige armastus Jummala ja inimeste vastu, kannatlik ja tassane meel, ja keik muud head kõmed, mis Jummal omma käskude sees kassib. Kal. 5, 22. Ewes. 5, 9.

XV. Kulda walgustab pühha Waim sannakulelikud omnia annetega?

Kui temma nende süddame rummalust ja pimedust ãrrawõttab, ja pühha tarkust neile jälle annab, et nemmadi õiete moistwad sedda kuria õlewad, mis nemmadi enne ei usknud kurja ollewad: ja et nemmadi sedda ka õiete uskwad, omnia hingi õnneks tarvis minnewad, mis nemmadi enne nenda ei moistnud eggia usknud. Ewes. 1, 17. 18. 19.

XVI. Mikspärrast õoldakse: temma walgustab?

Se innimenne, kes rummalust armastab, ja ei tahha heal meel Jummala sanna õiete kuulda ja õppida, se ellab sure pimedusse sees. Kui nüüd pühha Waim ewangeliummi sanna läbbi tedda kutsub, ja temma kuleb ja ussub Jummala sanna, siis peâeb temma seit surest waimolikust pimedusest, ja saab targemaks, ehe tulleb walguisse ette; sepärrast õoldakse: pühha Waim wal-

Mis on nüüd pärast Wainuudelle ütke puhha vistiloggodaraga?

Häkkatutose oleid keik Roggoduse liik med ütlik, ellavas uorus taine tige, liit med, eggafedda suremases se Roggoduse läks, kui mõned jo hääridid Roggoduse lappes, siis se esimene püütikus ja maggadus kaddus ka; - umrokti; kuid vasenirspde sees, ja neada on se luggu praeogus uel Ma peal, eggafedda rummatagi, jaab ikka se üks pühtroristiloggodas, Kristo P. Meino läbbi väikes ja õe õe farnas peale rajaatud.

Kes on nüüd selle Roggoduse liik med, mis nähtav on Ma peal ja ka väljuspidi te kõmedege on jaatud?

Keik need, kes fedda usko Kolmaino Jumala püste tuniste ja Kenne Jumala fana õppetus on, mis pühbil ramato sees ülevald on,

- Kes need sakramendid praktiload, mis Refus on jaädvud.

Olgo nüüd kül, et Roggoduse elo ja ka õppetus Roggoduse sees mit mis Kolmas jo mit nel viisil on rikkutud ja õrafiggated, siiski hoib se õsjaad rummatagi: ka godatikruti, Roggodust ja praktilode nüüd inimõtke kutsmisest ja kaudumatamisest mit nel viisil. - Kus õppetuuse amet, Sofa tunistu ja sakramendid on, jaas on riist: Roggodun. Se on siin Ma peale ütke no da farnane: mis merres se viisatakse ja Keigusuguni kaldo kõrconeab, mis nemad, kui ja täis on, ueddaud üles äre ja istuvad mõllu, ja Roggaunad häid astjade piise, ega u patkaid loislaevad nemad ärria.

Kristus õhtus: Nenda peab se pündima Mailma
aja lõppetusel; ingeid peawad välja minema
ja kuiži öigede jaagi ärra lahkutama ja peab;
Neid tuliseb aljo siise heitma; jaal peab olla
ülemine ja hama tekitatud minne. Ja
siis üles kutsus: Keskobete teie sedda Reiki
moistaud? — Mt 13, 47 etc.

Mis peame meie selt mõtlenud, et se riisti-
kogodus näid on lahkutud?

Puuastirahva kogudus — Honne rahva
kogudus — Lutherustirahva kogudus. —
Tunnul kannat sellega; aga üks pääsi in-
need on töepolest ja öige püha kogud. licetus,
Kes Tunnila fanna ja õpise jõz. praktilood, jo
kes enast lastevad pülitcheda p. W. läbbi
oh. a. h. Siin ma pael on palju vahelikku;
faleelikud, üle roktused ja kuijad kogudus-
sed; neil ei ole muid, kui se paljas eestlaste-
wanime, agga ei naad oma nime pärast.
ei sa Tunnila koltoos kui tama rahvastel mu-
tei metsi isfi tunnistama oma riistmisoontu,
misest pääval; oh a. h. et teie siis mitte nende
seltsi siise enast ei annata, kes paljä nime pe-
lest koguduse on, waid et teie Tuhko W. läbbi
ka saaresite fanna läbbi ja satramest. läbbi õp-
usjõ seer pülitsetud, sedda aoddlo õunale,
se õjland!

Mis on püllade osa ja minne?

Se on geaige tööline Isaanda jes. kogudus.
mis seltsi vallava koguduse lees on ja ka muu-
jetumus, muist taewas on, — Kecoida nende
innimiste kogudus, kes on õunale püllit-
setud p. W. läbbi. — Destket õrak: innim-
kes meie teeme jaegute, kes nende püllade
ortus on? — Ei mitte! — Ta seltet õhtki

walgustab, se on, wiib pimedusseest walguisse
ette. 119 Paul. 104. 105. s. 1 Petr. 2, 9.

XVII. Kuida päästab pühha Waim
rummalusseest?

Kui temma neid, kes JEsusse sanna voldwad
kuulda, ueste sünnetab, et nemmad voldwad om-
ma patto hääda tunda, kohheseda, ja õige usso
läbbi omma pattust ello parrandada Tit. 3, 5. 6. 7.

XVIII. Mis on uussündiminne?

Se on, kui Jummal omma sanna läbbi õige
usso walgust innimesse sees sütab, temma kowwa
süddant tümmaks teeb, et temma wiib ülestous-
ta waimolikko surma seest, ja ue ello sees ellada,
seest et temmal uus meel, mõtte ja wisid on.

XIX. Mis on patto kahhetseminne?

Kui innimenne omma patto pärast südamest
kurb on ja vihakat pattud. 2 Kor. 7, 10.

XX. Kuida pühhitseb ehk parrandab
pühha Waim uslifkud?

Kes omma patto kahhetsewad, ja ueste on
sündinud, neid pühhitseb pühha Waim nenda, et
temma nende südamed õige usso läbbi pääw pā-
walt waggamaks ja puhtamaks teeb walle-usust,
ebba-usust, vihast, kowwalusseest, wallest, ning
keigest kuriast himmust, et waggad neid ei armas-
ta, waid kowwaste nende wasto pannewad. A-
post. Tegg. 15, 9. Ebr. 12, 7-11. Rom. 6, 12.

XXI. Missugguse usso läbbi pühhitseb

pühha Waim?

Õige usso läbbi; sest walle-ust teeb innimesi
wallatumaks ja kuriemaks. Wata 2 Petr. 6.
Küssim. 78. lehhe küljes. 2 Petr. 1, 5-8.

XXII.

**XXII. Kes hoiab waggad dige usso
sees?**

Pühha Waim, kes neile õiget usko on annud,
se hoiab ka õige usso sees otsani keik, kes wallatu-
mal kõmbel ei põlga Jummal armo sanna.

**XXIII. Kuid a nimmetakse neid hopis, sed-
da pühha Waim kutsub, koggub,
walgustab, n. t. s.**

Neid nimmetakse pühha risti-koggodusseks
ehk pühhaks.

II.

**Pühhast risti-koggodussest, ja püh-
hade ossasamissest.**

I. Mis on pühha risti-koggodus?
Keik pühhad risti-innimessed sün Ma peäl, mis
pühha Waim Ewangeliummi ehk armo-õppe-
tusse läbbi kutsub, koggub, walgustab, püh-
hitseb, ja Jeesusse Kristusse jures õige ja ainu
usso sees hoiab. 1 Pet. 2, 9.

II. Ons üks ainus koggodus?

Jah, on üks ainus, kellel on üks Jummal,
üks Kristus, üks Waim, üks öppetus, ühhesug-
used Sakramendid ja üks iggawenne ello. E-
wes. 4, 3-6. 1 Kor. 12, 4-13.

**III. Eks olle mitto risti-koggodust sin
Ma peäl?**

Et kül mitmes paikas Jummalal lapsed on,
nitski on nemmad keik ühhes kous Jummalal ees
üks ainus koggodus, kelle pea Jeesus Kristus on;
otsego üks ainus ihho on, ja selle küljes on mitto
ihmet. Rom. 12, 4. 5. 6. Ewes. 4, 15. 16.

IV.

innimeane ei voi teiste püddomeid tunda,
vaid tunne on se, kes nad tunneb, kes tema
onmaaksed: siis uosune mie pükhude
osja mis' siin ja peäl, etk kül si näggematto
on ja lautud ma peäl; agga kui nide pühhed
on ühhesugune kuts ninne, ühhesugune usk
ja Waim, ühhesugune läiminekes uskus;
Neid on kui üks aho, kelle pea on Kristus,
ja kes pühh Weime läbbi; ka teine triisiga ükkes-
on. — Igas kohas, igas põlvaes vaid
sinna - kes si innimeane jo püttunel oled - pühh-
de atrus oleas.

Waimo läbbi on naad uskus; lotusles ja
ormastusles leik ühhesugunes ja kui naad
teine teist tundwad, siis pülluvad naad
teine teise eest, ja aitwad teine teist Waino.
Ei kude ni kui aikolikud e. orjade polep-
ja sauvad ka leik ükkest õni tasestest osja.
Zoh. 13, 35. Jeesus mäest tundwad leik, et leic
märgi püngrid ollete, kui teie ormastus on
üfekordis. —

Zak 6, 16. Tunnistage teine triisile üfekordis
ömad enitusse, ja tekkle polevad teine teise
eest, et teie tervees jata. —

Et kül naad püttuseid igapäev on õlaud,
siis aitvata kse neid kurnatagi; igapäev õigeas
desuse pärast, ja neid pülliidetarje sanna ja
Waino läbbi ütsepukko. — Kui nemad kül siin
Ma peäl olla well ibruwigata ei ole, vaid
peawad moitla ma Paltaya, Muilmaja, Kurset,
ja surmeja, siis naad tundwad on miti; eti
neil jo on osa pühhade pärrendusest taas-
rigi ja on se pärast ikka rõõmsad lotusles! —
ja õlpand kaiab ja kaittab on makseid ja armas
nelle igagaest allo — ja nemad ei fa eludes hulke

Agga ülpeft innimesest pead ja omesti ka teadma, kui ta on pühkede arrofes, ekk olema tulla, kui ta on ellaw ja toosine õsvara foggoduse like. Mitte? — Kesi on se üks? Sinna isfi pead ~~as~~ refest judda teadma! — Agga õige petko ürok; isfienast, mõtteleks. Noh külal pind ista vastuvõetav. Defusjeon, agga ma pebe jo ni kutsi; külal ma ikka olen oige ristiinimene etc. — Oh. a. l. ei se läppa korda, kui sa nenda aegat kahes mäthes oleks konkavas; selge. kindel, uudus Pühha Waim tunnustus peab jo südamest olle ma. — Sepärast peab igagaiks, kes ku mala ees kui defusse omne tähitas seiste, mõttes ja ellus catkuna hälle; kauds ristiinimeste hulgast, ja tarkanoudma õigast, uoko, armastust ja rakkho nade go, kes looseri, puhast südamest appi hüüd wad. —

Seks on ~~ta~~ sis, et meie waed püttufi ennast foggoduse fees laoseme pühitseda Pühha Waimo läbbi, ja kui need armasati hõli proukime, mis ~~pe~~ läbbi meile pühitsemiseks on seatud: — Tah, siis pühitsema sedda ajet uut kindla Waimo, sed pühita Waimo tunnustust südame sise!

Kas need Puh. andid on siis taoste keidele tistina inimestele tad tud? — On kül monus püggafed P. W. andid, mis mitte keididele ei aohl, (imed tekk - luuksa Kulutada). — agga need andid südame pühitsemiseks on keididele töötan, ja on keididele tervis, ja need peab

IV. Mikspärrast öoldakse: pühha foggodus?

Sepärrast, et pühha Waim sedda pühitseb ja puhhastab püttust. Ewes. 5, 26. 2 p. 19. s. n.t.s.

V. Mikspärrast öoldakse: risti-foggodus?

Kristusse pärrast, kelle õppetust pühha foggodus võttab kuulda, ja Kristusse risti kanda kannatlikko süddamega. Matt. 16, 24.

*VI. Kussa tunnukse pühha risti-foggodusse ollewad?

Seal, kus 1) Jummala sanna selgeste ja puhaste õppetakse, 2) pühhad sakramendid Kristusse seadmisse járrele väljajaetakse, ja et kui mitte keik, ommeti monningad kui Jummala lapsed sedda mõda ellawad. Joan. 8, 31. 32.

VII. On siis keik pühha risti-foggodus, kes Jummala sanna kuulwad förvadega?

Ei olle mitte keik pühha risti-foggodus; surem hulk on jummalakartmatta, kes omma hinge pärast mitte ei kätta murret nenda, kui Jummala sanna õppetab. Matt. 7, 13 21. 15 p. 8. s.

*VIII. Mis on pühhade ossa-saminne?

Kui waggad innimesed pühha Waimo läbbi teine teisega Jummalast, ja teine teise käest iseseeskis ossa ja kasso sawad. I Pet. 4, 10. II.

IX. Kes on need pühhad?

Keik waggad pühha risti-foggodusse lapsed, kedda pühha Waim valgustab ja pühhitseb.

X. Kuida sawad nemiad teine teisega ühhesuguse ossa?

Nenda, et mis ühhe pühha innimesse päralt on

on, se on ka teise pääralt; Kui üks pallub, siis teisele tulleb fest kass: kui üks kannatab, siis teised kannatavad ka: kui Jummal ühhe wagga rõmnistab, siis teised on ka rõdinsad. Se läbbi nüüd, et üks Jummala Waim keikide süddames wallitsib, sepärrast tulleb keikide heaks, mis head ial teisele Jummalast antakse. Se on nüüd pühhade osa-saminne. I Kor. 12, 20-27. Ewes. 4, 3=7.

III.

Pattude Andeks-andmisest.

I. Kas sa ussud pattude andeks-andmisi?

Jah, minna ussun, et pattud andeks annatse. Ewes. 1, 7. Luk. 24, 46. 47.

II. Kes annab pattud andeks?

Kolm-ainus Jummal, kes omma sūlastele ja on melewalda annud pattud andeks onda neile, kes ommast pattust süddamest põdrivad. Esek. 18, 21. 22. Mark. 2, 7. Joan. 20, 23.

III. Mis pattud annab Jummal andeks?

Keik pattud, agga mitte sedda patto, mis pühha Waimo wasto tehakse. Matt. 12, 31. 32.

IV. Mis on se pat pühha Waimo wasto?

Sedda nimmetakse pattuks pühha Waimo wasto, kui inninenne, kes Jummala sanna vägge ommas süddames on tunnud, päärrast sedda wallatumal kõmbel võlgab, tertab, ja ütles sedda kurrati tõ ollewad, mis Jummala tõ on, ja jáab sesinnatse omma kurjusse sees otsani. Mark. 3, 22-30.

V.

iggaiks uskus noudma ja kätte jama oma hing eönistustest! —

Tee peate Keele P. W. otta jama, fest tee ja tee laste pääret on ja tootur, ja keiglide pääralt, kes ka kaugel on, kedduval tundjal meie dojad takhab enne juna kattega. Act. 2, 34. —

Kes ja wart oöte ussud P. W. lissi, kui so püük tennistab ja tuanub, et ta ka sinni peale on waljavallatud, et ka fiano Temast osta fada!

Agga ees meie ja olli P. W. oanid põfand, siis, kui mid riistti? — Muidagi, agga ei mõttapeda täite ja meie peame päärap fad nei oanid mäuse hoidma ja si: ja heamelega takt na pühaku fada, pead igatema P. W. pühkiltse meie järeale. —

Pühkiltsemine = meie pühkuse ja meie pühhaku, et Jummala mõist oöte armfad oleme ja - def. Kt. A traalunnas taminne saab oöte mitte oma pärwan duosets, et meie tos polest pattust ja lõunast lalti jame ja uut ello omas süddame tenneme; ja pääraft = vendamind, ussudmine!

Kes ja uus pühdimine hindib ätkitfelt ülle korraga? — Ei mitte! — halige innine, ei ja ka ülle korraga terwed, waid ona korraga ja seaduse järele kaud ja keigus, piisat hauat. — Walnis uste hindind on ja uolelik innime, his kui tu otspe on ja uud juundla jures!

Kuidu pühkiltel nüüd P. Waim mior = Mis on tõme to meie uue pühdimine jures?

I.) Ta Kutpub need : ta õu ratab me id pello
Jumal Jumala kõrso läbbi ja näitab meile
süs hõdeste sedda omanikot Jumalo tahmisp
Defuso läbbi need lura ratala ja ösjaas tekkia

Nenda oole me meie riidi inainest Keik Kut-
putus üpphe püha Kudomisega Tegude Kristu
osafanisole, Tema rigi, Tema auksiose,
et pühkade pärre adusseft peame osja temu.
Jumal on meile enne ormo tulutanud ja
ja palekuud, ennegi meie selle järvale igat-
sesime ja palekuime. —

Misiga Kutpub P. W. need ? — Ewang. etk on
läbbi : — Oppetuisse a meti polest kogudusj-
ees Kutpub P. W. — Oppetuisse a met on Apostoli,
ajast läätud. — Oppetaja fonna agga peale
Biblie sees waatad jama! — Oppetuisse a met
on nõdrothe abiks läätud!

Tiipid panneaud tähel seda Jumala, tiipid
ei hal; fest viid. 21. 411. — Lõvitaru samine
Kes oöte tähel pannab ja kule sedda
Kudomist, selle püdeme sees

2.) Jumaliteb P. W. tööfist kahetseorast, et
meie oma pattro hõdja oöte tunneme, et meie
fest Kahjo on, ja et hea/malega table me Jumala
ka armo ja melesparren damist kättesada.
ju kes oöte kahetseb, ja põral ka fest pettup-
mis te kahetseb; fest

3.) P. W. muutab sedda kahetseoraa
ideatant nenda, et et table si römona selle
Jumala pole põral, kes tedde ei hõdeste kuh-
ole, kellest ta tuleb, et ta tähet aktado ja on-
laid tekkia.

Etsi neige tuleb siu nenda P. W. juhtmine
säärle jasuse püre, Tema väest pattro
andek bandnist ja mit ello wötno!

V. Eks siis Jummal ei woi ka sedda patto andeks anda?

Kül Jummal tahhaks ja woiks sedda andeks
anda, kui nisuggune tigge innimenne wöttaks om-
most kangelaelussest pöördva; agga et nisuggune ei
pöra mitte, sepärrast ei woi Jummal temmale sedda
andeks anda. Luk. 12, 19. Ebr. 6, 4. 6. 1 Joan. 5, 16.

*VI. Kellele antakse pattud andeks?

Neile, kes ommad pattud diete tundwad, süddam-
mest kahhetsewad, ja dige ussoga Jesusse läest
abbi otsiwad. Esek. 18, 21. 22. Rom. 4, 5.

*VII. Kellele ei anta pattud andeks?

Neile, kes tahtwad omma rummalusse ja pat-
to sees jäda. Joan. 8, 24. Ap. 2, 20-23.

*VIII. Kas need, kennele pattud andeks antud, patto kiustatussest ka koggone lahti on?

Ei olle mitte. Ebr. 12, 1.

*IX. Millal sawad nemmad fest lahti?

Kui nemmad surrewad. Rom. 8, 22. 23. 24.

IV.

Lihha ülestousmissest.

I. Kas keit innimesed pearwad surrema? +
Jah pearwad. Rom. 5, 12. 6 p. 23. s.

II. Kes on surma innimesse peale saatnud?
Ei mitte Jummal, waid kurrat, kelle kaddedusse
ja petrusse läbbi keit innimesed patto ja surma
sisse sattunud. 1 Mos. 3, 3. 4. 5. 13. 19. Rom. 5, 12.

III. Kuidas tulleb surm innimeste peale?

Monne wiisiga: Teised surrewad wannusse,
teised

teised haigusse läbbi, teisi tappetakse våggise; teised lühendawad omma ello aega, ja surrewad enne aega liaiomisse, prassianisse, liajulgusse ja sure kurvastusse läbbi. 2 Kor. 7, 10.

*IV. Mis on sepärrast meie kohhus õppida?

(1) On meie kohhus õppida ja moista, mis hirmus assi pat on, mis pärast innimessed peawad surrema. Rom. 6, 23. 7 p. 24. s.

(2) Peame alati ennaste mele tulletama, et meie surrelikkud olleme. 90 Paul. 11. 12 s.

(3) Peame meie õige pattustspõõrmisse ja õige usso läbbi iggapåwa ennast walmistama omma surma vasto. Mat 24, 42. 44. 2 Pet. 3, 11-12.

*V. Mis fasso on neil, kes sedda süddamest õppiwad?

(1) Et neil ep olle tarwis surma karta, sepärrast et Kristus omma surma läbbi surma ülle voinust sanud. (2) Et surm neil ep olle mitte üks Jummala nuhelus, waid keige hadda löppetus.

VI. Eks siis innimessed ei já surma sees?

Ei já mitte. Ilmut. 20, 13.

+ *VII. Kas nemmad siis surmast peawad ülestousma?

Zah, peawad ülestousma. Ioan. 5, 28. 29.

*VIII. Mil aial?

Wiimsel páwal. Van. 12, 2. 3. Ioan. 6, 39.

*IX. Mis peab ülestousma?

Ei mitte hing, fest hing ei surre; waid lihha ehe meie ihho, mis mullaks läinud, peab ülestousma.

*X.

Kes peab? jüs siis on läinud p. W. arais, ja seal 4. p. W. läibbi sedda turasist tuost fidamense, et ta pikkud on antides ootud. P. W. nimetas kuhketsepat ja uskliku õpetust selli usjo fiser, et ka temo pürealt ja pikkude aadeksid piinead on, mis Algimis oli testud ja Jesu. Kt. fiser kowwari nimetus. — Ja lejona dea lüdina ne tunnustus, et minna pikkude aadeksid miti kindlasti usku, ja on si oige melleparva adoma misi kõrreter wäggi ja halli kas; ja on ja wämmus, mis läbbi wäg gewatks lame, iggapäevuste pikkud vasto voitenda.

Pikkude aadeksid = õigekõrmoiffmine sumala polest. — Tu mae tuttus iksu Reiki; õigeks maista, kes agga pikkule kahetsema suddamega ukrwad; agga sedda pikk p. W. vasto ei voi; ei aadeks ootada, ei selle sinase eggia tuleneva oleo feso, just et nii pikkane põlgab jo sumala ormo ja jääb kõrvakes oma põlguruisse ja teostamise feso.

Kes nüüd pikkudeid. Nenda on omu süddamesse sanud, et naad isj; folgesti tundruud sedda kahetse ralts sumalaga, nii

5) Walgostlab je p. W. iksa enarn, et naad kus et see enarn on äärarikkuud polnud fundatud agga ja sumala armosanna loägge iksa enarn thändioid, ja sumala heldurst iksa enarn maitswad, ja isfienne sedda moistuwad, kui wägga õnis si hing, kes sumala järe kippub.

Mihal on nüüd sepinen walystamine oige ja täiensanud?

Kui mitte üks painis mie mee ja maistus selgemine sedda pette tunneb nii ka Eumala armo J. seer, waid kui kui se fide
piddine enimeed ue elo siise pu mala sõres
on saned; = kui fa fidda ka füddenes tama
mis sa peast oleed oppind. * Oh punal
aitas kuid fidda! Tema walqusteg
ted, minna ei eaoi muud, Kui teid opja
tada. Õige olge enae mitte raphul, em
voite ühtida); „Selgo Walqui on taes nüfe
mo füddelamus!“ Dah se walquse õsa vott
teile anda tarkuse ja ilmule misel vana
temma tendmisses, et teie moistuse val
gustud silnud woiksid näkha Keik Tema
arno ja hiedust, et teie woiksits teada,
mis Tema on pärre idas ja rikkus on
pühade inimestle lises! —

Sepärrast on jis loige walqusteg, —
ikka ka püttileminne Alles, ilma
selleta ei fa ükki; Dsundat näkha,
ju mis läbbi ^{üks} pattede on deosandmine
meile jiduwares. hing öni nötsjeks vorl
oka. J. o. meie füdd jaab ussoläbbi s. b.
wæs gruktas tektud ja läbbi ja läbbi;
kühitsetud, ja keik mis meil on, Wain
ja hing ja ihho jaab koitud ilmalaitnat
nenda et mie ka püthaks same Keige,
ona elo sees. — Täändla Pärk on jis meie pü
nago ülestõrjotud, ei mitte kui „Siina peat
waid nenda et fa ütled: „ma tallan, ma wain,
Lõpse Wain ja Pärk, mis mid surma
fassut on lahti teinud, mis peidellavam

* X. Kas siis sesamma ihho ja lihha, mis
meil nüüd on, peab üllestousma?

Sesamma ihho ja lihha peab üllestousma,
agga mitte ennam pattune, többine ehk surrelik,
waid waimolikko kombedega. Job. 9, 26. 27.

* XI. Kes äratab surnud ülles?
Kolm-ainus Jummal. 2 Kor. 4, 14. Ioan. 5,
25. 26. Rom. 8, 11. Luk. 7, 14.

* XII. Mis suggusid innimesi äratab
Jummal ülles?

Keik innimesi, pühaid ja kurjaid.

XIII. Mis kasso on pühhadel sest ülkes-
tousmissest?

Et nemmad iggawesse ello ja rõmo sisse sa-
wad. Matt. 25, 34. 46. 1 Petr. 1, 7. 8. 9

XIV. Mis kasso on kurjadel?

Ühtegi kasso; waid suur kahio ja hidda saab
neile, sest nemmad peawad üllestousma iggawes-
seks hukatusseks ja teotusseks. Jes. 66, 24.
Jlm. 21, 8. Matt. 25, 41. 46.

XV. Kas siis pühhadel ja kurjadel saab
ühhesugune ihho ollema?

Ei mitte: pühhadet ihhud peawad paistma küt
pällik omma taewase Issa aurigi sees; aggo kur-
jade ihhudel saab hirmus näggi ollema. Matt.
13, 43. Jes. 66, 24. Jlm. 21, 8.

XVI. Mikspärrast peawad needsammad
ihhud, mis siin ilmas on olnud,
üllestousma?

Et iggaüks peab sama palga sedda mõda, küt
temma ihhus on teinud, olgo hea ehk kurri. Se

Ihho, mis sün on hådda ja risti kannatanud, ia JEsusse sanna kuulnud, peab sama römus-tud, ia se ihho, mis sün on wallatus teinud, peab sama waewatud. 2 Tessal. 1, 6. 7. 8. 9. 10. XVII. Agga kuida woiwad need ihsud, mis ammogi on pörmuks läinud, eht mui-do laiale samud, ülestousta?

Et meie kül ei woi sedda moista; ommeti tah-hab ia woib Jummal tehha ülle sedda, mis meie moistame, nenda kui temma on sedda isse tootanud ia kultanud. Joan. 5, 28. 29.

*XVII. Mis tulleb süs, kui surnud on ülestousnud?

Suur kohhus ia ma-ilma ots. Ilm. 20, 12.

XIX. Kes moistab süs kohhut?

Kolm-ainus Jummal; keige-ennamiste meie Issand JEsus Kristus, kes on sedatud kohomoist-jaks, ja tulleb nähtaval kõmbel keikide pühha Inglide ja mistme tuhhande pühhadega kohhut moistama. Ap. Teg. 17, 31. 10 p. 42. s. 2 Tim. 4, 1. Rom. 2, 16. Matt. 25, 31. 32.

XX. Kelle peale moistab temma kohhut?

(1) Kurrati ja keikide kurja Inglide peale
2 Petr 2, 4. (2) Keikide innimeste peale.

*XXI. Kas keik peawad kohto ette tullema?

Iah peawad. 2 Kor. 5, 10.

XXII. Kuidas moistetakse kohhut?

Jummala sanna järrele moistab Jesus Kristus kohhut, ei mitte ükspäinis arwaliikude pattude, vaid ka süddame mottede ja nouude peale, et iggaüks peab sama sedda mõda, kui temma on el-lanud. Joan. 12, 48. 1 Kor. 4, 5. 2 Kor. 5, 10.

XXIII.

ju meie olleme his tag poleft nago ueste lodus hea tegudele, olleme ella uad sum mala lapsed.

Needa on süs Reik pükkits-mis
1) Kutsamine ja 2) Rahketsmine
3) Pätkust pöötmine ja 4) Oigeks moistmine
= pattude osdevarundamine

5) Walgust temine ja 6) Rikkitsmine
Sé Reik on 7) Uus füdiminne.

Jumal teeb ona! P.W. väest.
Enimes! Fathale! Maad
Samalale!

Kui Jumal kutsub, siis meie Rahketsmine
(Parrogo duvel. Ei mitte Reik; monned ei
poone täthle fedola kutsust).

Kui meie pörame, siis. Ja seal moistab
mid oigeks pattude osdevarundamine
läbi. - (Ei keike ja tait pakkud. Jäst
et nemad ei ja pöötmine te peäl)

Kui Jumal mid nüüd walgustab, siis
meie peame maad on ma pükkits
misle! —

Kui meie nenda olleme walgustud ja
pükkitsitud P.W. läbbi - siis olleme
ueste füdimine, siis tunneme siis sedda
uut lohisti vande fees; ja oled siis se uus
loom Kristuse fees, - wannad arjad on nõõ
läiau! Wata, keik on uero sänud! siis
ivotte me eneste peale sedda uut innimist,
kes dum mala garnatfers on lodus töüpö
öiguse ja pükkitsuse fees. - Siis ajub ja
walgustab mid se P.W. Keige hea töle,

seft meie oleme Kristus ja Lõus, ilma kelle
meie üttagit ei luda; ja ~~ja~~ annab
meile siis wägga Rõngas fada tema
Waino läbbi seft pidilise inimene polik
et meie Reige Jumala täitlusega jaan
taidetud! — Oh. a. h. Ei ni pügagedo
epole teie well mitte sanud, ja minna
epolle sedda ka veel mitte kätte sanud;
agga nedkalid ja pured taastused on meil!
oh et agga niiud se alduv hukkatus teie
sees ollers alganud, et se p. W. teicello
seos teid saaks pülitida! — Noualem
sedda pülitsemist tarka; ja on see ette-
statud märk meie õnnistustega! —
Walwagen ja pallugem! Ta Jumala ait,
et sedda kätte ja esine! a men.

Kuidu on niiud ülje vestu sündiajat
pöörja pääminne ja ellamine. —
Ei ta uok epole mitte lurnu, vaid on
ellau ja tugev arnestus ja feeb, ja kui
pügaged heal teud, kombed ja vilpid
on tema sees ja Waino kurjo, ja ta
paistab ka Muilme rahva kes oma öigj
ja õmlestuse tegudega, ja õmarfatu-
mes vihikal ka ikka enam kein need
pattad, mis läbbi endise ellorolest ge-
wonka inimene fai riikutud. — Ta
läob oma lilla riidi; Reige oma ihaldamis-
tega ja survetel sedda jelle Waino väes, kes
tema sees elab. —
Kas need uote sündiaid inimoid peaud
siis veel pahaga moitlema? —

XXIII. Kas siis tulleb ma-ilma ots?

Jah tulleb, nenda kui Apostel Petrus on ku-
lutanud 2 Petr. 3, 10. ja maenitseb sepärrast 11.
ja 13. salmis. Matt. 24, 35.

*XXIV. Kuhho siis sawad pühhad?

Iggawesse ellusse.

*XXV. Kuhho sawad kurjad?

Iggawesse hukkatusse sisse. Matt. 25, 46.

V.

Iggawessest ellust.

I. Mis on iggawenne ello?

Iggawenne ello on se kallis Jummalal au-
ja römo riik, ja se õnnis pölli, mis keik waggad
ja pühhad sawad, kes pühast Wainust on
kutsutud, walgustud, ja pühhitsetud, et nem-
mad Jummalaat pallest pallesse nähad, ja ig-
gaweste ellawad ühhe ilmalöpmatta römo sees,
mis meie siin ilmas ei voi moista. 1 Kor. 13, 12.
1 Petr. 1, 3. 4. 5. Ilm. 21, 3. 4.

II. Kes saab iggawesse ello sisse?

Keik need, kes tödeste Jesusse Krisusse sisse
ustwad, temma sanna kuulwad, ja pühha Wai-
no läbbi ennast lassewad pühhitseda.

III. Kas keikide rõõm saab ühhesugune
ollema?

Sedda suremat murret kegi siin ilmas on pid-
danud omma hing eest, ja sedda ennam wae-
wa kegi on näinud, sedda surem saab temma
au ja rõõm ollema. 1 Kor. 15, 41. 42. 43. 49.

H 2

IV.

IV. Mis peab siis meis keigesurem murre ollema, kui meie iggawesse ello siisse tahhame saga?

Et meie peame aegsaste sedda Etsast ello reed armastama, ja vähkama sedda läia patto teed, mis hukkatusse siisse satab, nenda kui meie Jõsand Jeesus Kristus öppetab. Matt. 7, 13. 14.

VI.

Iggawessest hukkatussest.

I. Mis on iggawenne hukkatus?

Se on se vågga hirmus ja kurri pölli, mis Jummala sanna sees nimmetakse tulle ja weewliga pöllewaks járweks. Ilmut. 19, 20. 20 p. 10. f.

II. Kes saab iggawesse hukkatusse siisse?

(1) Keik, kes rummalusse ja awvalikkude pattude sees jääwad ellama. Ilm. 21, 8.

(2) Kes omma ihho ja ilmalikkude asjade eest ennam murret kandmad, kui omma hinge parandamisse eest, kes ma-ilma rikkust, au ja himmud takka noudwad ja armastavad.

III. Kas keikide wallo ja viin saab ühhe-suggune ollema?

Ei mitte; waid sedda ennam Egi wallatust ja patto teinud, sedda ennam Egi Jummala sanna pölg nud; sedda surem saab temma wallo ja viin ollema. Matt. 11, 20. 24. 23 p. 14. f.

*IV. Mis peab sepärrast meie keigesurem murre ollema?

Et meie omma Jeesuse armo-öppetust heal meel kuleme ja wastowottame. Joan. 5, 24. Keige-enna

Muidagi! Nende fees ka ekaa vast ~~siidige~~
~~voitleneine~~ Waino ja likha wakkel-
vid. init. -

Naad tegemusad ka patto, aga ei mitte
kuju melega, kui patastpsörnulty rahvas;
Sepärrast ellawad nemad iggapäevafe
Pakkettspets ja patastpsörn mitsfeer
ja altpi wad iggapäevio pataudeandres-
and mist, ja oma suude metterö musto-
niiseks urkuvad nemad iggapäevio sedu,
kaleist pataudeandresad mist depufse
pärrast. -

Jah a. 1. Meie pea me väitlend walwa-
des ja paleuder ja kaa piddi hoolt Kordma
ja omas us eri õiget kindlat nouad üller-
naitma ja siiu viisatuse ajal fedde a
uspinenad ollema, oma kutsust jo
õrravallitsemist kinnitama. Jätkub
on ned keige suremed ja kalleid töökusid
atmoarniks ootad, et meie nende läbbi
jummalikust ollemissust peame osja
fama, kui meie ja me örapoxygenone
sust radduvast asjast! mis kuju himo
fees on siiu Mailrus! Walwama
peame ju paleuma, ja ühtepunkko isj-
ennast läbbi katsuma! - Meie teamed
se hea Jõsand kes meie fees on alganud
sedda heat läed, sedda siiu ka konda salab
ja lõppetab, mis öppetab, ja jukkab
ja horab, et mid kül rotkeste usid
lotust olea P. W. väes, et vintas ja ne
otjai, kui iggeweole ello Kroni pärimine!
Omen

Lilka üllestõus. ja igagauetõl cleups
mis on se ots, kuni peame vastavat jäma
p. N. hoidmisel läbli.
Se on se surm, mis patto palgaks meil
Reikide on seadud, sest et meie Reik olene
patto teinud. Agga udeklikudel, et pole se
muud kui hellefurnalze mukape hõne maha
panemind, mis nemaide. Kordav, ei ole
nemmad igatsevad ja välegi: "Oh Kes
puustab mind sest sinnatsett surma ikkust,
ja patto ikkust." — Koos on neil surreval
sest et Kristus vende ellu on; Surmon
neil se tais ärvalusasteminne, ja
tais uus lündmine.

Mis siis ländil inimese waimaya, kui
te ikkust saab lahkutada? — Se surma
pöli on neil veel üks araamoistmukta
pöli, et tiedmetta pöli; mis teame aga
sedda, et mäipärrast oma surma olle rehvai-
mo polest just rismosuguped, kuidas meis
oleme kõrvisaguped mis sin illosas ole-
lased; mõie mõletu ne selgeste leiti; endise
ellu tegusid ja seko; ja need patted mis kekkid
seannata ja andekoordnatta oled, jäived ka
waino külge. — Lilka lättelb pormux,
wain lättelb jumala juue, se on nago se ex-
mene kohku, sest küüd kolle jõ tekkase
Lähkust petteste ja waggede, usklikude
ja uskmatta wainude wakel, et igaga-
üks oma eanese paika peab minnema,
Kes Jõsanda sees purrewad, on selke orjed
jaon Koddo lõjanda juur; kerael kurula jõru
on alaud, agga kes on mitte sedde ei uskunud,
niel on wain ja akhatus, Kes et pole siin,
kuulda jõru lõurula ja õra, neis onle jõrum
mõne kes on veel otada W. Krist põrgutam.

ennamiste, et meie ka hästi tähheli panneme, mis
Jesus maenitseb Luk. 21, 36. Walwage ja pal-
luge iggal aial!

*V. Kust oppime meie sedda oppetust
palwest?

Meie Eatekismusse ramato kolmandamast pea-
tüklist.

Kolmas Peatük.

Jõsa meie Palwest.

*I. Mis läbbi same meie Jummala käest
diget usko ja feiksugusid muud annid?
Süddamelikko palwe läbbi. Jek. 1, 5. 6.

*II. Ons Jummal ka läsknud passuda?
Zah on läsknud. Matt. 7, 7. 8.

*III. Kelle kohhus on palvet tehha?
Reikide innimeste kohhus, agga keik ei kolba
palwel. Opp. san. 28, 9. Joan. 9, 31.

*IV. Kes ei kõlba palwel?

Se ei kõlba palwel, kes melega omma rum-
malusse ja patto sees jääb ellama. Jes. 1, 15. 16.

*V. Kes woib siis Jummala mele pärast
passuda?

Se pallub Jummala mele pärast kes omma
patto häddä tunneb, ommast rummalussest ja
pattust põrab, ja Jesusse Kristusse käest abbi
otsib. Joan. 9, 31. 145 Paul. 18. 19. f.

*VI. Kuid a peab temima palluma?

Waimus ja õdes. Ioan. 4, 24.

VII. Kust saab innimenne wâgge ja tar-
kust Jummalat palluda?

Jummalal Waimus ja sanna läbbi tulles õige
tarkus Jummalat palluda.

*VIII. Mis peame meie palluma?

Keik, mis meie ja meie liggimesse ihho ja
hinge heaks tarvis lähhâb. Rom. 8, 26.

+ *IX. Kenne nimmel peame meie palluma?

Jesusse nimmel. Ioan. 16, 23.

*X. Kelle eest peame meie palluma?

Iisse-enneste, keikide innimeste, ka meie waen-
laste eest; keige ennamiste keigide waggade Jum-
malaste eest. 1 Tim 2, 1-4. Mat. 5, 44 Ewes. 6, 18.

*XI. Mil aial peame meie palluma?

Iggal aial, nenda kui meie Issand JEsus
Kristus omma sanna sees kässib. Luk. 18, 1.
21, 36. 1 Tessa. 5, 17. Ewes 6, 18.

*XII. Kas paikas peame meie palvet
teggema?

Keikis paikus. 1 Tim. 2, 8. Ioan. 4, 21.

*XIII. Mis on keigeparras palve?

Issa meie palve, mis meie Issand JEsus
meid on õppetanud. Matt. 6, 9-13.

XIV. Kas meie ei pea teiste sannadega
palluma, kui Issa meie palves on?

Nah peame sedda mõda, kui meie hing ja ih-
ho häddä meid õppetab. Usga keik, mis meie laie-
malt peame palluma omma häddä sees, sedda on
meie Issand JEsus meid lühhidelt Issa meie
palve sees õppetanud. Ioan. 17. Ewes. 6, 18.

Hype.

Mis meie usfame keigade järelle feli, mis
likhaga peab fürdina pärast purna?

Se uoone peatko likha peab mullaks
fama, mis feli ta on waetas, ja mis te mu
Rüges dumala ujile ei kõlba, peab õras
mäddanerad ja põrunko fama; likku ja wen;
ei wo; dumala liki päriveda;

Mis ma peon tegema, et ma voin on
ja sofade?

Sedda appetab sind Sammala pakkha kast
fanna.

2.) Orgga ma espollee mitte teinud, ja tenren,
ka et ma ei judagi omast waest sedda kast
toita, nenda kui se hark wainolixon; p^op^o
ollen ma ikka kastso neednise al uks a^ont^o
kedenud ja hukkemoistetud inimene;
Kust ma leias riid abbi, kust saan min
ariakuostamist? — K^op^oa! Oh mina
viiketo inimene! Ker peästab mindest
sinatfest surma ikkusp!

Oh kule, ristira kua usotan ristust
selle k^olmai; Jam. 1:12. De mal on selle
öni ristust walnitataud; De mala pag on
selle abrimelkell ja öni tegiaki Janus.
P. Wain tathab fedde hiat a^ora lan a^o
tarisse ja p^ullanisse toad so fles
tekha ja konda fata!

3.) Oh kuidu se juus Sammala arm
oite minno ona orri lo jaal?

Pallu, jic peab selle antema!
Se on se asfi menne Linni ha preenire
legauderest ellust.

Kui sa riid oppeti läbbi lastnale omast
olled kuidu jaanud ju tead, et deus ja
waiib aitada, ja kui sa onas suddangs
ka k^oosiid: oh kast te voide mis se
aiteda? — Sis on ka pianule se wantas
P. Kuij. See ulost kuij laudtore q^o13.

Oppetus J^osa meie Palwest.

*Utle ülles Issa meie Palwe essi
messed sannad?

Issa meie, eht meie Issa, kes sa
olled taewas.

Mis se on?

Jummal tahhab meid se läbbi armolik-
kult kutsuda, n. t. s.

I. Kes on se Issa, fedda meie peame
palluma?

Kolm-ainus Jummal. Matt. 4, 10.

II. Mikspärrast nimmetame meie tedda
Issaks, ja mitte sureks Kunningaks?

Sepärrast, et armolinne Jummal Issa nim-
mega meid tahhab armolikkult kutsuda, et
meie peame uskma, tedda meie õige Issa —
issu palluwad. Kal 4, 6. Rom. 8, 14.

III. Mikspärrast öoldakse: meie Issa?

Sepärrast et meie kohhus on, ei mitte ükspä-
nis ennaste eest, waid keikide innimeste eest pal-
luda, test et Jummal keikide Issa on. Ewes. 4, 6.

IV. Mikspärrast öoldakse: Kes sinna
olled taewas?

Sega tunnistame meie Jummala suurt au, et
temma ep olle üks surrelik issa, waid üks wäggew
iggawenne Issa, kes ellades ei surre.

V. Mis on se: kes sinna olled Taewas?

Se on: kes sinna olled keigewäggewam, ilma-
otsata sure au sees, helde ja armolinne, kes kei-

Eis parkas on, heal meiel tahhab, ja kes void aidata keik kes ilma kawwalusseta temmasti abbi o siwad. Jer. 23, 23. 24. Lm. 4. 31. 32. 34.

VI. Mis peame meie weel siin tähhele pannema?

Meie peame ka hasti ommad süddamed läbbi. Kas meie ka idõste Jummala lapsed olleme, kes selle helde taewase Issa sanna võtuvad kuulda. Sest kes omma rummalusse sees tahhab jáda, ja Jummala sanna põlgab se on kurrati laps, ja ei woi julgeste Jummalat omma Issaks húda. I Cor. 3. 9 21. 22. 24.

Eessimenne Palve.

Pühhitsetud sago finno nimmi.

I. Mis on Jummala nimmi?

Jummalisse, temma pühha sanna, pühhad sakramendid, ja keik, kust sedda tunnukse.

II. Eks Jummala nimmi elle pühha ilma meie palveta?

Jummala nimmi on külisse-eneses pühha — pühbitsetud. 72 Paul. 17. 18. 19. f.

III. Kuidas pühhitsetakse Jummala nimmi?

(1) Kui Jummala sanna selgeste ja pühaste öppetakse, ja (2) meie ka pühaste kui Jummala lapsed sedda mõda ellame.

IV. Kas meie ommast väest jouame selgeste Jummala sanna öppetada, ja pühaste ellada?

Ei joua mitte. Sepärrast on meie kohhus süddamest palluda: Sedda aita meid, armas taewane Issa. Jerem. 15, 16.

V.

Kas on kastud, mis ja peao tegema, agga uolelik inninenne, kes nimud külturneb, et ta kohvato on kõõp es, tahhab on eti hea mõrga sedda keik tehta, ja sedda heat takt mit annab ta nimud palve. Tumalale teada. — Need kõigad on nüüd selle peaturki sees palvekoos muutud.

Espinoled Palve fonnad = esfim. Kast kõrrelik nimetab sedda Keigewaggenamael Fjaks.

2 ja 2. palve. = 2 ja 3. kast; ja 3 palveos pallutakse et keeriv asetus. Tumala kast peako töödetud jama, et Tumala takt misje järelle õigus peako olema Ma peal ja et fessinae maine elo keikis peako taewa elo farnethoks jama. — Selle põtreast palume igapäev Ceib, pötzadesandis, arvapea astus.

Külwoin, kui finna vold utkude; Leik voib sündida sellele, kes usub! Ja ueta nimud on siist fö eessimenne palve. Isand, migna uspun (S.o. ma tallarson külutkude. ja s.o. uspo lakkatus. Meite palest.) aitõ minna uskmatu süddamist. Jo nimud se p. W. öppeta & sind irxa? Parreminne palume ja lugema, et ja teiemaks lättad oma uspo ja oma elle sees ornastasid Tumala warko. Ja se keigeparrajas palve on his je, kui sõnuma Waim meie eest ja meie sees palveat teeb ökornistegw, mis u roki ei coi üllatäida! Jest Waim tulele his meie nödrustele appi, kui n.

ei tree mitte, mis mie peame palluma
nenda kui kohkus on! —

Ras teame ja felgoste ja kindaste, et mie
palwe Jumala pole need aitab? et mie
seft on ni suur kaoso? —

O h muudagi! Seft Jaanue on iosi Kristust
leibl meid heledsto Rõpnuud, et mie
Reik head palwoes ja palume tegu leiu
juuri peame otsivad. —

Jummala pallul meid, et mie kilda
peame palluna. —

Ch. a. h. õige nüülega fisi mitte, et se repo
kõik on, et peame palluna, vaid üks
tõkem sed da münd Jumala loage;
O h mis waene lugun, et innuusped sedda a
nago käosu oruavoad, et peame palluna. —

Mis on leonae tootavaid neile kui qile, kui
kilda oiete paluvaad? —

Jummala, Reij Repum kui koldest wai,
Reik ülle sedda tetta, kui mie maistane
ja palume, oh alyn ist jo W. T. ja U. T.
sedda tootust kriitenuud, et ta tallub erap
anda leida, kes tilda otsivad ja õrrapetsi
neid, kes tilda füddanest opsti hüüdoal ja
etta Reik, mis usalekuud ja läest noot-
wad! — — W. T. on pali jo paber kõru ja fürid in
aigid ulles kui Tudi ja riivid - ka; ja üks uselik
kood sääb sedda eoh kõste tundu, et lunal
imeli pälvi uigil pallumiobj; tellito parab.
Ket teie opole sedda veel mitte tunnu?
Oh kattuve agga! —

*V. Kes ei pühhitse mitte Jummala
nimme?

Kes teist wissi öppetab ja ellab kui Jum-
mala sanna öppetab, se ei pühhitse mitte miei
seas Jummala nimme. Esek. 36, 22. 23.

VI. Kes öppetab teist wissi, kui Jum-
mala sanna?

Se, kes öppetab, et innimenne ommeti woib
önsaks sada, ehk temma kül omma rummalusse
sees jääb, ja ussub ja peab need kõmed, mis
Jummal ial ep olle läsknud. Matt. 23, 23.

VII. Kes ellab teist wissi, kui Jummala
sanna öppetab?

Kes ei lasse mitte pühha Waimo läbbi omma
füddant parrandada, ja lodab ommeti önsaks
sada, et temma kül sedda tööd armastab, mis
Jummal omma sanna sees on keelnud.

VIII. Kas miei isse ennast walle öppetus-
se ja kurja ello eest woime hoida?

Ei woi mitte. Sepärrast peame miei Jum-
malaat füddamest palluma: Se eest hoia meid,
armas taewane Issa. Ioan. 17, 15. 17.

Leine Palwe.

Tulgo meile sinno riik.

I. Mitmesuggune on Jummala riik?

Kolmesuggune, (1) Wae-riik. (2) Armo-
riik. (3) Au-riik

II. Mis on Jummala wae riik?

Reik sesinnane ma-ilm, kus Jummal Reikide
lomade ülle wallitseb. I Alia r. 29, 10-13.

*III. Mis on armo riik?

Pühha risti - foggodus, ja iggaühhe Jumala lapse südda, kus ta omma armo ja sanna läbbi wallitseb, ja nenda omma pühha risti-foggodust hoiab ja omma armo andedega täl-dab. Rom. 14, 17. Luk. 17, 20, 21.

*IV. Mis on au riik?

Iggawenne ello. 2 Tim. 4, 18. Luk. 22, 28, 29.

*V. Missugguse rigi párrast pallume
meie siin?

Ei mitte wåe-rigi párrast, mis sees meie jo el-lame; waid meie pallume armo - ja au - rigi párrast 2 Tess. 1, 11. 12. Rom. 8, 17. 22. 23.

*VI. Eks Jummala riik tulle ilma meie
palweta?

Jummala riik tuleb kül ilma meie palweta
isse ennesest, — meie jure tulles.

*VII. Kuid a tuleb Jummala armo-riik
meie süddamesse?

Kui taewane Issa omma pühha Waimo
— ning seal iggaveste.

VIII. Kas saab au - riki?

Kes pühha Waimo armo läbbi Jummala san-na on usknud, ja Jummala mele párrast el-lanud omma ello otsani. Ilm. 2, 25 - 28.

IX. Kes panneb Jummala rigi wasto?

Kurrati riik. Kurrat nimmetakse sepárrast ma-ilma jummalaks, kes pimmedusse sees wallitseb. Ewes. 6, 12. Ilm. 12, 7. 9. 2 Kor. 4, 4.

X. Mis on kurrati riik?

Se on patto riik, seal sees ellatakse Jummala ja temma pühha sanna wasto. 2 Kor. 4, 4.

XI.

Kuid a meie risti riikkuas tökkime ja peame
panalat paluma?

Jesa nimega tuddu nimetades peame defusfe
nimel Tedela paluma p. o. Defusfe sonna jaürde
Defusfe käsijärrele, Defusfe tattmisi jaune,
lest et meie fest jalges teame, et meie fe
Jumala hea mele paleraast on. —
Kes woib näüü defus nimel paluda Jeddaw, miss
ta leab, et se hingi karja ei ei tullee! (vinnus
oma tuktust, et patto tööwoiks korda
näina!). —

Kes pakkaste palub, ei ja mi the!
Se pakkast kui meie palu me, ei pei meie
mitte sallediseud ollema, muid meie põlega-
me ja teotana oma paluega dumalat!
Töes pea me meie Teddo õppi hüüdmu!
S.o. meie peame ka taoste la tundma en nast
la häda sees ollevald, ja peame taoste
la mötlemä jelle peale, Kedola meie palume!

Ei ninnasi evo i ühtey is vägisse nouda —
agge Dunale takhab ka. onlega rogi kerkond!
Ninne olen praktune — ayya Dunale
on erondinne! —

Luk 18, 13. peab Reiger: palu ei ültapuhkane
ülem soona ollema! —

Mis meie tökkime paluas ju mala vääst
palude? — Reik, mis meie törvidakate
ilbo ja hingi põlest! —

Phil 4, 6. Õige murrituge ühtey i, waid laste
Leiger. on nad palu misted paluve ja öhkamise
läbbi töönog a Dumalale teada sada
Murriet peauued palveras sama!
1 Peti. 5, 7. Leidle Reik on pruut Toma
peale, ja murrit tel tae eest!

Muidagi on se hinga murtse fe Keige ülem egi,
ja hinga hälde pärast peame Keige ena miste
palume! —

Palwe = pallumine, eest palcumini, töö-
minne, kui minne = kõne lundaga
mis fe on, et peame lõpmalte palume!
Ei fe palle mitte, et meie lõpmatke peame pällun-
fannad leggemu, waid meie peame ka
tood teggemed, mis meid on kõstas, ja
kes Jumala tahtnisti ei taksu teksa, selle
palvega ei mai Jumala mille pärast olla.
Agga Keige töö jures peame ikka omus mother
Jumala ees oluma; ja et meie nigugused
totegejad oleksime, siis on tarvis, et meie
võhusti isfiära mis palwe lõpmal läbbi.
arratame ja toetame. — Separatu komikud
ja öntud ja sõmaajud, ja iggakord kui PLV.
meie suudamaid isfiära mis lõpmal ja palude
ajab. —

Palwe fannad woivad mitmesugused olla!
Paljo fannad ja püsitud fannad. — Agga irra lõpmal
mis Jumala ees jää ei mitte pilma kujaks
linimeste ees; agga õraa hüblene Keime
linimeste ees palvetegemus, kui suida Kut-
sib!

Wäljavõidetud aufad Kambreid. — Pöövel;
mokha laungema, kuid ei si paanema. —
Lage oppetage mitte lapsi; anna kuid ei si paanema
— aga naad tekkedes orneti; püsitud maistuvad
mis palve on. — Palju wäljavõidetud
Kambre ei tähenda üksteist! —

Talvuga ka teine liisega, kui armastusse solva-
dute!

Häädle opetus palume; — Jundale armastus
mis kätte same, opetus tonnema; ja armastus
opetus lõpmal.

XI. Kes ellab kurrati rigi sees?

Kes patto ja rummalusse sees tahhab jáda,
ja armastab sedda, mis Jummal on keelnud,
se ellab kurrati rigi sees. Rom. 6, 16.

XII. Kes ellab Jummala rigi sees?

Kes omma kalli Õnnisteggia Jesusse sanna
armastab, ja sedda wõttab kuulda, se ellab
Jummala rigi sees, ja Jummala riik on selle
süddames. Joan. 17, 8. 24. Ebr. 12, 28.

Kolmas Palwe.

Sinno tahtminne sündko kui
taewas, nenda ka Ma peal.

*I. Mis vallume meie siin?

Et Jummala tahtminne peab sündima.

*II. Eks Jummala tahtminne ei sünni
ilmal meie vallweta?

Jumalaka hea armolinne tahtminne sün-
nid kui — jures süniks.

*III. Mis tahhab Jummal?

Et meie omma patto häddi peame tundma,
Jesusse omma õnnisteggia sisse uskma, pühastesse
ellama, ja nenda iggaveste õnsaks sama.

*IV. Ons Jummala tahtminne ikka hea?

Jah, on hea; ka siis, kui temma nuhtleb, et
fül meie sedda ei moista. 135 Paul. 6. Jes. 45, 7.

V. Kes peab Jummala tahtmist tegemata?

Innimessed keik peaksid Jummala tahtmist teg-
gema, agga waggad ükspänilis woivad sedda teh-
ha pühha Waimo abbi läbbi. Rom. 8, 14.

*VI.

*VI. Kuidas peab Jummalta tahtminne
Ma peál sündima?

Nenda kui taewas Inglid ja õnsad innimes-
sed sedda teggewad. 103 Paul. 20. 21. s.

VII. Kas siis Jummalta tahtminne nenda
woib sündida Ma peál kui taewas?

Et Jummalta tahtminne kül usklikuist ei tehta-
ni täieste ja ilma pottota, kui taewas; omme-
ti kusawad waggad pühha Waimo armo läbbi
Jummalta tahtmisi tehha Keigest süddamest, römo-
ga ja ilma kawwalusseta. Ebr. 13, 20. 21.

*VIII. Kes julgeb Jummalta tahtmissee
wasto panna?

Need kolm hingega mäenlast: kurrat, ma-ilm
ja meie libha tahtminne.

IX. Mis siis kurrat tahhab?

Temma tahhab, et innimessed ei pea mitte
Jummalta sanna kuulma, mitte uskma, mitte pat-
tust põdrma eggia õnsaks sama. Luk. 8, 12.

X. Mis on ma-ilm?

Ma-ilm on keik kuriad innimessed, kes isse
kuri armastawad, ja teisi vörivad eksitada.

XI. Mis siis ma-ilm tahhab?

Ma-ilm tahhab, et need Jummalta lapsed, kes
dige usso läbbi kurrati käest veäsnud, peawad
nende kombed ja wisid heaks kütma, ja nende
nou järrele ellama. 1 Tess. 2, 15. 16.

XII. Mis on libha?

Libha tähhendab siin meie kuri püttust süd-
dant. 1 Petr. 2, 11.

XIII.

Omafa ña dega paluude Keigest süddamest
on se Keige porrem; agga Isfa me paluve
fannade fees antaege mie pükha oppetutup
jest, mis mie Keigenamuste peame palung,
sepärast pruigataks sedda paluet ka ikka
kes moored kous on, arrata mõiseks ja
juhata mõiseks! — Da felbe fees on ka
Keik kous, mis ihal ü kroone pottuna
woib paluude. — Keik palunisest, mis
ei maa ükhe nende finaalkate paluniste
siis, ekk mis nende wasto on, — ei kõlla
mitte. —

Isfa mie paluve

Jummal, Je Keigewajjaja, takhab mei sis
olla! suuremeele kui Isaja emä armastus
on se taewase Isfa armastus. —
meic = miefelt sis on paljo usklikud
Jummalta lapsed, kes teeda paluuvad.
Kes so oled kauras = kartusaga ja lotusiga
peame Teeda paluve ma. —

I.
Sest et mie ap olli uul mitte täieste Jumala
nolepärralisestes lapsed foraud, his meie
ei uoi kül Keige sititi mune ültegi t palu-
vad, kui püttid, etc. s. o. Oh et meie sedda
oicta äravaroisteväino, mis so valleks istu
nime on! Oh et ka taepolest jo lapsed erootas-
olla, kes mitte halju suuna poleft sind kõig
ei nimeta! Oli et meie ilmuasjate sedda
nime ei pruki!
a.) Kus iinivesed sedda ei tunne: "Oh oppeta neid,
Seid tüdru!" — Ilmuta enast neile ikka ema!
b.) Kus valle oppetas on ja vällevast: "Oh Anna
selget oppetus, ja hoia meid Keige oppetus!"
c.) Kus kütsetanistus on ja vaga karielle:
aita et meie oma ellu läbbi sedda oigt taktunist
erolle!

Oh et kuik Mailm öppiss, Sind lo ja p
nimmata me! Oh et valli oppetas ja leggen
Janna egaas kolles lauto! - Oh et kui, kes
palves ütlevad, meie õsja! - ka siino ja pnu
Kublikkud lapsed vma elu sees. Voi ksdolla
meie tuaniste ne püs-sin et meie Raud ja
Rohus on, keliid Tamala riime augesto teha
ja looto me riid, et meie sedda hea melega
ka talle me; sest mis ma pullen, sedda ma
oneti, ka talkka n, muidoteen ma vallat
ja narin feddu, dedda ma pullen. - Oh mööle
sina seea onas süddames, mis se sedde-
tuudja sinule wölttes vastada. -
Oj, oj ratwas wälitwad paljo onu pisi
Meie lõbli senisega! -
Oh spärast paidegara eunim, kui et töo
tame! -

L 4. 3.

Kui Tamala riime pühkhetatase, püs-talleb kru
riep, j.o. Tamma armorie. -
Oh kui mitte risti animosid funduvad Tamala
riime, agga ei pühkhitse sedda; ei seal pole
Tamala armorie. -
Kui mitte pügara ratsvas ei tia veel ütlu
Tamala riime. -
Tamala eigi lapses peame Jana ja Jäma!
Tis obine d. Luppel, kui enast Et laosene Tom
holitsped. - Ta maleitseb P. W. läbbi. -
Ku ratsa riia feisab Tamala eigi vasto. -
Ol Anna meie ikka roktmine oma P. Waino, et
meie mitte üspäiv Raklome etz. waidet
pe taierata jaasfime, reata, et igapäev
ja auringi perriabi voinega jada. -
Tamala kultmine suub kül Anna meie pui, g. on
lomioses ja roktornoist mises; agga meie
puluna et mit süddameid jaasfiv Tamu P. W.
läbbi wahitsetud et meie Tamala tuttorej
hea melega teatmine!

XIII. Mis on siis lihha tahtminne?

Lihha tahtminne on keik kurjad himmud ja nou-
ud, mis süddames rouswad, sepärrast on meie
lihha kurrati ja ma-ilma surem sobber, ja wö-
tab heal meel sedda kureja nou wasto, mis
kurrat ja ma-ilm annab. Kal. 5, 16. 17. 18.

XIV. Mis nou on siis Neil kolmekstel?

Nemmad ei tahha lasta meid Jummala
nimme pühbitseda, egga Jummala riki
meie jure tulla. 2 Kor 4, 4.

XV. Kes tahhab meile nendesinnaste hin-
ge waenlaste wasto appi tulla?

Armolinne taewane Issa tahhab isse keige
nende kureja nou ja tahtmist rikkuda ja keida.
Rom 16, 20. 1 Joan. 3, 8.

XVI. Mis on siis temma armolinne ja
hea tahtminne?

Et temma meid kinnitab ja hoiab kindlaste
omma sanna ja usso sees meie otsani.

XVII. Kas Jummal tahhab sedda fa
tehha?

Jah temma tahhab sedda töest tehha, sest se on
temma armolinne ja hea tahtminne.

Neljas Palve.

Meie iggapäväst leiba anna
meile tännapääw.

I. Mis vallume meie siin?

Keik sedda, mis meie väese ihho toidusseks
ja ülespiddamisseks tarvis lähhäb.

II. Kelle

II. Kelle käest same meie iggapäwast leiba? Omma taewase Issa käest, kes meid on lonud, hoidnud, ja toiduli tootanud. 132 Paul. 15. s.

***III.** Kelle eest pallume meie iggapäwast leiba?

Ennest ja keikide eest, waggade ja kurjade eest. Matt. 5. 45. 1 Tim. 2. 1.

***IV.** Kas Jummal annab ka kurjadale iggapäwast leiba?

Jah Jummal annab iggapäwast leiba kül ilma meie palweta ka keikile kurja innimestele, et temma se läbbi neile tahhab omma rohke armo teada anda, kas nemmadi wöttaksid targe maksada ja pattust pööda. Rom. 2. 4.

***V.** Mikspärrast pallume meie siis?

Meie pallume sesinnatse palve sees, et temma meile annaks sedda moista ning tännoga wastowotta meie iggapäwast leiwa.

***VI.** Kas siis waggad ja kurjad omma iggapäwast leiba wastowotwad üh hel wisil?

Ei mitte, waid waggad wotwad omma leiba tännoga wasto; tagga kurjad tännamatta süddamega. 1 Tim. 4. 3. 4. 5. Sir. 50. 24. 25. 26.

VII. Kuidas wotwad siis waggad omma iggapäwast leiba tännoga wasto?

Nenda et nemmadi moistwad sedda diete, et nemmadi middagi väärts ep olle, sepärrast ei raiska nemmadi ka mitte Jummalal wilja pattuks, waid prugivad sedda omma ennesté tarvitusseks, toitwad waesi ja kütwad Jummalat.

VIII.

Ku põrgus fürib Jummalal taktmine, agga meie pallume, et Jummalal hea ja armolinne taktmine siin ma peäl suruis, et meie ka taewarig, orsaliseks jaasime. Nenda kui laevat:

Nikoporaaff polegiin Ma peäl Ju mala hea tattmala weet on itte Tora las Te tattmine? - Soft et siis alles uuelitsi Kurri tattmine ualleitgeb, jäse peab erra uoitud ja suurtod sama. - Kuidas suurakse?

- Kela Kurratid! - Tema tikkab, et meie ei pea utama jõ önsa ersama! Peästa meid Mailma arikatelleniistest jaasito misest! - Maicii seisab kuujug ja orjab Kurratit.

Oh acta mo nödrust! - Mo oma lükha on nöddes ja ei tikk sedda heat tekkab. Oh innines id! punne tikkede mis ja paliead! - Mis ja sedda paleud, kui ja festi ei halige, mis Jummalal taktmine on. Tagga innimese mätelel ispa: "Minna tattmine" püdko! - Seele worto pallue riüüd uslik rütiinnimes: Sinad takt, fest fe on partorn, kui minna. - Oh on. faelde ne isal! Kurruata mida jõ Loris ko mind ka, et ma fö lappitsi loominada.

11

Seele paluas sees Kunni tal usbek risttämer, et Jummal see on, kes Reik Tale raale, ja et, Temma seon, kes Reik toddörnista ja ku. Tema sedda tikkab, õenitomalla, jaatja, et siis ütleg; ei roovies meile Kaspuks tulla. Reikil Kurjäädil in mustel, kes Jummalat mitte ei tanna ja oma iggapäwest leibas, et c. on neid jannadi antio kurjenima ka kütvi. Kurja oma iggapäleiba hüti prukkis, siis Tora ja Zu laat.

Kui uus innimeenud üku vaeade heat tab ja
temale wieja ekk rapsa araab, et ta si peaa-
nälga surmena, agga fesoma perekib sedda
seks, et ta kõrge lähkab, et annast totis joob,
sedda raitkab ja süs surmel! Mis kõrge
on tal fest... wat. VII.

Oh duudal aito, et mis sa meile araad, hõist,
faaks mestorovitad ja firo taktmiste jõul
prugitud.

ad XII. mis tohkime Jumala kõep otsude
Reik, mis rakkulise ja hea elle tarvisid
kauniig lõkhäb, kui see meile kas suur on;
ja separaast tohkime seddu Reik palvuda,
agga meie ei tea mitte selges te etc etc.
sepäraast: „Larje muid rakkul olla flee
iggapäwase leibaga, mis sa meile oras,
et meie mitte siinad hea tatt mitte wort,
enam ei noua! – Oita, et meie omad piis,
tormaid ei leoma murrapa, waid et kõne
Reik murret u kus siro piaale heidane!
meie iggapär. = mis sa oma sedust mida
meil omaks leibaks meile araad!

voöras leib = warrastud, – ahnu se labbi;
noutud, – ekk laidkusse pääraast kõrko põja-
tud.

oma palek higgi sees. wat. X.

Kes mood karib ja tulvab, – on uago Kuning,
Ku rikrud, Reik leib kül on, peavad seddu,
enam ka tööd tegema!

Arna meile = aite et Reik juanfid oma
tarividust; – Ma tukhan seddu, mis sa nulie
araad, kui jaggeda neile, seddu ja mos ligi-
messets se ad! –

VIII. Kuida wotwad kurjad omma igga-
påwast leiba tånnamatta süddamega
wasto?

Nenda et nemmad prugiwad Jummala wilja
kurjaste ja ahnussega, liajumisse, prassimisse
ja kõrkussega sedda raiskawad ja pillawad. Jer.
5, 23. 24. 2 Petr. 2, 12. 13.

IX. Mil wiwil on Jummal tootanud ig-
gapåwast leiba anda?

Ed ja waewa labbi. 1 Mos. Ram. 3, 19.
Omma palle higgi sees pead sinna leiba sõma.
2 Tess. 3, 8. 10-12.

X. Kes nüüd laist on, ja ei te ühhelegi
head, ellab ommaast surest warrandussest
ehk kerjab teiste käest, kas se sõdb om-
ma leiba tånnago?

Ei mitte; waid nisuggused innimesed on war-
gad, kes omma toidust Jummala ja innimeste
käest warrastawad. Luk 12, 19-21.

XI. Mikspårrast pallume meie igga-
påwast leiba?

Et meie ei pea mitte tullerwa aasta ette murret-
sema, waid rohhul ollema sega, mis meile igga-
påwam tarvis lähhäb. 1 Tim. 6, 8. Opp. san. 30, 8. 9.

*XII. Mis on iggapåwane leib?

Reik mis meie ihho toidusseks ning üles-
piddamisseks tarvis lähhäb, sõminne, jo-
minne, rided, kingad, kooda, maia, pöld,
weiksed, rahba, warra, wagga abbitasa,
waggad lapsed, wagga perre, wagggad ning
truid ülemad, hea wallitsus, hea ilm, rah-
ho,

ho, terwis, aus ello, head jöbrad, truid naab-red, ja mund nisuggused asjad.

XIII. Mikspärrast nimmetakse sedda keik leiwaks?

Sepärrast et need asjad keik sin ilmas melle ni tarvis lähhärwad, kui iggapäwane leib.

Wies Palme.

Ja anna meile andeks meie wöllad, kui meie andeks anname oma wölglastele.

*I. Missuggused wöllad on need?

Keik pattud, olgo teädawad ehk teadmatta.

II. Kelle eest pallume meie sin?

Isse-enneste ja keikide innimeste eest.

III. Kas meie peame fa kurjade innimeste eest palluma?

Jah peame, kui meie isse essite olleme pattust pöödnud, fa teiste kurjade innimeste eest palluma, et Jummal tahhaks neid pattust pedsta ja parrandada, et nemmod nenda woiksid pattude andeks-andmisi sada. Luk. 23, 34. Ap. 2, 7, 60.

*IV. Kes annab pattud andeks?

Taewane Jesa.

*V. Kuid meie temma käest andeks andmisi pallume?

Et temma ei tahhaks wadata meie pattude peale, eggia nende pärast meile sedda keelda, mis meie pallume. si Paul. 11. f.

*VI

5;

Kui ome nüüd Jesus käest igga leiba olleme pallunud, siis peab Kohke meie mele fallen a et meie sedda apole mitte wäärt meie pattus pärast, ja et meie sepärrast üks Wainolip töidus kinge polest, s.o. pattudeandeksandmine, wagga tarvis on.

Si Palme apole mitte nispupposte pattusteld antud, kus well meleza iggapu patto see Alane ja ilmaoli veel ei kohketradonu patto, waid woiklitsa lele, kendl ha luel paljo patto ja üllekoito on jõudles; sepärrast peawad ka nemnade saff igga palme juus allo doma ja isja wusto ütlima: „Oh Sa' tead parrasina! kui meie, mis meie sind waisto olleme patto tund mõttidega, sonudiga jo tegudega etc. V. 130, 2-4. Lõsind kule mõ heale, siis kõtwad paro töölle ho õlondesko palju mista heale. - Kui Siara dekooh! töökasid leik ülestõlbut meler piddada, kus siis jouats, Tssoed! soes feigia! Agga Siino kā on andeks andmine. - Meie wöllad on kül morned meil endel teädmatte, agga selekipäräast on naad wöllad, mis meie - ; fida ärivataasud a ja üks pärast. Järguse pärast woib nei andeks ootata. - Järguse pärast waisse nüüd suidida, et se Jesus ei iwata meie pattus peale. - Andeks andmisi peame pallume iggapu nago iggapäwast leiba!

Kui meie = meie taatame riivid ka hea
melega, et kui meie taatame etc.
Kes ouute Rahetsib ja oma ennefjäri pärast
kuub on, si ei möttele mitte enam vikha
peale. —
Kas sā onna ka melega andeks? — Jah!
Nok, kas siis siis peatagi heldem olenuu
Kui Jummal?

*VI. Kas meie sedda våårt olleme?

Meie ep olle sedda mitte våårt, mis meie
pallume — tenime. Jan. 9, 18.

VII. Eks Jummal volle öppetajattele mele-
walda annud pattud andeks anda?

Jah on annud. Nenda ütleb Kr. stus. Ioan.
20, 22. 23. Matt. 18, 18. Luk. 10, 16.

*VIII. Kellele antakse pattud andeks?

Neile, kes omma patto hådda diete tundmad,
sedda süddamest kahhetsewad, ja õige ussoga
Jesusse käest abbi otsiwad. Luk. 7, 37. 47. 48.

IX. Eks siis keik, kes vihtil käiwad, ei sa
pattude andeks andmisi?

Ei sa mitte. Need, kes pattusti süddamest põõr-
nud Kristusse sisse ussuwad, patto tõ wiikawad,
ja selle vasto pannewad, nende pattud on an-
deks antud; agga nende pattud, kes patto ja
rumimalusse sees ma-ilma visi järrele tahtwad jä-
da, ei anta mitte Jummalast andeks

X. Kas siis Waggad on pattude andeks
andmisset våårt?

Ei olle mitte våårt; waid armust Kristusse
pårrast antakse pattud andeks neile, kes IEsusse
sisse ussuwad, ja temma sanna wötwad kuulda.

XI. Kas siis waggad tewad melega
paljo, patto?

Ei te mitte, waid omma nödrusse läbbi eksiwad
nemmad kogematta; ja sedda arwawad nem-
mad ka raskeks pattuks, et kül Jummal Kristus-

se pärast neile sedda keik sūks ei arwa. Rom. 7,
17-25. 19 Paul. 13. s. 1 Joan. 1,9. 2 p. 1.2. s.

*XII. Mis tootawad need waggad
Jummalale?

Et nemmad tahtwad ka süddamest andeks
anda, ja heal melel head tehha neile, kes nens-
de wasto eksiwad. Matt. 18, 21. 22.

XIII. Kelle pattud tootawad waggad
andeks anda?

Mende pattud, kes waggade enneste wasto on
kuri teinud. Matt. 6, 14. 15.

*XIV. Kuid aindwad nüüd waggad om-
ma waenlaste pattud andeks?

Menda et nemmad ei tahagi se peale mottelda;
wäid tahtwad weel peälegi omma kuriateggiattele
head tehha, kui se tarvis lähhäb. Kol. 3, 13.

XV. Ons need ka waggad, kes sallaja
wiha omma liggimesse wasto
piddawad?

Ei olle mitte waggad, wäid tiggedad, kes ütle-
wad', et nemmad tahtwad andeks anda, agga
nemmad ei leppi mitte süddamest. 3 Mos. 19, 17.
18. Sir. 28, 1-11. s. Matt. 26, 49.

XVI. Kas nisuggused woiwad ka Jäsa
meie palve diete palluda?

Ei woi mitte, wäid nemmad palluwad isseen-
neste wasto. Matt. 5, 23. 24.

XVII. Mis teeb Jummal nisugguste
Wata Matt. 18, 32-35. salmist sadik.

Kues

Kues Palve.

Arra sata meid mitte kiisatusse
sisse.

*I. Mitmesuggune on kiisatus?

Rahhesuggune, teine hea, se on Jummalast;
teine kurri, se on kurratist.

*II. Kas siis Jummal ei kiisa kurjaste?
Jummal ei kiisa keddagi kurjaste

*III. Kuid a Jummal siis kiisab?

Temma kiisab innimeste heaks (1) heategge-
mistega, (2) käskudega, (3) waeste håddaliste
innimestega, (4) püttuste kurjade innimestega,
(5) keigesugguse risti ja willetsussega. 1 Petr. 4:
12. Rom. 2, 4. Luk. 16, 20. Jaf. 1, 12.

IV. Kuid a kiisab Jummal heateg-
gemistega?

Nenda, et temma teeb innimestele paljo head
lähho ja hinge polest, ja katsub, kas innimesed
tännega sedda moistwad, ja Jummal sanna
kuulwad. 2 Mos. 16, 4 5 Mos. 7, 2. 3.

V. Kuid a kiisab Jummal käskudega?

Temma kiisab, kas innimenne temma sanna
tahhab kuulda ehk mitte. 1 Mos. 22, 2. n. t. s.

VI. Kuid a Jummal kiisab waeste håd-
daliste innimestega?

Jummal lassesb sepdrast waesed ellada nende
seas, kellel ennam warrandust on, et Jummal
F 2 katsub,

Katsub, kas nisuggused omma waese liggimessele
head tewad ehk mitte. 5 Mos. 15, 11.

VII. Kuida kiusab Jummal pattuste
kurjade innimestega?

Jummal lasseb ommad lapsed sepārrast kurjade
hulgas ellada, et temma kiusab, kas temma lapsed
ka kowwaste nende teiste kurja tööd wiikawad.
5 Mos. 13, 3. 4. Kohtom. 2, 21. 22.

VIII. Mikspārrast kiusab Jummal risti
ja willetsussega?

Et innimessed peawad pattust pōõrma, patto
wiikama, kannatlikkud ollema, waggamaks ja
wimaks õnsaks sama. 1 Petr. 1, 6. 7. 4 p. 12. f.
Sak. 13, 9. Ebr. 12, 5 - 11.

IX. Mikspārrast kiusab Jummal nenda
innimessi, eks Jummal enne ei tea,
missuggused nemmad on?

Jummal teab kül, missuggused innimessed on:
agga temma kiusab neid sepārrast, et innimestele
peab teada sama, missuggused nemmad on ehk
ollematta. 2 Alia r. 32, 31. Joan. 6, 5. 6.

*X. Kes kiusab meid kurjaste?

Need kolm hinge waenlast, kurrat, ma-ilm,
ja meie lihha.

XI. Kuida kiusab kurrat?

Kurrat kiusab ja awwatelleg innimest kurja
teggema, kui temma kurjad mötted ja himmud
innimesse süddamesse külwab. Joan. 13, 2.
1 Kunin. 22, 22. 1 Alia r. 21, 1.

XII. Kuida ma-ilm kiisab?

Ma-ilm ehk kurjad innimessed kiisawad, kui nemmad omma jummalakartmatia ello ja könnega teisi püawad patto sisse sata. 1 Kor. 15, 33.
1 Joan. 2, 15. Opp. san. 1, 10. 2 Tim. 3, 13.

XIII. Kuida lihha kiisab?

Meie lihha ehk meie kuri südda kiisab meid, kui temma tahhab omma ennese kuria himmude, kurrati ja ma-ilma kuria nou járrele tehta. Juk. 1, 14-15.

*XIV. Kes neist kolmest teeb meile keige-
suremat fahjo?

Meie ennese lihha ehk kurri südda teeb meile kei-
gesuremat fahjo; sest temmata ei voi kurrat egga
ma-ilm meid patto sisse sata. Mark. 7, 21-23.

XV. Mis on kurrati, ma-ilma ja
meie lihha nou?

Se on nende nou, et nemmad tahtwad
meid sata ebba-usso, kaksipiddimölemisse,
ja monne mu sure patto ja håbbi sisse.

XVI. Mis on ebba-us?

Ebba-us on, kui innimenne sedda ussub, mis
Jummal ep olle käsknud uskuda egga piddada.

XVII. Mis on kaksipiddimöleminne?

Kaksipiddimöleminne on se, kui innimenne
kurrati, ma-ilma ja omma lihha sanna ja nou
ennam ussub, kui Jummal sanna ja öppetust.

XVIII. Missuggused on need sured
pattud ja håbbi?

Reik, mis Jummal omma pühha sanna ja
käskude sees on keelnud. Kalat. 5, 19-21.

XIX. Missugguse kiisatusse wasto pea-
me meie abbi otsima?

Ei mitte Jummala kiisatusse wasto, sest se tul-
leb meie hingे heaks; waid kurja kiisatusse was-
to. Jok. 1, 12. 13. 14. Ewes. 6, 11. 12.

XX. Kas meie peame palluma, et ükski
kurri kiisatus ei pea meie peale
tullemä?

Sedda ei woi meie palluda; sest Jummal on
käsknud, et meie peame omma hingе waenlaste
wasto pannema ja woitlema. Ewes 6, 13. I
Kor. 10, 13. Ioan. 17, 15. Kal 5, 17.

*XXI. Mis meie münd pallume sesinnatse
Palwe sees?

Meie pallume, et Jummal tahhaks meid
hoida ja ülespiddada, kui meid sega peaks
kiisatama, et meie kummataagi wiimsetl är-
rawoidame ja voimist same.

Seitomes Palwe.

Peasta meid arra sest kurjast.

*I. Mis meie pallume siin?

Et Jummal tahhaks meid ükskord kurjast fog-
gone peasta. 2 Tim. 4, 18.

II. Kelle läbbi tulleb keik kurri?

Kurriti ja patto läbbi tullewad keik kurjad
nuhlusse, häddä ja waew. Rom. 5, 12.

*III. Mirmesuggune on se kurri ehk kahjo?

Nehasuggune, (1) hingе= (2) ihhо= (3) warran-
dusse ja (4) au-kahjo, Mat. 26, 38. 27 p. 26=30 f.

IV. Mis on hingekahjo?

Hinge Kahjo on keik pattud, turjad kiusa-tussed, kangekaelus, ja iggawenne surm.

V. Mis on ihho kahjo?

Haigus, wallo, wiggadus, janno, nälgi, al-lastus, wangi-pölli n.t.s. 2 Kor. 11, 23. 27.

VI. Mis on warrandusse kahjo?

Kui meie omma õrrarisutakse, õrrawarrastakse, ehe teist wisi hukka saab. Ebr. 10, 33. 34.

VII. Mis on au kahjo?

Kui innimest ilmasüta pölgatakse, naertatakse, teotatakse, n.t.s. Luk. 6, 21. 22. 23.

VIII. Mikspärrast lassesb Jummal meid
lapsed sadik ni valjo håddaga
waewata?

Sedda teeb Jummal keik omma targa nou läb-bl meie hingekahjo, et meie peame öppima patto wihkama, mis läbbi keik hådda tulnud; ja Jummala sanna armastama, Jummalat süddamest palluma, et temma tahhaks meid õige usso, armo, tarkusse ja kannatussega ehhitada ja einitada. Ebr. 12, 11. Jak. 1, 12. Rom. 5, 3. 4. 5.

IX. Kas siis se hådda ja kahjo on

Jummala nuhtlus?

Kes Jummala sanna ja omma hingekahjo suurt ei holi, ja jäwad omma rummalusse sees neil on keik hådda ja kahjo üks raske nuhtlus: Agga kes ommost rummalusseest Jesusse pole süddamest pöörwad ja temma sanna vätwad kuulda, neile ei olle nende hådda mitte üks nuhtlus, waid üks hea rist, mis hingekahjo tulleb.

X. Kas siis nisuggune hådda waggadele
ilmal Jummala tahtmatta woib
juhtuda?

Ei woi mitte. Matt. 10, 29. 30.

XI. Kas sünnyb waggadele palluda, et üh-
tegi hådda nende peale ei tulleks?

Ei sünny mitte, waid se sünnyb neile palluda,
et Jummal ommal aial neid tahhaks hoida ja
årrapeästa fest håddast ja waewast, mis nende
Eohhus on sijn ilmas kannatada. Ioan. 17, 15.

*XII. Kuida peåstab Jummal
waggad?

1) Eui temma nende risti wåhhendab, ja om-
ma Waimoga neid römustab, 2) Eui temma
önsa otса neile annab, ja armoga festsinna-
fest hådda orrust ennese jure taewa wåttab.
2 Kor. 1, 10. 2 Tim. 4, 18.

XIII. Kas sünnyb surma Jummalalt
palluda?

Nenda Eui need innimessed surma himmusta-
wad, kelle kässi ei käi nende kurja himmo ja
tohtmissee járrel, ei sünny mitte waggadele surma
palluda; fest waggad ihhaldawad surma sepär-
rast, et nemmad patto foornast tahhaksid lahti
sada ja omma Onisteagiat pallest pallesse näh-
ha. 2 Kor. 5, 1-9. Wil. 1, 22. 23.

*XIV. Missuggused on Issa meie palwe
wiimsed sannad?

Sest sinno pârralt on se riik, ja se wâg-
gi, ja se au iggaweste, amen.

XV.

*XV. Mis öppetawad need sannad?

Need sannad kinnitawad nende waggade usko,
et nemmad peawad kindlaste uskma, et Jummal
tahhab nende palwet kuulda. Jes. 65, 24.

*XVI. Kas Jummal peab siis nende
palwet kuulma?

Jah peab, seit temma pârralt on se riik,
ja meie olleme temma rigi lapsed. 27 Paul. 8. f.

*XVII. Kas ta woib palwet kuulda?

Jah woib, seit temma pârralt on se wâggi.

*XVIII. Kas ta tahhab palwet kuulda?

Jah tahhab, seit temma pârralt on se au, ja
keik sünneb temma pühha nimme auuks. 1 Alia r.
29, 10-14. 22 Paul. 5, 6. f. 1 Ioan. 5, 14.

*XIX. Mis se on: Amen?

Se on: et minna pean kindlaste uskma,
et taewane Issa meie palwe heldeste on was-
towõtnud — sündima.

*XX. Kas Jummal keikide palwet kuleb?

Ei kule mitte nende palwet, kes melega omma
rummalusse ja wallatusse sees tahtwad jáda.
wata 2 Råsf. 20, ja 21, küssim:

*XXI. Kust woime meie mûnd sedda kind-
laste uskuda, et Jummal meie palwet
kuleb?

Sest, et Jummal isse 1) on meid kâstnud
nenda palluda, ja 2) tootanud, et temma
meid tahhab kuulda. Ioan. 16, 23.

*XXII. Kas sinna ka ussud sedda kindlaste?

Amen, Amen, se on, jah, jah, se peab
tõdeste nenda sündima. 145 Paul. 18, 19. f.

*XVIII. Kust tulleb nisuggune usk?

Zummala sannast, ja pühhaist Sakramen-
tidest. I Joan. 5, 8-10.

Öppetus Sakramen- tidest.

*I. Mis on üks Sakrament?

Sakrament on üks nähtav assi, mis läbibi
Zummal omma näggematta armo ja annid pa-
küb ja annab, ja sega ommad tootussed ja meie
usko finnitab.

II. Mitto Sakramenti ollid wanna:
Seadusse aial?

Räks, (1) ümberleikamisse= (2) Posa=talle
sakrament. I Mos. 17, 7-13. 2 Mos. 12, 3-27.

*III. Mitto sakramenti on ue
Seadusse aial?

Räks, (1) Ristmis- , (2) Altari=ehk pühha-
bto=sõmaaia sakrament.

IV. Mitto asja tullewad ühhe sakra-
menti jures tähhele vanna?

Kolm, (1) üks nähtav assi, (2) üks nägge-
matta assi, (3) Zummala käsk ja tootus.

Nel-

Neljas Peatük.

Pühast Ristmissest.

I. Mis on Ristminne ?
Ristminne ei ole mitte paljas wessi —
ühtepandud.

II. On siis pühha Ristminne üks
Sakrament?

Jah on, sedda tunnukse sest, et ristmisses on
üks nähtav ja üks näggematta asfi, ja Jum-
mala käsk ja tootus.

III. Mis on nähtav asfi ristmisses ?
Wessi.

IV. Mis on näggematta asfi ?
Näggematta asfi on Jummal Issa, Poeg
ja pühha Waim omma armo andidega.

V. Ons Jummal ka ristmisset seadnud
ja käsknud ?

Jah on seadnud ; sest ristminne ei ole pal-
jas wessi, waid üks nisuigune wessi, mis
Jummala käskus on seätud, ja Jummala
sannaga ühtepandud. Luk. 3, 23.

VI. Mis on se Jummala kässo-sanna ?

Kui meie Issand JEsus Kristus ütleb: Mat-
teusse ramato wiimses peatükkis (28, 19.)
Minge ja õpetage keik — nimmel.

VII. Mis on se tootusse sanna ?

Kui meie Issand JEsus Kristus ütleb: Mar-
kusse ramato wiimses peatükkis (16, 16.) Res-
ussub

ussub ja sedda ristitakse — hukka mois-
tetama.

VIII. Mis annab ehet satab ristminne?
Temma satab pattrude andeks - andmist —
— kultutawad. 1 Petr. 3, 21.

IX. Eks meie Issand JEsus meile keik
sedda head ei teinud?

Zah temma on omma sanna kuulmissee, kannatamisse ja surma läbbi ükspäinis meid lunastanud pattrust, surmast ja kurratist, ja on keik õnnistust meile saatnud. Rom. 5, 8 = 11.

X. Kuidas siis ristminne meile keik sedda
satab?

Se Issand, kes meile keik sedda head on saatnud, se Issand on ka ristmisi seadnud, jarottanud ristmisse läbbi keikile usklikkudele sedda õnnistust anda.

XI. Kas siis keik, kes ristitud on, sawad
sedda õnnistust?

Mi kaua kui nemmad õige usso läbbi omma õnnisteggia sanna kuulwad, on keik õnnistus nende pârralt; agga kes wallatumal kõmbel kurrati ja patto sanna wôtwad kuulda, need kautarad keik sedda õnnistust ãrra, mis armas JEsus neile olli annud. 1 Petr. 1, 5. 2 Petr. 1, 3-9.

XII. Kuidas wob wessti ni sured asjad
tehha?

Wessi ei te sedda rõeste mitte, waid Jumala sanna, — pühha Waimo läbbi.

*XIII. Mis oppetab vñhha Paulus
festfinnat fest asjast?

Paulus ütleb Titusse ramato kolmandamas
peatükis: Jummal on meid õnsaks teinud
vesündimisse — se on tödeste tössi.

*XIV. Mis tähhendab nisuggune wee-
ristminne?

Se tähhendab, et wanna Adam peab ig-
gapåwase kahhetsemisse — iggaweste
ellama. I Petr. 3, 20. 21.

*XV. Mis on wanna Adam?

Se on meie furri pattune südda ehk pârris-pat
keikide furja himmudega, mis meie omma wanne-
matte läbbi esfimesest Adamast olleme pârrinud.
Rom 5, 12. Ewes. 4, 22.

*XVI. Mis läbbi peab temma sama
ärra: upputud?

Iggapåwase kahhetsemisse ja pattust-
pôõrmissel läbbi. Kol 2, 11. 14.

XVII. Mis on iggapåwane kahhetse-
minne ja pattust pôõrminne?

Se on, kui üks wagga risti-innimenne tunneb
diete, et patto tö hirmus on, ja otsib se wasto
JEsusest abbi, ja kahhetseb ehk on kurb igga-
påwane selle pârrast, mis temma tunneb ennese sü-
dames Jummalala tahtmissee wasto ollewad, ja
ei kule patto ihhaldamist, waid JEsusse sanna.

XVIII. Kuida surretakse se läbbi
pârris-pat?

Pârris-pat surretakse ehk upputakse ärra, se on
temma käest woretakse wotimust nenda, et pârris-
pat-

pat keige mu patto ja Kurja himmudega üht wagga innimest ei woi sundida patto mele pârrast reggema. 2 Kor. 7, 9-11. Rom. 8, 13.

XIX. Kas Jummalal sanna sedda ka
nenda õppetab?

Jah õppetab Rom. 6, 12. ãrgo wallitsego pat mitte kui kunningas teie surrelikko ih-
ho sees, et teie wõttatäsite temma sanna kuul-
da temma himmude sees.

XX. Mikspârrast kästakse wanna
Aldamat upputada?

Se könne sünib ühte se wanna wisiga, kui
uselikud homile ja leuna-made sees allasti pid-
did jõkke astuma, kolm kord wee alla minnema
ja jälle ettetulema. Matt 3, 16.

XXI. Mis siis se upputaminne diete
tähhendas?

Et üks wagga Jummalal laps Ìesusse läbbi
seka piddi patto vasto pannema ja sedda alla-
wautama, ja patto peâle woimust sama. Kol.
5, 24. 2 v. 19. 20. 21. f. Rom 6, 6.

*XXII. Mis peab ette tullema?

Uus innimenne. 2 Kor. 4, 16.

*XXIII. Mis on uus innimenne?

Se on uus südda ja meel, mis Jummal nei-
lcannab, kes Ìesusse Kristusse sisse süddamest
uiskwad. Eset. 36, 26. Kol. 3, 10.

*XXIV. Kuida peab uus innimenne
ettetullema?

Nenda, et temma usso walgus peab ennam ja
ennam

ennam paistma keksugguste hea teggude sees.
Mat. 5, 16. 1 Kor. 15, 58. 1 Tess. 4, 1.

XXV. Kuidas peab uus innimenne ülestõusma?

Temma ei pea mitte patto hääda ja kurrati kiisamisse pärast meelt õrrahelitma, eggia wäggia arraks minnema, waid iggapäädv julgeste JESUS- se armo läbbi patto wasto pannema.

***XXVI. Kuidas peab uus innimenne ellama?**

Temma peab õigusse ja puhhastusse sees Jummala ees iggarweste ellama. Luk. 1, 74-75.

XXVII. Mis se on: õigusse ja puhhastusse sees ellama?

Se on JESUSSE armust ja õigussest ükspäis abbi otsima, Jummala ja waggade innimeste mele pärast tegema, ennast mitte teadwa pattoga rojastama. Rom. 8, 1. 2. 2 Kor. 7, 1. Ebr. 12, 14. 15. 16. Joan. 15, 5.

XXVIII. Kelle ees peab uus innimenne nenda ellama?

Ei mitte ükspäinis filmakirjaks innimeste nähes; waid Jummala ees, kes meie süddame pohja ja mõtted läbbikatsub. 1 Mos. 17, 1.

***XXIX. Kus on se kirjotud, et ristminne sedda keik tühhendab?**

Pühha Paulus ütleb ommas ramatus Roma- rahwale kirjotud kuendamas peatükki: Meie olleme Kristussega —— udes ellus käima.

XXX. Kuida olleme meie Kristussega mahhamaetud?

Et Kristus meie assemel on surnud ja mahhamaetud, sepärrast orwab Jummal sedda keislike kassuks, kes on ristitud, ja sünd amest uskwad, otsego olleksid nemmad isse omma patitude pärast surnud ja mahhamaetud. 2 Kor. 5, 15.

***XXXI. Mikspärrast olleme meie Kristussega mahhamaetud surma sisse?**

Et meie igapäev Pattused himmud süddames peame surverama, ja otsego haua sisse jäätma, ja keik risti ja surma hea melega kannatama. Rom. 6. 11. 12. 13. Luk. 14, 26 27.

***XXXII. Ons Kristus haua sisse jänud?**

Ei olle mitte; waid temma on üllesärratud surnust Issa au, se on Jummal vāe läbbi.

***XXXIII. Mikspärrast on Kristus üllesärratud?**

Et meie peame udes ellus käima. Rom. 6, 3. 11.

XXXIV. Mis on uus ello ja waimolik ülestoušminne?

Kui innimenne enne omma kurja himmude járrele on ellanud, ja omma au, kasso, ja tahtmist takkanoudnud; agga pärast Kristusse läbbi hakkab omma ello sees tegema Jummalta tahtmissee járrele, ja liggimesse heaks.

XXXV. Kas meie ommast wāest woime ue ello sees käia?

Ei woi mitte, waid Issa au ehk vāe läbbi, kes Kristust on üllesärratanud; sepärrast teotawad ja

ja põlgwad need Jummala wâgge, kes ennast ei arwa woiwad ue ello sees käia. Ewes. 1, 19. 20.

XXXVI. Kas siis sünnyib lapsi ristida?

Jah sünnyib, orsego wanna seadusse aial lapsot fessi ümberleikati. Ap. Teg. 2, 39. Matt. 19, 14.

XXXVII. Kas siis lapsed woiwad ka uuskuda?

Jah woiwad Jummala armo ja abbi läbbi, sest nende párralt ööldatse Jummala rigi ollewad, agga Jummala riki ei sa ükski ilma ussota. Matt. 18, 3. 6. 8 Paul. 3. f.

XXXVIII. Kust teame meie, et Jummala riik lapsoteste párralt on?

Meie Issand JEsus Kristus ütleb Mark. 10, 14. 15. Laste need lapsotest sed minno jure tulla ja ãrge keelge neid mitte, sest nisugustest párralt on Jummala riik. Tõest minna ütlen teile: kes ial Jummala riki wasto ei wõtta kui lapsote, se ei sa mitte senna sisse. Ja temma wõttis neid sullesse, ja panni käed nende peale, ja õnnistas neid.

XXXIX. Mis on iissa ja emma kohhus?

Et nemmad omma lapse párrast Jummalat süddamest pearvad palluma, ja omma lapse ristmisest jures ei pea marrud piidama liajomisse, prassimisse ja mu ebba-ussga.

XL. Mis on wadderitte kohhus?

Et nemmad pearvad lapse assemel ãrrawanda ma kurratit, temma teud, asjad ja kõmbed, lapse eest Jummalat palluma, ja ni paljo, kui nemmad joudwad, lapse hing ja ihho eest murretsema.

**XLI. Missuggused peawad diged wadde-
rid ollema?**

Nemmad peawad isse Jummalat dige usso läbbi ðiete tundma, kartma, ja temma järrele süddamest igaatsema, kurrati tööd ja kombed ka isse årrawandma ehk mahhajätma.

**XLII. Mis fest wigga, et wadderid rum-
malad ja wallatumad pattused on?**

Kui wadderid isse rummalad on, ja ligajo-
mlist ehk muud pattud armastawad, siis kurrat
irmitab neid, et nemmad julgewad laste assemel
kurrati tööd årrawanduda, ja isse jávad kerra-
ti wörkude sees.

Mies Peatük.

Pühast Altari Sakramentist.

I. Mis on Altari Sakrament.

Se on meie Issanda JEsusse Kristusse
tõssine ihho ja werri — sedtud.

**II. Kuida nimmetakse altari sakra-
ment teist wisti?**

Sedda nimmetakse pühhas kirjas Issanda õh-
koalomaiks, ehk Issanda JEsusse lauaks.

**III. Mikspärrast nimmetakse sedda
sakramentiks?**

Sepärrast, et se jures on (1) üks nähtaw
assi, (2) üks näggematta assi, (3) JEsusse käst
ja tootus.

*IV. Mis on nähtaw assi altari
Sakramentis?

Leib ja viin.

*V. Mis on näggematta assi?

Meie Issanda JEsusse Kristusse ihho ja
werri.

*VI. Mis on Jummala kåsso-sanna?

Kui temma ütleb: wöcke ja sõge, se on
minno ihho; joge keik seält seest, se on minno
werri.

*VII. Mis on tootusse sanna?

Kui JEsus Kristus ütleb: mis teie ja mitme
eest ärawallataksé patrude andeks-andmis-
seks.

VIII. Mikspärrast nimmetakse sedda

Altari sakramentiks?

Sepärrast, et se altari peål keigennamiste
wältajaetakse.

IX. Mis se on: Jummala armul, ehk

Jummala sannal kåima?

Se on otse nipahto, kui JEsusse laua jure
kåima.

*X. Kes on nüüd sedda seädnud?

Meie Issand JEsus Kristus.

*XI. Mil aial?

Sel õsel, mil teda ärra-anti.

*XII. Kus on se kirjotud?

Nenda kirjotavat pühbat evangelistid,
Matten, Markus, Lukas ja pühha Pau-
lus. Mat. 19. Küsim.

*XIII. Kennele op Kristus sedda seadnud?

Temma on sedda keikile risti-rahwale seadnud; agga õiged wodrad fesinnatse laua jures on ükspäinis tössised risti-innimessed.

*XIV. Kes on üks tössine risti-innimenne?

Se on tössine risti-innimenne, kes JEsusse Kristusse sisse ussub, kelle sees pühha Waim on, kes pattude andeks-andmisi sanud, ja ka omma pattuste himmude wasto panneb, ja neid surretab. 2 Korint 6, 4-10.

*XV. Mis siis Kristus teinud, kui temma se sure sõma-aia seadis?

Temma wöttis leiba, tänas, mardis ja andis omma Jüngrittele. Selsammal kombel wöttis temma karrika pärast öbto-sõma-aega, tänas ja andis omma Jüngrittele.

XVI. Mis ta neile ütles?

Temma ütles: wöcke, sõge, se on minno ihho; joge keit sealt seest, fesinnane karrikas on se uus seadus minno werre sees.

*XVII. Mis sa leiwaga ühtlase sõd?

Jesusse tössist ihho.

*XVIII. Mis sa winaga ühtlase jood?

Jesusse tössist werd.

*XIX. Kas sinna siis kindlaste ussud, et sa se õnnistud leiwaga JEsusse ihho, ja se õnnistud winaga JEsusse werd saad?

Iah, minna ussun sedda kindlaste JEsusse sanna

Monned küsfinosid - II Piatüki jäuks

1.) Mis on keige ja Tumala Käsfoldas o'tpis ja ülem sanna?

2.) Mis arro sarnne veie ennefett, kui Tumala Käsfolda o'ete tekhele panneme?

3.) Kas Käsfoldi waib meile rakklo anda ja önsaks tekha?

4.) Mis on meie waestel pikkustel vägga tarmis?

5.) Mis on ja Römar sarnune Ewangeliomi sees?

6.) Mis on need ülemad oppeturoosid püha ristiõso kes?

7.) Mis lootab Tumal meile Ewangeliumi läbbi?

Dottserustendust - ja abbi melepäri daniopexi.

8.) Kelle läbbi on Tumal oma isaflikko armo nou konda saatnud?

9.) Kes on Käsfolda ja atmosfarna meile kannad?

10.) Kas innimenne waib õmalt wälft seda vaoista?

11.) Kuidas nimetassee Reid mähi, Kas etgi ja Luida maistigid nemad Tumala teado ja novad ülespanna?

12.) Mikspäraast ei maista Peiki innimetus pükke lirja?

13.) Loida peame meie püha Vürja lugunud?

14.) Mitooperast on õppetajad koguduse geo-tarvis?

15.) Luege Reid 3 risti ufo õppetari?

16.) Mis on Keige õppetuse ja Keige oigi ufo õige katkises?

- 17.) Mis pügusid ramatus praktatse meie
Roggoduse si veel ühepügusets uspo öppi-
tuoskus?
- 18.) Mis on ebaust?
- 19.) Mis leitarse rohkeminne inimene jõnes:
ebauso so mägi uoko?
- 20.) Mis on riistust? - Kui kaua peame
uozma?
- 21.) Kuidas jäme meie äiget uoko?
- 22.) Kelle peale peame Leigeemamiste waatra?
- 23.) Kes on Kristus?
- 24.) Mis püguse Roggoduse seis on ja Leigejelge,
riistust?
- 25.) Mis tähis on fest, kui inimene oma kõr-
gudust matkajätkab?
- 26.) Mis on elav uok?
- 27.) Kuidas saab meie uok elavutusi?
- 28.) Kuidas kaub uok ja valkusti ira?
- 29.) Kes on Manna uoso Maakalased?
- 30.) Kuidas näitab õige elav uok enipüüe
Ant. I.
- 1.) Kuidas nimetas uoklik inimene sedda *yat*

sanna peale. Matt. 26, 26, 28. Mark. 14, 22, 24.
Luk. 22, 19, 20. 1 Kor. 10, 16. 11 p. 23 24 25.

*XX. Mikspärrast on nüüd se õhto: sõma
aeg satud?

Meie Issand JESUS ütleb: Luk. 22, 18. sedda
tehke minno mällestussetks.

*XXI. Mis peame meie mälletama?

(1) Meie JESUSSE suurt armo meie wasto, et
temma tahhab meie jure tulla, ja meie sees el-
lada. Joan. 14, 23. 17 p. 23 f.

(2) Temma kibbedat kannatamist ja sur-
ma, misga temma Jummalala kange vihha ja
raste nuhtlust meie pealt arrakannud. Luk. 22, 44.

(3) Temma suurt wägge, et ta meie heaks
patto, surma ja kurrati peale woimust janud,
et ka meie woime neid ärrawolita, ja surmasi
jälle ülestousta. Kol. 2, 12-15.

*XXII. Mis kassö on meil sestfuggusest
sõmissest ja jomissest?

Sedda näitwad meile need sinnatset sannad:
mis teie eest ärraantakse ja ärrawallatakse
pattude andeks-andmisseks.

XXIII. Kennel on pattude andeks:
andminne?

Gellel, kes omma patto häädda õlete tunneb,
JESUSSE sisse ussub, ja õige usso läbbi patto
wasto panneb. Jerem. 3, 12. 13.

*XXIV. Mis kassö tulseb meile pattude
andeks-andmissest?

Kus pattude andeks-andminne on, seal on
ka ello ja önnistus. Luk. 1, 77.

*XXV. Kuida voib ihhilik sõminne ja jominne nisuggused sured asjad teha?

Sõminne ja jominne ei te sedda tööste mitte — püttude andeks - andminne.

XXVI. Kes saab neist sannust kass?

Kes need sannad, mis meie Jäsanud JESUS on öppetanud ja tootanud, süddamest ussub.

XXVII. Eks sest kül ei sa, kui kegi ussub need sannad tössised ollewad, sest et temma neid katekismusse ramato seest öppib?

Ei sa sest kül, kui kegi neid ja muid JESUS-se sanno öppib ja kuleb kui muud juttud, ja ussub neid sepärast tössised ollewad, et temma neid ramato seest ehk teiste käest on öppinud; waid senna jure lähhäb tarvis, et temma ommas süddames peab tundma Jumala sanna vägge, kuida se sanna temma süddant ligutab, ja vattust puhhastab. Jok. 1, 21. 1 Petr. 1, 22.

*XXVIII. Kes vodtab ausaste sesinnatse sakramenti wasto?

Paastma ja ihho polest — usklikud süddamed.

XXIX. Mis on se: paastma?

Se on kassinaste ellama sõmisse, jomisse ja eige mu asia polest, mis läbbi kurjad himmud-kaswawad. Luk. 21, 34.

**XXX. Mis on se : ihho polest ennast
walmistama ?**

Se on, kui kegi ennast pesseb, ja tulleb puuhaste riettega JEsusse laua jure.

**XXXI. Kas need asjad meid fölbawaks
tewad JEsusse laua jure minna ?**

Ei te need asjad meid mitte fölbawaks, seit et need on wâljaspõddised kõmbed; agga Jummal watab súddame sisse, missuggune se on. 1 Sam. 16,7. 2 Kor. 13,5. 51 Paul. 19,5.

***XXXII. Missuggused kâiwad nûud
furjaste JEsusse laua jure ?**

Keik need, kes fakspõddi mõtlewad ja ei ussu õiete mitte.

***XXXIII. Kes mõtleb fakspõddi ?**

Kes omma õnnisteggia JEsusse sanna ja õppetussi ei ussu, waid jámad melega ühhe holeuma, rummala ja patruse ello sees ellama.

XXXIV. Ons neil ka seit kahjo ?

Jah on. 1 Kor. 11,29. Kes kõlwato sõõb ja joob, se sõõb ja joob isse-ennesele muhtluist.

***XXXV. Missuggused kâiwad ausaste
ja hâsti JEsusse laua jure ?**

Need, kes JEsusse sanna: mis teie eest ãrrantakse, súddamest üskwad, fakspõddiste mõttette wasto vannewad, ja omma patto hâddasees omma JEsusse kâest kõlwaste abbi ootwad.

*XXXVI. Mis on sepärrast digede risti: innimeste kohhus?

Et nemmad peawad isse- enneste peale kohhut moistma. I Kor. 11, 31.

*XXXVII. Kuid a peawad nemmad en: neste peale kohhut moistma?

Nemmad peawad omma sündant hästi Jum- mala sanna järelle läbbikatsuma, ja ennast mitte senna vasto wabbandama, mis nemmad kuul- wad Jummala sanna sees keeldud ollewad; waid nemmad peawad keik pattused himmid, mõtted, ja muud eksitussed hea melega Jummala ette ülestunnistama, ja nende vasto JEsusse käest abbi otsima. I Kor. 11, 28.

XXXVIII. Mis. kassو tulleb sest, kui meie nenda enneste peale kohhut moistame?

I Kor. 11, 31. õppetakse. Kui meie isse- en: neste peale kohhut moistame, siis ei moisteta mitte meie peale kohhut.

*XXXIX. Mis on ühhe tössise Jummala lapse kohhus, kes hästi JEsusse laua jures käinud?

Temma kohhus on Jummalat temma kalli ar- mo anni eest kita ja tännda, omma ello pääw pääwalt JEsusse abbiga parrandada, pattude eest ennast hoida, ja nenda ellada, kui wagga risti: innimesse kohhus on. I Petr. 1, 14. 15.

I Kor. 11, 26.

. Katekismusse OTS.

Lause:

Monned küsfi mis sed!

- 1.) Mis spärrast on Jumalae innimesest loru?
- 2.) Kas innimese saab siiu Maalnes juba: orjaks? - Mis kelas Tedda on ja särast?
- 3.) Mis jagune olei Jumala lomiane alg- misys?
- 4.) Kas oleid need esimesed innimesed? - Mis olei nende põle? - Kuidas nimetatak- rende esimesot polevet p. Kig.?
- 5.) Kas Keik innimesed on nüüd pattufed? - Kuidas on naad pattufeks loru?
- 6.) Kas innimesed üksipäius on pattufed, vaj- Kas on teid Jumala lomad ka pattufeks loru? - Mis jaguseid? - Kas on ja esimesenne kutsja- tegija loru?
- 7.) Mis on Kurseti tõ ka siiu ma peal?
- 8.) Kas innimesed on kurjade voi heatle vai- nude arro sise?
- 9.) Mis peab Jumala p. õigust mäda innimese viimne luggu olema?
- 10.) Kas sise pattufed innimesed ei voi siiu exem mitte sest hirmust voinust laggust pealeda?
- 11.) Mis spärrast valitpus ja loial Jumalae neid innimesi veel siiu Maalnes?
- 12.) Kust tane sedda, et Jumalae neid pattuf meile tähed andes onda?
- 13.) Kelle läbbi on Jumal meile oma armo ja labastust ilmutanud?
- 14.) Kust õppine meie Keik sedda Jumala imme eiske armo nou tundma, mis ta fes- läbbi on taero teinud?

- 15.) Kelle läbbi on p. K. ülesparadid? -
 16.) Mis on W. T. ja mis on U. T.? -
 17.) Mis Testament on Reigeanusti tarniv. isti.
 kannesee luggedas ja õpida? -
 18.) Kas on P. K. ülemad õppetusseid läbbedelt
 kõkko parandud? -
 19.) Mis õppetaseje I. D. eti. peatükki? -
 1.

- 20.) Lugege neid Vümme kätte? -
 2.) Kelle läbbi on neid kätte mille antud? -
 3.) Mis torvis on neid & K. mille antud? -
 4.) Kas K. on seda suuna Jumala kätsojanikini
 tanud, woi tühjats teinud? -
 5.) Mis on Reikiide vörkade fütmine? -
 6.) Kellega rääkib Jumal, kui ta ütles „Linn!“
 7.) Ots eanom kui üks Jumal? -
 8.) Mis nimetatakse uopera lo Jumalaks? -
 9.) Kas ta hinnab Kuiode ees Kumardamad? -
 10.) Kuidas on se juur Jumal oma räggi ini-
 mestele näitavud? -
 11.) Mis on se Reige hirmsam waõra Jumala te-
 nistus, mis see Kumatajat se juurem innimisti
 hulg leipab? -
 12.) Mis on pärast peane Jumalat partnd? -
 13.) Kas tolline riinasi ka karta? -
 14.) Kuidas peane Jumalat ille K. arv. armastab? -
 15.) Lugege 2. Läärk. - Mis on Jumala nime? -
 16.) Kellel tõme katja, kui Jumala tõme sündis neis? -
 17.) Kas Reiki vandamine on kutsi? -
 18.) Mis peame seest laufumisest mõttelena? -
 19.) Kuidas põukine Jumala nime austada? -
 20.) Mis parheredas teid ei luuandamine
 mis selle kätto kalgas? -

Taweti Laulu-Ramato Essimenne Paul.

Wågga önnis on se innimenne, kes ei käi dåla-
de nou járrel, egga seisa pattuste tee peál,
egga istu pilkhatte járre peál.

2. Waid kel hea meel on Jehovah kässo = õppe-
tusest, ja mölieb ta kässo = õppetusse peale ööd
ja pâwad.

3. Siis on temma otsego pu, mis wee = soonte
äre istutud, mis omma wilja annab ommal aial,
ja kelle lehhed ei puddene, ja keik mis ta wôttab
tehha, lähhâb korda.

4. Agga nenda ep olle need kes dålad, waid
nemmad on kui agganad, mis tuul laiale aiaab.

5. Sepârrast ei woi dålad mitte kohto ees seis-
ta, egga pattused õigede koggodusses.

6. Sest Jehovah tunneb õigede teed, agga då-
latte te lähhâb hukka.

LXXIII. Paul.

ASawi laul. Jummal on siiski hea Israelite,
neile kes puhtad on süddamest.

2. Agga minno jallad ollekpid pea Eðrmale läi-
nud, mo sammud ollekpid nikohhe, libbistand.

3. Sest ma kaetsesin neid kes hulutasid, kui
ma dålatte rahho = põlwe näggin.

4. Sest nemmad ep olle kimpus omma surma-
ni, waid nende rammo seisab terwe.

5. Nemmad ei olle waewas kui muud waesed in-
nimessed, ja neid ei nuhhelja kui teised innimessed.

6. Sepârrast on surustus nende ümber kui feed;
wäggivald kattab neid kui illusad rideid.

R 5

7. Sed

7. Sedda nākse nende lihhawaist silmist; nemmad tewad ennam pahha, kui innimesse sūdda moib ãrramõttel.

8. Nemmad nulgivad teisi ja rägivad liatgegemist kurjast melest; nemmad rägivad ülle rinna.

9. Nemmad pannerwad omma suud taewasse, ja nende keel kääb mõda maad.

10. Sepärrast põrab nende rahwas seie, ja neile pigistakse rohkesti wet wålja.

11. Ja nemmad ütlewad: kuida peaks Jummal sedda teadmata? ja kas se Reigekõrgem peaks sedda tundma?

12. Wata, need on need ðälad, ja neil on waikne ässi siin ilmas, ja kaswatawad warrandust.

13. Agga ilmaasjata ollen ma puuhastanud omma sündant, ja ilmasüta tõga ommad kääd pesund.

14. Ja ollen waewatud olnud iggapääw, ja mind nomitakse igga hommiko.

15. Kui ma olleksin mõttelnud: ma tahhan nenda juttustada kui nemmad; wata siis olleksin ma pettust so laste fuggu wasto teinud.

16. Sepärrast noudsin ma sedda ãrramoista; agga se olli mo melest waem.

17. Senni kui ma sain Jummala pühha paika, ja pannin rähhele nende wimist otsa.

18. Sinna panned neid tödest libbet a peale, salased neid langeda sure ãrrahåwtomisse sisse.

19. Kuida håwtakse neid ãrro silma vilkmissel! nemmad sawad otsa, nemmad lõpwad ãrra sure hirmo päärest.

20. Otsego kaas selle unnenäggo, kes ülesätab,

21.) Lügge 3. Rööb.

22.) Micksparress on Jumalate pühp. seadnad?

23.) Mis toowis on se pühp. Jumala tenistes seadade?

24.) Kas ükspüs p. Tuteeb Jumala faa poukide?

25.) Kas Keik tö on Keeldud p. püwe?

26.) Lügge 4 R.

27.) Kedda peame Jumala asjmel siis Ma püäl auastama?

28.) Kas peame üksparres ömad libbed wannamead auastama?

29.) Kuidas auastame ömad wainemad?

30.) Kui kauaks peame libbed ömid uuevaid nenda auastama?

31.) Kas peame wanmid ka auastam, kui need waljus ja Kurjad on?

32.) Kas peame nende juure ka Kaelma, kui naad sedda Kätkwad, mis Kurji on?

33.) Mis on: faa elanee Ma püäl?

34.) Kas se on Jumala seadus, et tiised ülemad ja tiised alamad on?

35.) Mis on siis alamette Kohkus?

36.) Lügge V. Rööb.

37.) Kas on mo ligginenne, keda ma pean õtmastama?

38.) Kas peame ka neid, kas punjad on, õtmastama? - Kuida õpimelic õnmastas nende wasto olema?

39.) Mis on inimese illo häddä? - Linje häddä?

40.) Kas Keik Wipka on pat?

41.) Mis peame riigupäest inimesest arvane, kas enigale otja tell?

42.) Kas on algtofist i inimese tapja?

43.) Lügge 6 Räos. - Kas on alktofis seadus?

44.) Kuida on se Räos? Lu mallalise rahvasteontas?

Kab, nenda ei panne finna, Jõsand, mikski nende näggo linnas.

21. Kui mo süddaa seisis paisstetud, ja mind kihwati omma nerude sees;

22. Siis ollin ma totter ja ei moistnud seda polegi; ma ollin selge lojus sinno ees.

23. Sõiski ollen minna ikka so jures; sa pead mo parremast käest Finni.

24. Omma nouga juhhatad sa mind, ja wöttad mind wimaks auga wasto.

25. Kes on mulle taewas armsam kui finna? Eul ma sinno jures ollen, ei himmusta minna ühtegi sün Ma peäl.

26. Kui mo lihha årralöppeb sa mo süddaa ka, siis oled sa, Jummal, mo süddame kahja ja minno ossa iggawest.

27. Sest wata, kes sinnust kauel årra on, lähhåwad hukka; sa kautad årra keik, kes hora wisil sinnust årralahkuwad.

28. Agga mulle on se hea, Jummala liggi olles; Jehowat Jõsandat pannen ma ommaks warjopaigaks, et ma juttustan keik sinno teggemised.

CXVII. Paul.

Ritke Jehowa keik pagganad, auustage tedda keik rahwas.

2. Sest temma heldus on meie ülle woimust wötnud, ja Jehowa tõdde on iggawesseks aiaaks.

H A L L E L U J A.

UFB

- 45.) Kuida peaauid ablideorbras teine teisega elan?
 46.) Lügge 7. Räst. - Mis on ligginuse oma?
 47.) Kas see on muusus; kui leitud ajo ainafalgus?
 48.) Kuida peama oma ligginuse oma eest muutset kordna?
 49.) Agga kas silega, mis meie oma on, tolline kõha, mis kahane?
 50.) Kuida peama fedda perekond?
 51.) Lügge 8. K... - Mis on wale tuvutus?
 52.) Kas pünnib fedda Kuja ülerõõtida, mis teine töösi olenead?
 53.) Lennel?
 54.) Mis peame tegema, kui meie näme ekkulane, et ligginuse piiale valut vägitaage?
 55.) Lügge 9 ja 10. K...
 56.) Kas on siis riigupuni kiumutunine ka jo patlu?
 57.) Kui minna ka ülblegi Kuja ei te...
 58.) Kuida nimetasje fedda Kuja kind, mis ootk. Meell wasto meie riidanes ligus?
 59.) Ons meie passiopatto pärneb ka siidi Jumala eos?
 60.) Kas peame kelle need käsid läbi piddava
 61.) Oled sa Jumala karko piddava?
 62.) Mis ja oled riied oigust mäda tenind?
 63.) Mis ütles Jumal etc?
 64.) Oled sa Häyo õhuvendamise, wai Häyo tootux al?
 65.) Mis on ja Häyo tootux?
 66.) Kas Häyoappetus teeb siid räämfass woi;
 67.) Meie peale veel halbastade?
 68.) Mis Häyo on meie Häyoappetusest?

Üks Palve, Kui sinna Jummasa sanna saad üppinud ja kuulnud.

Oh! armas taewane Jesa, minna tānnan sind, et sinna omma kalli sanna minno waese hingे heaks olled an-nud, ja se läbbi mind sedda õiget teed õppetad; minna vallun sind süddamest, anna omma sannale, mis minna nūud ollen kuulnud, ja tāhhele pannud, wåg-ge, et minna sedda järgeste woiksin me-les piddada, ja se läbbi vååw våwalt õppida, mis sinno mele vārrast, ja mis sinno mele wasto on. Parranda nūud, keigewåggewam Jummal, omma sanna järrele minno süddant ja keik minno tööd ja teggo JESUSSSE Kristusse minna kalli önnisteggia vārrast,

AMEN.

- 1.) Misest on Jeesus meid ärrapüst. ja lūust
- 2.) missugused inimesed saevad jost ärahuumerustung,
- 3.) mis läbbi saab üks waene pattice Jeesuse oma
- 4.) Kas üks tööföne uolek voib ka väl hukka-moistustad fada?
- 5.) Kuidas olewad need, kes tööföne usjofees olewad?
- 6.) Kes on Jeesus? - Mis läbbi on te pella üles näitnud ja kinnitanud, et ta Jumala poeg ole?
- 7.) Mikropärraff on Jeesus ja inimelust sõud?
- 8.) Kas Jeesus oleks ka pattice inimose?
- 9.) Kas Jeesus saab ükskord eraklewal kõmbe jälje tulenea? - Mida?
- 10.) Kuidas peame meie Jeesuse tulenisti ootma?
- 11.) Mis ta tuleb siis Ma piäl, kui ta jälle tulub?
- 12.) Kelle piäl moistab ta kohut.
- 13.) Kuidas püttitseb Jeesus neid, kes tema siise uorevad?
- 14.)ミカエタビ Jeesuse Wain Ma piäl?
- 15.) Rist mis teame, et tema Wain ka meie piel on wäljavekatud?
- 16.) Kas inimenne voib ilma P. Wainist leviise liice olea?
- 17.) Mis on nad armosaid, mis P. Waini läbli meie hinge kasutus ülespetarje?
- 18.) Mis on si uus sündiminne?
- 19.) Misugust palvelon Jeesus meid õppetoni lugema?
- 20.) Kuidas peab üks uolek inimenne oma Egiimiste vastu olema? -

- 21.) Mis on need fäasementid miei kogu idus.
22.) Miropärrast peamad riistitus lapsed järj.
Leri ~~Kaido~~ minema!
23.) Mis katsõ on inimene seft lauale Kāi,
mis fest?
24.) Mis tunistas p. Kidi nende piiele, kes
koluvalmne wissie lauale säävad?
25.) Mis mie peame isearvanis Pööto förs
ajal mälitema?
26.) Kas nõdra asulipäid tollivad ka lauale
^{Kāi?}
27.) Mis peab si inimenne enne tagorra;
kes pakkud aldekoord mist palub?
28.) Kellele tullevad pakkud üllatust vabas?
29.) Kuidas nimmita see pükk riisti kogu
dusse seis uolekande hulka?
30.) Kelle pärast eitarse uolekandele
pakkud andek?
31.) Mis on siis uolekandele ja allo pui?
32.) Kellele puob uolek sellesello pui vilja?
33.) Mis ta isi jaab fest, kui ta festte vilja
juab?
Jaanest allo Kesur läbli?

REB - 773
Kodaklasmuse

R 14.546

RAHUSRAAM
RARA
LUGUBR EESTI

